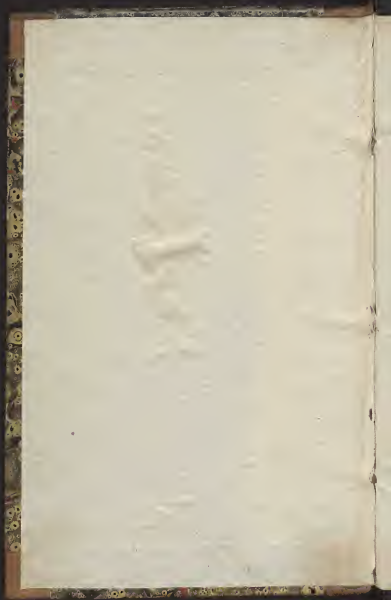


J. 245

Jón





245

Ste



PHALE.

ᲙᲞᲠᲚᲛᲞᲚ

Psaltare

23f af

Dijrdarpullum Bpprisū Sigre
Bors Drottens Jesu Christi.

Med Zardoomaspulke Texcano

23f Fjringu.

Сигрбур

24f

Sml. Mag. Steine Jones

627 建

Byſſupe Noola. Stipes.

Editio III.

brückt a Noolum i Giallkadal t

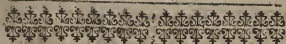
21f Marteine Arnodds•Eyne /

Uomo 1740.

Landolt-Chasagnat



Æg em Bpprisall og Efsed/hvær hñ
truer a mig/ sa skal lifa/ pott hñ deye.
Nør hñ lifer og truer a mig/ hñ
skal alldei deya. Joh. 11. v. 25, 26.



Uðhræddum og Ljúpum
 Lefara / Neilsa og Fridur af Gude
 Þodur / Syrer Born Minneska Siguro
 vegara Jæsum i Krapte
 Gellaga Anda.

Vinsamlege Lefare.

Segar Þor Þessade
 Lindurlausnare Jæsus er
 að bugga sína Læsefærna /
 sem þrygget voru af þvi
 þvi þessi þessi þessi þessi þessi
 sína þessu og þessu / Tali
 at þessi er þessi þessi þessi
 þessi / og þessi : Það er þessi
 nu iðill þessi / þa minn þessi er þessi
 þessi / En þessi skulu þessi / þessi er þessi
 og þessi skulu þessi þessi / Joh. 14. v. 19.
 Jæsus / þessi er þessi : J þessi var þessi /
 og þessi var þessi / þessi / þessi þessi
 er / Cap. 1. v. 4. Þessi þessi þessi þessi
 þessi so / Eg er þessi og þessi / Joh.
 11. v. 25. Það er þessi þessi þessi
 anlegur þessi : Jæsus / þessi er þessi
 og þessi þessi / og þessi : Joh. 14. v. 6.
 Jæsus / þessi er þessi / Þessi þessi þessi

Formale.

því sem hæð er í skilpurni sicut alitæ / so sem
 þad Verulega Ljped / heildur er hæð og Ljped
 epter sgnum Verfunum / ær því hæð off Ljped
 giebun og meddæller / þvaf i þgnum lipum / æv
 um og hrærunst vier / Act. 27. v. 28. Þor
 JEsus hæð giebun off þad Naturliga Ljpa
 ed / hæð giebun off þad Andlega Ljped / hæð
 giebun off þad Gæmneska og eiljpa Ljped. 349
 sis Ord / þvæ hæð þvæun talad til þor / eru An
 de og Ljpa / Job. 6. v. 63. Þau eru Ord
 eiljps Ljpa / Ibid. v. 68. Þau hafa i sicut einn
 lipande Rrape / þaug hugga off og næra til
 þess eiljpa Ljpsens. JEsus / hæð er Ljpa
 ed / hæð þvæun off þad eiljpa Ljped apretad.
 Adam þellde off i Dauidi þvæun Syndena / JEs
 sus þvæun sicut Dauid þvæun þvæun þvæun þvæun
 anum og Ljped ætregad / Þvaf ljtta so sem
 Syndi er þvæun ætten Mað komi i Gæmni /
 og Dauidi þvæun Syndina / Og so þvæun Dauid
 i til alla Maða sicut iþþrelngt / ær því ad
 aller hafa Syndgad / Þvæun ep mærgæ deydu i
 eins Maðs Synd / Þa er myklu mærgæ Guds
 Næð og Gæmna ræfuglega skæð mærgæ / þvæun
 JEsu Christu / sem var sicut ætten Mað
 ur i Næðne. Þvæun ep Dauidi ræfve vegna einn
 rar Syndar þvæun einn / myklu mærgæ munu þvæun
 sem Gdlast Næðne og Gæmna yperþvæun
 anlega Næð til Ræfve / ræfve i Ljpenu
 þvæun hæð einn JEsu Christu. Ljta sem
 nu ad forðæmngis er komi þvæun eins Maðs
 Synd yner alla Mað / So er og komi þvæun
 eins Ræfve Ljpa / Ræfve yper alla

Men

Men/ Rom. 5. v. 12. seq. Vær vorum dauð
 er i Þvertroðslum og Syndum/ Eph. 2. v. 1.
 En þegar vær vorum dauðer i Syndunum/ og
 i Forþvæð vörs Gollðs/ þegar JÆsus off líp
 ande gígrt/ og þan þegar off þyergígrt allar
 Synder/ og afskæpð þa Gandskríet/ sem off
 gagnstöðeleg var/ og þegar þana a burt tektu/
 og a Kroffen neigt/ Col. 2. v. 13. JÆsus/
 þan er Læpð: Gæð verkar i off þad Andlega
 Læpð. Allar/ þær sem a þan erwa/ lípa einu
 Andlegu Læpe.: Wíngæn líper an þess/ sem
 i Christo líper. Eg em þyrr Lögmaled
 Lögmaledu deyður/ so að eg lípe Guð/ Jeg
 er með Christo Kroffestur: En eg lípe/ þo
 nu eðle eg/ heldur líper Christur i mér/ þv
 þad eg lípe nu i Gollðenu/ þad lípe eg i Trwæ
 Guðs Sonar/ So sem mig þegar elskað/ og
 fíalþan sig wtgígrt þyrr mig/ Gal. 2. v. 19.
 20. Þetta er þad farsællðar Læp/sem þoolg
 er með Christo i Guð/ og a fannu Tagma
 skal i Þyrdene Opnæbert verða/ Col. 3. v. 3.
 4. JÆsus/ þan er Læpð. Gæð uppvektur off
 aptur þær Dæðum til Læpsens: Gæð er Gæð
 toge Ræfins/ Act. 3. v. 15. Gæð er Opprís
 að og Læpð: Læp og Dæða þegar þan i fæ
 Gende/ Gæð er eðle alleinasta fíalþur Opprís
 in/ heldur er þan fíalþ Opprísan. Gæð er
 þegar þær Dæð/ þa þan var dæð/ fíet Læp
 fíalþur að dæða aptur/ Joh. 10. v. 18. Gæð
 gígrt og allum Trwudum Læpð/ þo þær
 ere. Med þv þan líper/ sem að er vörs
 Gæpud/ þyrrnæ skulum vær þans Línæ fíalþa

ad blípa í Dauidnum? Lyta sem hátt er upp
vafni þess Dauidum þyrir Dæd Södurina /
Rom. 6. v. 4. So mun og Christ Ande a
þeim Ersta Deige/vora Daublega Lytame lípa,
ande gíza / vegna háts / sem í off byggir.
JEsus / hátt er Lybed. Gatt þær off í þad
eilípa Lybed / Gatt gæpur off eilípe Lyp / Joh.
10. v. 28. Lyta so sem Moses upphöf
Göggormi a Bydengrætar / Lyta so byrlade
Mansins Syne / JEsu / upp ad þræst / uppa
þad ad aller þeir sem a hátt trúa / þyrirþærst
eige / þellour þær þad eilípa Lybed / Joh. 1.
v. 14. 15. So er nu JEsus Vegurinn / Gatt
leikurinn og Lybed. Vegurinn / þræst þyrir
utan hátt þínum vír eingatt Þeg nie Tilgang
til þess Gimneska Södurina. Gatt er Gattleik
urinn. Alle hvad í gígn háts Orð er / þad er
Lage og Villudoomir. Gatt er Lybed / þyrir
háts Syreþeir þöpun vír Donena til Eilípa
Lypa : Þar þyrir seiger hátt : Up þv eg lípe /
skulu þeir lípa eirni. Gatt vill í noðurn
Marta leida sítt í Sug ad Þa þetta ? Syrer
Truwa lípum vír þöpun stílpum : Gatt a
hátt trær / sat skal lípa / þa hátt deyr / og hóg
hátt líper, og trær a hátt / hátt skal aldrei deyr /
Joh. 11. v. 25. 26. JEsus er þess Dauidum
Þpreisen / So munum vír öðe í Grögunum
blípa. Þess Gimneska Segul Steirn / dregur
off til sgn ap Jörðun og wr Jörðun í Gim
ni. Til sgn Gimneska Södur / þepur JEs
sus sagt : Gader / hvör þu gatt miter / vil eg
ad þv sem eg er / þa sítt þeir með miter / So

þeir

þeir flæx magna Dýrd / þá þú gafst míc / Jóh.
 17. v. 24. JEsus fíxur til Guds þægrer Land-
 dat : Vætt þýlgsum þýnum eptæ / vætt verðum
 til þaðs þægrer Landdat þíu Gude / og munum
 þær flæx og þýga Guds Dýrd að Eilípu. So-
 er þá Þpprísað vora Þndurlausnara JEsu /
 Þorþíenande Þrsóð vortar Þpprísu / og vora
 Lægs að Eilípu / JEsus er og flælburt þénar
 Þerþande Þrsóð : Gaf er orðín Þaudanum
 ein Þlýstan / og Geloftu ein Þrepsoott / Of-
 13. v. 14. Gaf þepur Þýnd Þaudans mæð og
 Eilínum Þauda uppleyst : Gaf þepur Þaudan
 uppsvælt E Sigur : Þvæ Geloftu þepur þaf
 Sigur / Groofan þallæd / 1. Cor. 15. v. 54.
 55. Gaf er Þppspretra Lýpsins og Ríttelætt-
 fens : Þaudan þepur þaf að Gngvu gíft / 2.
 Tím. 1. v. 10. JEsus þaf er sem ein Stoon-
 ær / Spetgill vortar Þonar / Einn Lýtill að-
 vorum Gróþum / þancur vortar Þpprísu /
 Þorgunar Mæð vortar Þppfígníngar /
 Þrumburður þetta sem sþnæðer eru / 1. Cor.
 15. v. 20. Gæf nu Þarþarínar Ríður þessu
 vora Gþæð / þessum eilípa Spænnað / eðe gíft
 að þallæd / So mun þaf off eíft þellur þallæð
 gífta : Vætt erum þónum Þáplanaðer / Vætt
 þetta Dýrolega Þýn / Einn erum vætt þess vætt
 er Ríttar bundner. Sytt Gæðsins Þrætt
 un æðlunf vætt Trætt / Sytt Trætt verðum
 vætt samþungar JEsu Christo / Sytt Trætt
 þaðs Þlæssu Þvæðmættæðat verður þaf
 Eítt mæð off / og æðlungis ællur vor : Stætt
 ætt Þæðín þaf off eðe vætt þaf að skílla. Trætt

Formale.

um vler nu eðe þar þyrrer Sæler og Sælut
 boosner i Doneit / þar vler vitum ad Christi
 ur er voert Lyp / og vler munum i þønnum og
 þyrrer þan þess elgpa Lypsin Glutrafande veit
 da ? Gæne Sigurvæning er vor / og alla þetta
 sem a þan trua / elgþ Sigurvæning. Og með
 þei vler erum viffr og þall trua þar um / ad
 vor Blesfadur Endurlausnare JEsus / er ordist
 Gæra yrrer Daudanum / og ad vorer Ast
 vner / sem i Trua a JEsu erum þiddan burt
 sponader / með þønnum siakpum yrrer Daudan
 um Sigre þroosa / þve munum vler þa eðe / so
 sem off er þramast mögulegt / stille vora Sorg
 og Gama eptir þa ? Sæ Tjmanlege Daude /
 er þeim þarfæll orðan : Syrrer þan eru þess þess
 er og þegader þær Syndunum / þess þess
 Dað er / þan er þessadur þær Syndene / Rom.
 6. v. 7. Skulde Maður eðe uska mæddum
 Læfama Rna Astoina Gvaldar og Gressing
 ar ? Gvad er Daðin ? Eirn Soen : Syrrer
 Soeninn og i þønnum æplæst vor þessadur Lys
 fene / og þessadur nys Dræpa : Sigte þess sama
 ævildum vler i Daðanum : I þønnum leggum
 vler off þyrrer mædda og Gressingar : Þan ap þøn
 um uppæstnum vler Gresser / og Geilbrygder.
 Gvad er voert Lyp i Geimnum ? Gva og Ad
 fectur Otellande Rymda og Gormunga. Þess
 er ein Rætt, trauð Maðskita burt deyr þiddan /
 deyr þun eðe siak / þessadur þessadur Rymder.
 Syrrer Daðan komunst vler og vorer Astvinn
 er ur uppæstum Olgu Stoo Veralldarinnar in
 a Ohulta Gæpn Ellgþrar Þessadur / þessadur einn

Þína smertir þá : Þar verða þeir Játaknir í
 Abrahamo Skuti / í Samþingum 3. Guda
 Ringla og alla Dvalora/og motta þar Þeir
 at Stodunar Guda Andstis að Tilgætu. All
 þetta er off apretan í Dönu/ Dauda og Þeir
 atsamlegu Opprisu vora Ginnaska Sigur reg
 ara Jesu / þværo verna þad er vor Þvæling
 Stylla / eptir Amisungu Postulans Dauli /
 að bapa í Míne Jesum Christum / þvæ upp
 eptur er rísa í þræ Daudum / 2. Tim. 2.
 v. 8. Gætt 3. Þustar og Dauda Míning / þar
 þa matger Gudhræddir Jesu Christi aftvinn
 er/þapt í signum Gættum / og þad með signum
 Munde og Tungu Opinberlega angast ? En þa
 fierðessilega þorum þrættar / þad Androfa og
 Gætt/Gættada Stæld / Sæi : Sr. Gættarmur
 Petrusson / Gættu mífala Lapa verður Þustar
 Þfættare er Almennur orðan vor a medal/ og
 að Guda Þgnum þier í Lande / með Alku og
 Jökun / matlega um Gætt handur : En eingi
 að vrit eg / sem þvættad til þvætt fier þvætt Gætt
 dur tekis eptur þeim Guda Míne að becyra /
 í þvi / að fætt í Lopp edur Þfættu/ Opprisu
 Gíttoru vora Þvættlausnara. Og þa eg í
 mýnum Alldættome/ Alldætt Þgningar gootra
 og Gud/Alldætt Dina / þapt fætt mífal vritan
 Dilla þetta að gíttu / meðfætt eg þvætt/ að mýnn
 at Gættur í Stættskapnum fættu eptu noppus
 Þvætt að sambættu / Þvætt að þetta Þvætt fætt
 nisten Mætt að mifer gíttu sem Þvætt þvætt :
 Samt lat eg þier / Þvættamlegu Lefare / mý
 þvætt Stöppur fættu notur Lopp/ Mætt/ edur

Formale.

PSALMA (En þu villic þa svo nepna) af
 Vppestu og Gudlegre Sigurviðing Sreifarans
 vora Jesu Christi : Tölu psalmaða þene og
 læred vera eptir Tölu þeirra Daga / a þögrium
 vor Endurlausnare. Sýnde og bevgfæð sig þræ
 Wadum Vppestu ad vera / þangad til þa
 fýnlegra med Dýrd og Veggfemd Vppestu til Gm
 na. Sieter þu nu / Goode Refare / ngtt þier
 nokud til Lærdoms / Glede og Vppvatningi
 ar / an þessu Verke / þa gíðr þad med Goode
 agte: Eð. vorkleð Eile mæðe og Eþnaleyse i
 Skuldskapnum / og þöru þvi sem þu siet mæð
 apætt orded have.

Eð þu Goode Jesu / sem Daudana Ögn
 og Ötta hebur þræ off i burtu tekid / Veit off
 ad Ending þessa vora Scundlega Lysu / verðe
 Vppbættum þess Vilga Lysins : Þu býrger
 vora Lysame um Scundarsæter i Svæna Stoy
 þu Jærdættar / Vppreð þa þedast aptur a
 þeim Rosta. Dæge med Gloodu þínar Dæsus
 nu til Vilgaþræ Dýrdar Glættæfningar / og
 medrat þa þetta þicc Geymsu / sic / þyrer þögð
 re þu hebur Jærdætt þier um licta Tgma cræ
 ad. Þu hebur webbreid þín. Blood / Sadm a
 Kræffnum vegna vorra Synda / Vebreid a
 moate off i varre Vppreðu þín. Sotklæraða
 Dýrdar / Sadm / og Jættat off þa til þan i þý
 na Vilga Dýrd og Vendanlegan Sægnud.

Þess Öskar an Glættæ sler og öllum Guds
 Ögenum / Þeirra Vinlague Þienare og
 Srekbidiare til Guds.

Geolum i Skallradal /
 þa 1. Junij Anno 1726.

St. Jonsfon.

Dylur

Þíssur Þess Eruverduga og
míög vel Gæfada Kíekhemans.

Gr. Benedix Jonssonar
Ad Biarna-Nese.

Vel-Edla/ Hm-Eruverdugs
og Níalæds NERNA/

Gm. Mag. Steins Jons
SONAR/

VEGEET

Psalma-Þert/

Þíer Þpprísu Nístoríu vors DRótt-
ens Jesu Chrísti/er meðtefed með
Þacklæte seíeides af míer/
Náns Þíenustu viliugum
Þín og Þíenara/

Benedict Jonsþyre.

Þryckt ad Reyku a Noolum i Níalltas
Dal/ 1740.

+ **M** Eistara Mæal af Christo /
 (Meistara Efts) sem treystum/
 Meistara Messe ad Eystum/
 Meistare Steinn uppreiste /
 Glest hier af Saung Book Þyrstre /
 Gest a Prent Guds Berk mesta:
 Best er ad Børnes þyrstu /
 Breste alldrei þan Eftur.

Leid i Gröf laugadæð Blóode
 Leidde i Esun Kross meiddæð /
 Neidurs Skalld þessarat Blóodar /
 Þreide Fook / Gud nam deyðast:
 Þeid um Stund: Blíðu Etóodeð /
 Þreiddu a Prent Þíor sneiddæð:
 Greiddæð Þeg ur Gröf froodur /
 Greiddde Herra Steinn Dneyddur.

Seck Þápu háfis fagra a Flacke /
 Þieck eg síu med Bull Neckum:
 Þieck um Land / dýrst Drd: draek eg /
 Drecke nu Fook um Becke:
 Eke er smaltt giefed ad smecka/
 Smeckur Eftsins an Nneckiu /
 Þlecklausan Þroodeð þacke:
 Þecke Þíof Þruur og Keckar.

Þralla er þad smidug smilleð /

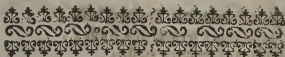
Sniall.

Smíðroómud a Lands-Palle /
Sallalaus / Groodleifs Gjelle /
Sallegre heyrde eg valla :
Kalla eg hun Christnumdille /
Kiaðare er Eggsens Salla /
Míall-fagra hvøreirn hille /
Nallest ad hefie aller.

Beit eg hjer ad viss Mæte /
Beitest Nuggunar Teitum /
Gleitefullt fræmie er læted /
Geite og Mergiar ad neyfa :
Beit græns Naga bjóðst grætnum /
Breitast so Narma-Reiter /
Preyting Bøls hoerfur i Mætur /
Nest Bæn og Tru þess leita.

Beide eg Gud og Mæli bæde /
Ad breida a oss i Neydum /
Eyding Mootgangs og Mædu /
So meidunsi eðke i Reide :
Deyde Sorg / grætna græde /
Greide Beg Eggs a Skeidum /
Leide til Ninnna Næda /
Neydur hæs allðrei sneidest.





A D A A /

Þess Þhruverduga / og miög Þel
lærda Riehemanns /

Gr. Þorvalldar Stephans
SONAR /

Ad Hofe i Bofnafgrde /

Ufer Þpprisu

Þsalma-Serif

Hr. Þyfkupfens /

Saml. Nag. Steins Jons
SONAR.

þ Þ A D skulu Bøtn i Brag við
Stein / Þyfkup / Lyftum þrædda
Man / Þsalma-Serif hværs þar
fa hrein / Skæld eg dærmætt falla hæn
Þristis Þpprisu Lofsverd Liood /
Læta i tie þaß Þitnesburd / Þigtug /
Niart

Niartnæm/ Føgur/ Grood/ Full·eblande
mín Bræfur.

Lára·Preffast tvöllaust þad/ tier/
Mortænu medur klædd / Bm þar hafe
og fyllad/ Ordhepnefne Tungast giædd.

Livost ad þofnu leggja mæ / Lærdur
Dikke fagra eins / Er. Hallgræms
Nendum frá / Og Groodrar Smidra
Byskups Steins.

Þess Bel·Edla Meniar Mafis /
Munu leinge epter hafi / Þara um
Bygdu Bool Islands / Og bera A·
væxt heilnæmasti.

Nafis Berknadar Nappa·Geing/ af
Niarta elsta / Et skæst Bmbun / Þar
til eg allgladur geing / Og giore seigia
ad Alþftun:

~~~~~  
GEG·giæddur Gud Indæll/ Grönd  
hver reist fra horfe Wnd / Heillum  
klæddur/ hafe sall / Nendum leyst af  
Storfen öll.

~~~~~  
Xzett Heidre / Hætt Giæde / Nrenu
Bilka / Stem Byskup / Skallid
best

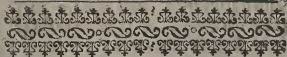
best / Van Föld föðstrar / Forn Þsa /
Börn Þrösk : Kross Metian / Christs
neila / Ríðr Raunar / Þær Launefi / Þ
Næðu ca sþoan / Et lifa ei / hler. Bifnu.

o^e 3^o o^e 3^o o^e 3^o o^e 3^o o^e 3^o o^e 3^o o^e 3^o o^e 3^o o^e 3^o

Þissa Þigfusa Sigurðssonar
i Nrk. Ep.

Stungva Streinge allt að eins / Eg
sca Tvo for-gilta / Nallgrims Þre
sts og Nerra Steins / Þ Nörpu Guds
samstillta.





Þeir Fjórutíu Heilogu Vpp-
RISU PSALMAR.

I. Psalmur.

Upp Vpprisu Nistoriu Þors Endur-
lausnara Jesu Christi.

Tón/ Allpagurt Looð off byrteft beædt/ecc.



VÞris / mín Scál / þv
Vppriseñ / er nu Jesus
Brudgume þín / Vpp rás
mítt Niarta eitneñ med /
Vpprise Máal og Hugskoted.

Vpp mín Narpa og Nioodsfære /
Heilagt Sigur. Þers byrtande / Játra
skal safnt og Btvortes / allt hvad med
míer er / gíæta þess.

St. Þaill skípar / Scála mín / fodd-
að Ord láttu naa til þín / að vter skul-
um þess alltíð gæ / Vppriseñ JEsu
sum mínast m.

Bid höfum/ Sæl mín/ Sorgar Røf/
soped umi Stund/ vid Jesu Grøf/ Líf
sens Hertoga líted þar / Líf andad
smurt til Græftrunar.

Hulefi Guddoomsens Geisli var / Jesu
Græt Skja. Myrkre Þýnuar / Sæl
þa Ríttlætes Soolefi Død / Síu var
hún eins og rauda Blood.

Bloodraud i Daudans diupa Haf /
Þrottefi nær Andafi síu uppgaf/ gieft
þu signada Soolefi þa/ sáfi ei nær því
umi Daga þrim.

Nu er þú afur upprúfi / albiort
med Morgun-Loomafi síu / þafi fær
med Glede Sæl mín síu / sem er Guds
Bængla Níalpræded.

Þagne því Nímnar/ þagne Þjórd/
þagne Guds Endurkeipta Níórd/ Þrelf
arans Sigre þagna þer/ þagna nú med
off Einglarnar.

Þegar míu líufur Lausnare/ leidd
þúndest a Krossens Tré/ ad Þridþægia
míg aumafi Máfi/ Þssfu-Lamb mein.
laust gjördest þafi.

En nu / sætste Aftvin mið / aug-
laðst Guddooms Kraptur þið / gled-
ur þad miðna Sorgar. Sion / þu Sigo
ureð vansk / sem oflugt Leon.

Diðful / Helvæte / Dauda og Synd /
deyðde þið Bloodug Þýlar. Mond :
i Hólldes Beikleika a Hoolmeð giedst /
i Hreyste Guddoomfens Sigur fiedst.

Dauðe þið Eðfed lienar miet / Eðf /
mitt fræ Daudum komed er / þu doost
fyrer Misgjörning mið / Mier til
Riættlætes Bpprisið.

Eofsaungva um þitt Eak og Þýn /
Eofverda hefur Eðristneð þýn / Sigr-
Bes þitt egfþingia vil / Send miet D
Jesu Næd þar til.

D Jesu gief miet Anda þið / D
Jesu Gud og Drottneð mið / upplæ-
mitt Mærta / Hug og Mæd / so hefte
þitt Eof miðn frelsud Skal.

Texten.

Afningeð hiet so hermer forð / Næ-
tþ Sabbatsens endadist / Kenpt

hefdu Smyrsl af Kostum good/ Kvist
ur Galeiskar/ Dygda Flodd.

Maria Magdalena loost / Ekam
af Jesu/ hreint med Brioost/ smyria
vilde og utgiet ein / Minur Jacobi
Wooder hrein.

Sorgande ecke finstu umheim / Sa
lome pridia fylgde heim / Johana ein
med odrum par / arla / fyrsta Dag
Biskupar.

Blgeingnar veru allar þær / endur
ek Soolei lafte skier / um Naatidena i
Nrigd og Naud / hvildust þær / sem
Guds Eogmaal band.

Værdum þin Saal ad heidra hier /
Nærra Eogmaal / sm gaf þu þi
er / þad er Egs Regla riect og skær /
þangt giører hver sem fra þvi snær.

Þad leider þig til Lausnarans / so
leiker Grelses i Bndum hafs / Fordæm
ing þa ei finst hica þier / Þylling Eog
maalsens Jesus er.

Allt brestur mig / Ek allt eg fin / Jesu
þisse Nlgone Jesu min / Allt Riect
late /

læte/ þa/ allt med Gafi/ af miter hvad
Lögmað heimta kafi.

Gakfelldan þo það seige mig/ safa
laus rennest eg fyrir þig/ læt mig safa
lausan þioona þier/ en þyrndu æ og
læknadu miter.

Kviðurnar framar kenna hier/ chri
sten Madur/ og benda þier/ Noðdara
Dagei þu hallder riect/ sm þafa Guds
Bodord fyrir seft.

Þrottefi er stierhver Dagurifi /
Þrottefi lætur þo nefnast sið / siere
deiles þan þið Siðunda/ foddan skaltu
vel afhuga.

Ekert Lfhamans Erfide/ a hane
um vill Gud framed sie/ an Naufþne
ia/ og Drielegt / anars mun þan þess
þefna frekt.

Nollfens Naufþurst til Nofsemo
dar / nægiast Sex Dagar Þikunir /
giefum þan eina Gude fræ/ Gagn þefe
ur Sælen mest af þoi.

Ord Guds skunda a alla Græm/eru
Sunnudags Þerfið þrein / med Þfeie

boot allt það umþæla/ sem svarð Sex
vörku Dagana.

Leifar/ Ofdrættia/ Dans og Spil /
Dröttne gjörast þá síst i Vil / aungo
þa Guðs Drottan eðler slátt / Drott
an su þo gange ríkt.

Yðran og Tru / er æðsta Rind / a
þeim Deige síe mdrusard / a hinum
Sex þa uppvaxa/ Avertter goodu Ver
fassa

Best stier þu JEsu Broteti mæn/ þid
eg miet hialpe Arnan þæn/ uñ miet sgd
að i Nelguni Nag/ hallda eilífast Sab
bats Dag.

II. Psalmur.

Um Tijman / a hvortium Drötteti
Uppreis.

Ton / Sagnadar Rættng Relsaum/ etc.



sted.

G vil mifi JEsu afhad Sifi /
Upprisu Tijman skoda þifi /
a Þridla Deige er hun sfi
ed / Eptter þifi Deyd/ þa liffa
Seint

Seint ufi Kvold fyrer Sabbaten/
sa er hini Fyrste Dagurefi/vors Drott-
ens lætefi Efkama / Lagde Joseph i
Grøfena.

I hene / næstafi hvøldest hafi / Næ-
stades Dagefi giørvallafi / og villde eke
uppreisfa / a Sabbats Deige Gyd-
inga. 

I Guds Fødurs heilagre Nønd / hvøld-
dest þa Iesu Blessud Wnd / I
Grøfene hvøldest Nølded frø / hvøldest
Guddoomsens Tign i þvi.

Ekilf Nvøld er nu afrefud / i mier
Fridþægdum hvølest Gud / I hønnum
Sæl mæn hvølest hier / Nvøld i Grøf-
ene veiteft mier.

Marla Morguns sem er nu sagt /
Uppreis af siælfs sjns. Guddooms
Magt / vor Drotten laus af þungre
þræ / Þridia Deigenum var þad æ.

Alldrei bregdast Guds Díd og Ræd/
Eins sem Iesus þad hafde tiand / a
Þridia Deige uppreis hafi / Marla þa
Soolefi lqsa van.

Eg trengste Jesu Vridum þín / öll
þín Þyrer heit nær til mín / öll Saka
ende eg i þeim sie / alla Nönd / Traust
og Niðspræde.

Það þridia Dagefi allan út / Ei
villde Drottinn spekket Gult / Þrende
epter hafs Vpprisu / Afstörmer fram
ad Kvöldenu.

Þot er það optur Vpprisi / Kara
degis / strax um Morgunin / og liet ei
þeirra Nörtun hressd / hier epter báða
langt a Kvöld.

Þudafidrafft longan / er það vilt /
Aft þín minn Jesu lögur síst / ad
hjálpá oss ur Nrigd og Þán / þradar
sér Gudleg Elfska þín.

Adur er sálfer vandrúttur / veit
est oss opt þín Nuggun títt / þu heyr
er fítt er hroopum vör / Nuggvalar /
gledur / völdrikt.

Þorir Nende eg einninn / D Sæte
Jesu Daga þína / þeir hverfa síst
ur Nuga mör : Nervið Elfsens sa
Þyrste er.

Þridia

Ervidis Dagur er það mið / opt
þíðest Sál og Líkaminn / an Öro-
munga eg eðle fäst / in ad komast i
Nimna Rast.

Lífed frastíðregst með Sorg og Suf/
Seinast það Dauden leiddi út / Kvöld
Þessa Dags þá komed er / Christo a
þann Natt fylgia ber.

Sus vil eg allstíð Fressaren kær /
feta þín spor / og vera þier nær / þíðest
sem þu villt og þola Þín / þar til
styrke mig Gíðfäst þín.

Ástir Dagurenn eftir fer / a þonum
daudra Líkamur hvala i Jörðu hágt
með Róð / a Ninnum Sælernar lífa
þó.

Nollsens Upprisn. Efsta Tíð /
ollum Trúndum þæg og blíð / uppren-
ur þegar þrífur sár / Þridia Dagen
hast nefna má.

I Kräfte Jesu Upprisn / andur þó
verde ad Dupleinu / uppris þá Nollred
Nedre þrífur / Ninneskum Dáðdar
Elooma sérðst.

Þó það í Banskend verðe sáð/ Beikt
og Kistlegt í Jardar Land / í Beg-
skend/ Kraptes og Andlegt Molld/ upp-
lifnar það af daudre Molld.

Dýt þreyer Sál mín hjer í Heim/
Nar mande epter Deige þeim/ endast þá
gjörvöll. Gyndest mín / öll Mæda /
Sorg og Narmung döfn.

Auf þessa ber að athuga / a Sabb-
ats Deige Gydinga/ ei villde Drottinn
Daudum fræ / Dýrdarsamlega. Ássa
þa.

Næsta Dag epter er það skied/ upp-
byriast hefur so þar með / Ása Sæsto-
malans Sabbats Egd / Sem nú er
bodesi Christnum Egd.

Í Upptísa • Misking. Nerrans
hjer/ hafa því Læresveimarner/ sett til
Hvöldar og Helgunar/ hvörn þáfi fyr-
sta Dag Biskupar.

Dýrdlegur gjördest Dagur sá /
Drottinn a hvörum upp ried sá /
hvörn Sunudag so helgast fær / Nerr-
ans Upptísa Dýrdest skær.

Þrottis Dagur þvi heitir það/
þigg vel að þessu / Christis Masi /
Þrottne til Lofs og Þárdar mest /
Dag það að helga lærðu best.

Og sem Þrottis með Þárdar
Nag / frá Daudum reis að þessum
Dag / frá Andlegum Dauda uppreis
þu / Þferboot gíör i ríettre Tru.

Nícalpa mter Jesu N. Erra mti /
að hallda ríett Sabbats Dagesi þi /
Scalei mti hvíle hægst i þier / hví
þu alltd i Þrioste mter / AMEN.

III. Psalmur.

Þm Þfgaungu Kvenanna til Grapar
ekkar.

Ton/ Dagur i Austri þlu/ etc.



As Kíla sem eg nam greina / ut-
geingu Kvíðurnar/ Níartans
Elskuna þreina / hvor þens
ra þyrte þar/ er þær til Netro-
ans höfdu/ hræddust ei þær nie Þans/
Astrykar ei við töfdu / Andvana að
vilia þaðs.



Þillie.

Viliet þu fca ad fífa / Þrelsarafi /
 Samla mæn / Næd hafis og Aft ævifa /
 umflýa Neltar Þæn / ærfa i Aftu
 þíne / ættu hafis leita fyrst / haf Gud
 i Nuga og Míne / Nollðsens þier
 forða Lyst.

Aarfa hværn Morgun minstu / mæn
 Sam i afian Stad / af Niartans Aft
 ud íftu / Et læt þier gleymast það /
 øllu fyr ad þu leiter / I Bæn og Þæte
 argiord / þíns Guds : Ef þanæn breyfe
 er / þier blesfast Nimen og Þord.

Nier ad auk ættu ad leita / ad Þroft
 ne / Sam mæn blíð / ærfa med Þdran
 heita / a þægre Nædar. Ljð / medast
 þu mætt haf fífa / og Mílden hafis
 bjður þæn / og þier vill Aft hafis fífa /
 Arma breidande fæn.

Sein Þdran fialldast færer / Synd
 ugum rietta Boof : Nuggun Guds
 Niartad nærer / ef hefie et stöndum mo
 of. Nu eru en Nædar. Ljðer / nu Dag
 ur Níalsprædes / ydrande liufer Ljðer /
 læred ad giæta þess.

Aller

Aller Hugleida ættu / ervidt þad
veita fæsi / I Daudans þestu Nættu /
ad fíña-Lausarañ / ef ad Mañestíastí
radur / ecke hafis leitade / Daudes bisto
ur og brædur / þægt lætur stæft i tie.

Þad Epterdæme eina / þdrande Ræn
ingtans / Ei leider (ad eg meina) alla
til Himna-Rans . Dviss er Eðssens
Ende / eingesi þvi full freyste / Nædesi
fíe samt i Nende / Þo seint hefiar
leitade.

Dpt leita eg Angre vafesi / ad þier
mik I Jesu fíær / I Nrygd og Nørmo
umkafesi / Níartad þa Sorgeni stæft /
Þeigeni fígs eg þig fíña / þo frestest
marga Stund / feni þu viller ei fíña /
Syndugs Mafis hrelldre Lund

Eg veit Miesgiörder. mýnar / mig
fíllia Drottne frá / Störvell þvi
Gleden dýgnar / Gleded Narmarnet
þíær . Ecke neim Endes Nagur / Ecke
neist hugga fæsi / eingesi Bunnare-Dag
ur / Ef aptur ei fífi eg hafí.

Lat mig til Leingdar reiga / Leita

þígn

pjón / Forgiefins / mín Gud / a Moot-
gængs Beige / I Mædu Nugsfotsins /
Pol og Tru finst mjer þverra / þad
ædur lfted var / kom til mín kære Her-
ra / Kom snart i Leiternar.

Dryggelegt er að hreppa / N Er-
ans Mælgæd um Stund / og þonum
aptur sleppa / eptir þessi Gled-
Fund. O Jesu / Og þjón leita / O Jesu lei-
ta mín / og virðst mjer Allum veita /
að aldrei misse eg þjón / Amen.

IV. Psalmur.

Þm Eyrende Sveinanna til Grapareñ
ar / að smyria Lfhamafi Jesu.

Ton / Læn & Lera eg best ætte / etc.



Þgeingnar af Borgefie / æ-
settu Kvifurnar / Dyggvar
med dæpru Síne / O Rottne
til Biringar / að smyria
Nold þafis hvíta / Nafande Efnefi
good / Narmptungnar Þerdum fléta /
fram þangad Gröfen stood.

Fra

Fra Galilea footu/susar med N. Err
anum / og vid hafs Andlæst voru/ alle
nærre Krossenum / Grefstrunar hafs
þær giæta / grant vissu þessan Stad /
hvar Jesu Høllbed mæta / hafde ver-
ed Jardad. 

R. Ruser þær fullar færa / spalla þo
Niarkad var / med Last og Gist
skæra/ eðert sparadest þar/ BmKost-
nad engvæn telia/ Dmaked reifna sýst/
Heidur sier hœðstæn velia/ N. Erræn ad
smyrta vðst.

Nter mættu Madur fíða / mestu
Kierleikans Dygd / Kvifurnar læta
ei lifa / Eofsverda Last og Trigd/ vid
N. Erræn / hvorn þær meina / hvæla
Andvana Næ / og Nuxun ei hofdu
neina / hafi munde lifa þa.

Eg veit þu ert fra Daudum/ upp
riseti / Jesu mið / Lifande laus af
Daudum / lifa i Niminth / fareð med
Sigre fræðum / fyrer oss bidur þar /
er Last til þæn / er hæn Egdum/ orðet
sem fulnad Skar.

Eg

Eg bligdast alla Bega / af Dame
Kvenna / Nartad er hrellt af Tre-
ga / þvi breima Elskuna / gjore eg
sist þier sūna / so sem ad skyldugt er/
en treiste a Nard þgna/ ad hun forlaete
mier.

Lagt eg en Ligt til Gata / hia Tofs
verdu Kvinnunum/ þad Lidos sem þurf
te ad skara/i þeirra Naudsynnum/ þat
meintu Ligt liggia / lagt i Grofene
þyr / ad hais Sognele higgia / er
þeim þyr hafde þyr.

Þat þofdu heyr hais þafa / þermt
sig a Þridia Dag / Vpprisa an alle
Þafa/ ad þvi sig garsu ei þat/ Þeif-
tradar ei vona/være þad framkomed/
satalste Jesu / Gona / squest stad
Malllegt Gied.

Eg sie hiet alast sirgda / Drēn og
Þeifindis / Kvenna Kierleiks Blā-
da / kom þeim til Jesu mti/af sterk-
um Alsat hette / ad smgria Nollod
þitt / en Truē af minsta Mätte /
mätte beriaf vid þitt.

Brat

Bræðadafi Reyri ei bráttur / þú
 blessud Altsame / Veit Trua Mædar
 nýttur / naumt þó þú haldan þi / kula
 nad Skar fæfer eige / færafte Andefi
 þi : A Truar verðum Beige / Vere
 Gud Styrkur mi.

Núga um Gæl minn herra / hvat
 þaug Smýst fæfer fæ / sem Guds
 Sonar Gæðafi dýra / gýrnest nu Him
 num á. Blaus Þrunar. Tærum / Ei
 lant þar verða á Stans / med Sorgar
 Trega færum / So smyr þu þætur
 hafi.

Nesud hafi Neidre bláðum / hier
 næst þá smýra þallt / Nafis Lof med
 helgum Læðum / hlóoma lant þu á
 vallt / fyrer Mæðun margfallda / sem
 Mæðen hafi verter þier / Nænum
 Þræðs hæðstafi gæðda / herra þú
 Skilðafi er.

Þu ætt i Þridia Mæða / þess gæð.
 þu Gæl minn fæfer / Tregdulausi til að
 læða / Tru good / sem orkaf fæfer / þá
 Smurnung / hvat að hæter / Nærfans

Medaumfan bláð / og Ílmur. Vert
sem veitir / Boludum þurfa Eyð.

Amistadda Christna alla / Andleg
að Ískama / Guds Sonar / kan eg
falla / af Ríking Ríkinga. Ef þu
med Aast og Bládu / aðast þatækan
bert / Drottinn med Þele þádu / þad
reiknar vid sig gíert.

Ey skaltu eptertelia / Ey reikna
Misraðid / þad Íesu þu kant vel-
ta/og þurfande taka vid/ allðrei nock-
ud utsgur / su Andlega Smurning-
in/ Ílmur hefiar uppstíggur/ af Þord í
Níminn.

Eg veit að Ílmur sætur / af þess-
um Smurningum / leggur ofan miög
mætur / Í moote Trundum / en heilst
a Efsta Deige / þa Endurlausnarein-
tiet/ Gaf. Blessada eg seige/ sem hafa
Þiargad mer.

Med Oleo Neilags Andar/ ædur þu
Smurdur vart / mætte ei moote stan-
da / Máflega Nollðsens Art / að ei
Upptísa nærer / ei villdet Smurning-
ar/

at / með þeirra Samfu glæðir / Guds
Skepnur voladar.

Mín Martans N. Errasi kære /
hjálpa mér allan Tíð / að eg Almú-
su kære / áumstóddum þurfa. Tíð / og
á þeim Öfsta Deige / með Orðum þínu
huggadur / kom þu af Kíarleika Dei-
ge / kom þu nú Blessadur / Amen.

V. Psalmur.

Mín Jarðskjalftan.

Ton / Til þín Geilage & Terra Gud / etc.

SÞyrfa J. Esu eg vissi fín /
Orðin Skjalfta Landanna /
Jordein varð Dýrt í þad fín /
eins og Ríðningar sanna.  J
hafið Dauda skalf midur Föld / þá
átte að leggiðst midur í Mollu / Skap-
are dýr Skepnanna.

Við Jarðskjalftan nam skelfast
skioott / skildu Vakt Grafarinnar /
eins sem dand midur fiell hun flío-
ott /  fíck ei giætt Skíldu síðar.

Þú Samvitska / þu aume Mað / all-
 tgd hræder þig Syndugan / og sriptur
 Styrk Sælaríkar.

Eqflausum Nlutum eingest er / Ado
 stood af þíne Þýnu / O mið JEsu /
 est aumum mæ / i Synða. Bøle mænu/
 stendur æ Níartans Nugar. Nægd /
 þvi hafder þu gíort mæ fulla Næ-
 go / sem lqster i Læte þýnu.

J þíne Þýst / sem Dfbide / allre
 Nofudskiepnuðe / þegar þu Loxens Læ-
 tse a Lrie / lqtt fhlgde þun Nættur-
 uðe / En a þíne Vpprisu Tgd / æll
 Nætturast vart glød og hlød / þad
 hæger Nugraun mæ.

Soolest þyrtest þa bíst og fqr /
 brætt nam sig Jorðest hræra / lreku
 sier Þíorg sem lqstug Dqr / Lof sem
 þau villdu færa / Sigurvegara sðsum
 þa / sem Daudanum var rífest frá /
 Skapara þetta skæra.

Dehr vart Jorðest i þad Gífi / eins
 sem þun Dans. Leik hieðde / þegar ad
 Níartans Nærrast mæ / Noop No
 vinasta

vinasta fellde/ Helvste braut/ en hra-
le Deyd./ hialpade oss ur Kvala. Ne-
pd/ med sñnu Magtar. Beldde.

Frelfare miñ / eg fagna pier / fraa
Daudum Bpprissanda / Sæl min
gledst nu / og giøret fier / Gladværd i
þñnum Anda/ Molld mitt fagnar/ þv
pegar þraung / þrístur Níervistar
Mæda laung / glædt mune af Gref
uppstanda.

Jeg er ad vassu Jørd og Molld / jeg
maa skíalsfande vera / þegar Guds
Blood og heilag Molld / hañ lætur til
min bera./ I Sacramente sñnu hier /
Sañlega lofast þa af mætt / Boð og
Betran ad giera.

D. J. E. su/ eg þad efnt ei giet / eins
so sem vera skýlde/ Natúrann ill mætt
epsterhet/ eckert i nockru Gýlde/ eg he-
te Boð / en æ fyrer pier/ sñ min Lof-
un þo þrøgdul er/ Mig Mæde Drotte-
ens Willde.

I Skriftenne er ungiæted / ad
Skíafste Jardarinnar / skied hase þega-

ar fyrðer Frid / I þeangelse Reynstra
flar / Paulus og Silas sentu um No-
ott / soiptust þa af þeim Fíotukni
skioott / upplautst Nurd Þra og
þnar.

I Opþrifu þíse eins við þræ / O-
mni þræfaren þíare / Þorðen varð O-
þer etneþ þa / en mæ gaffst Tæke-
fære / ut að gænga frá Eymdunum /
þi i þræse a Nimmunum / so sem eg
Gaklaus være.

Þegar forðum stift Gud utgaf / Gyðe-
ingum Eogmæl strænga / skalf Sina
þiall en þeimtre af / Þoolked ried burk
að gænga. Illgiörða-Moðum Nefnd-
um hart / hoftar Eogmaled þeige spæ-
tt / þeim sem tækia þið Rænga.

Þegar minn hufur Lausnare / Eðfs-
nam frá Daudum rísa / Þofnstioott
varð mikell Þarðfærafte / jeg mæ O-
skælfður lísa / að stíed var Eogmæls
Þoppfling / I minns Iðsu Sigur-
þing / þan skal mitt Níarlád þrýsa.

Þvenær sem Eogmæls Noðun
stíet /

sterk / hræða vill Garlu mína / et skal
 mig skelfa eitt mitt Verk / O Jesu /
 Borgun þína / Eg bet fyrir mig Ar
 og Súd / O skelfdur hvortia Lífssens
 Egi / So mun all Eynd mín daga
 na / Amen.

VI. Psalmur.

Þá Samtal Róenlaða / þa þær geinu
 gu til Grafarellar.

Ton / Væc nu Gud oss eke hlær / etc.

A Jesu Dpprets / Dfar
 stie / Engell i Jardskialft
 anum / greip hurt Steinhra
 Græfelle / Glede vord þad Rviss
 anum / hafs. Asynd sein sem Elding
 Elær / og hafs Klæde vord hvætt sem
 Snicar / I Minneskum Negdunum
 um.

Rvissurnar eke þeinktu þa / þegar
 utganga nædu / ad Nindrum nockur
 yrde au / Eyrende þeirra brædu : En a
 Weigenum ad þeim floo / Ofra og

Rogda noetrum þó / Ein við aðra se-
liandu.

¶ Nvör mun í bursu hardast Steo-
in / frá N. Errans Lögslad fara / oss
hafi hindrar/og eður Mein/ ei kúsum
vör hafi hræra / ➔ En þó hieldu
þær aðfrá samt : Elfskúte er það
næsta samt / að leita sig Ból ei bera.

Nvör mun burtvellta hordum
Stein : Nvör mun mig veikast stoda :
Stoorast Þunga og margskyns Me-
in/mier gíster Lögmaðl boda/a Steine-
um forðum uppríad / ei gíft eg föllt
nie hálled það / Því stend eg víst í
Boda.

Þá er og Krossens þungur Steifi /
þímet hafi Nollid veikta/ þonum burt-
vellta / Eg er eifi / allast Lgd látt til
Reifa / Jeg má þreya og þola hjer /
það DReites Gud vill senda mier /
þá aðrer lystugt leika.

Skælena gíster Þunge þíma / því
vellour Stærd Gyndasta/soddast Biaro-
ge í burtu að nna / bægst veiter Kröpt-
um

um Mafia / Satan med freistne sine
flær / Samvitfæst þar af Sturlun
fær / og efar Guds Aðstod sanna.

Þunga Lögmales er liett af mier /
Lausnarefi JEsu møte / það æ eg
víst að þakka þier / þess er æ skildd
eg gíate / Lögmaled þu uppfyllter
Efi / er so burtvelltur þesse Stein /
Sigurvegarefi sæte.

Krossiens Þunga þó þíare mig / það
skal miet allkíart vera / eg treyfte JEsu
þu uppa þig / að eg kúne hafi bera. Of
þitt leggur þu allðrei meir / uppa þafi
sem er Mollo og Leyr / Ef sætt vilier
hjálfur giera.

Efi þó Sælana æstíðe / Of þun-
ge freistingafia / þig / Drottin JEsu
/ samt eg sie / Sætustu Nuggun
Mafia. Þu varst freistadur Furdu
þrátt / freisfare mæfi a allafi Nætt /
So Numkan miet skínder sanna.

Nuxa eg efi um hardafi Stein / er
hamlar mest JEsu sinia / og eilíft
gíarer Andar. Mein / ællum sem Gude

ei síða: Þdrunarlense heiter haði / hves
en að Þiofull Þisigla vaði / með
Þriootsku Þræla síða.

Nægt er þier / Rieere Christenn
Maði / koma burt þessum Steine / ef
Þdran gíorer / alldrei haði / Er þier
frammar að Meine. Þess mikla Rædo
sens Eingell er / A til Reidu að lqfna
þier / þo syndger Eioost og i Eeyne.

Allt hvað mitt Þiarta hindra kaði /
Nærraði miði Þessu goode / frá mier
take / so síæ eg haði / fyrður Sorgum
og Moode. O miði Þessu / þa eg þig
síe / Undesi mæn verður fagnande / bæde
Nætt og i Nliooode / Amen.

VII. Psalmur.

Þm Grøpena.

Ton / Sall ertu sem þin Gud / ecc.



Risurnar komu brætt / Til
Christi Grafar / þel Astar
þeirra hætt / þeim flýtte an
Tasare.

Þt þængad aungva Dvöl / ættu
þad Síne/ hafande Niartans Döl/ en
N Erra i Miðe. ➔

Þ sem villt físa fæ / Frelsarann
fæla/ Dvöl gíor þat eite æ / Ef ei
villt þig tæla.

I Tjma ættu hæðe / Audmiufur
leita / med Þdran / utan Stano / Et
þar af breita.

N var mun eg hitta þa / N Erra
mín blíða? Sem að mig Sorgum fræ/
svipter og Kvíða.

I Grofene giordu hjer / Guds Son
ar leita / Kvífur / sem auglýst er/ med
Astar þel heita.

Ei fremst eg aumur Mað / So
Nangre farge / þængad hvar hvítdest
hann/ I hærdu Þiarge.

Mier liggur lýted æ / Leid þangad
giera/ sem þrá Efkame la/ Eateð mæ
N Erra.

Þilagrýms Gænga fu / sem glöge
mæ janta / Þákur frá vjrra Tru / a
vondan Maða.

þæna

Þína Gróf þú vil eg / þu Íesu
fíare / afhuga einhvörn Reg / eins sem
það bære.

Í heile eg fast fyrst / að sína minna
Dauða / Í Gróf / vor gjarest Bist /
Spodum can Nauða.

Eins mjer sem öllum er / æfett að
deyia / Einum og öðrum hjer / Þrö
Guds það seigia.

Níalpa mjer Nerra mið / að hugo
sa Daglega / um míns Lfs Btgaenge
ið / með Þörunar Trega.

Þa Lfsed endad er / So Eyndenn
þretne / Lfsed mitt líta eg hjer / Í
Lifanda Drottne.

Eg fer í Alíad Síð / að sína Gróf
þína / Lufe Lausnare mið / So ljettest
Þína.

Í Gróf þíne glorder þu / Gróf
mína bæta / hvar Nollid hvgler nu /
og hefur Roo sæta.

Þu hefur Nerra fíer / Nelsad
Gróf mína / Svefn Stofa su er vær /
þar sviptest Þína.

þo

Þo Kroppureñ koolne i Jolld/ kofde
eg þvi eigð / Þar hoflet hœgt mitt
Hollo / ad hæðsta Deigt.

Eg hefe giørt mter Grøf / med
glødu Gifte / O Jesu utafi Lof / i
Gyðu þine.

Truðn mæn Tællauft fter / tilreidt
þar hefut / Tegftad sem lynder mter / og
Egñ alla giefut.

Þar vil eg liden / Efs / liggja mitt
Herra / eg veit þar æn alls Rfs /
Gymd mæn kafi þverra.

Grøf Joseph gjorde fter / O Grøf
fina lagde / Tæten vorn Herra hter /
med hrødu Bragde.

Þr Josephs Grøf / Jesu fiæt /
jeg veit þig geingefi / Amifing er mter
fkiæt / af þessu feingefi.

Ad eg nu uppa nñ / i Narka mñnu/
Grefstre þig / þá af þvi / þrætur mig
Þñnu.

Eigefi Grøf þad fte þñ/þu Je-
su fæte / eideft þá æll mñn Þñ / þo
Angred græte.

Nåa Grøf giøre eg pier / Gud min
Daglega / þa Þdran auglqser / Þnd
myn med Trega.

Gem Stadfoß Stein-Grøf sie /
Sturlun ei hrære / myn Eal: þad miet
verte / min I Esu hrære.

Wier aumum Willdest þyn / megn
ar ad snua / Noß þu i Narta myn /
þua miet virdst bua / Amen.

VIII. Psalmur.

Þm Einglaña Openberan og Bodan
Christi Døprisu.

Ton/ Gæste Gud Hertra miltde/ etc.



R Þiñurnar Glæfnar geingu / til
Græfareñar señ / Þognud þær
Þflootað seingu / og fundu ad
Eingilleñ / þadañ Stein stoorañ haf-
de / med Styrk Ninnestum færdt /
Þættra Þynd þessa krafde / þvi Niar-
lad Kvæðen vafde / ad giæte þær hafi
ei hrært.

Sie eg ad Sorg og Gleda / sýfendt i
Næm.

Heimenum / eins og Guds Råd þvi
riede / til Kepnslu Gudhræddum / að filgo
rast: Ei skal kvæða / Drænting heige
sist / off þer liufum að lqða / Eftense
me Drottens blqða / i Glede snart
Grætur snqst.

Eins er og eg nu lqte / ængræda
Postula.  Maria foor med Blqde /
og fyrst ried þeim kunnigvra / Niartans
Nærrast miñ hqra / hafa þeir burts
tefed: Þeim nam þun þetta að skqra /
med Þele Kiærleikans dqtta / sagdest
hafi fœr ei siæd. 

Sorgar Sögu grætlænde / seigta hvor
odrum mœ / I Heimfins Narma
Lænde / Nrigdest þa skqder a: Það eru
Kior Christika / að kvæina og sorgia
hler / lqft kæn þessu að lifia / en liufur
Gud man til Afia / og Nriggvum Nugg
un lier.

Nrelltu mig Nærrast goode / hve
nær sem lqfar þier / þu svipter Sorg
og Moode / Safilqga þo af mter / Eg
skal Narmænde hlæddur / af Niarta
fus

fus bjáða þín / þu giefur / að Þólo
goodur / þreid mune eg frá Gorgmoodo-
ur / Aðstei þín allðrei dógn.

☞ Sex Singlar siener voru / sæler
við Herra's Gróf / hværier af Him-
num foru / hrádt fyrir utan Tof /
a hans Þppriðu Deige : Eflaust það
Ritning tier. ☞ Sannlega yður eg
seigel / soddan fát neitast eige / sem Þrd
Guds so auglæser.

☞ Sannhelger Sendebodar / sem fco-
nu Þrottne frá / Kvinnu til Stirks
og Stodar / stóðu Grófene hía / med
Þrddar Nátte þárum / hværier þar
þyrkust Tveir / 3 Þegurdar Skruda
þárum / þær skelfdust af Ljóma dýr-
um / til þeirra tala þeir:

Þier leidd Ljfs hía Þaudum / með
liufan Ríarleiks Sid / hafi er hofest
frá Þaudum / þefur nu Þppriðed /
eins og hafi yður tiede / og Þrden hafi
greina þer / að sijn Þppriðu Glede / a
Þridia Deige skiede / hafi lifer / ei er
þier. ☞

það

Þad var Bodsþapur blisdur / er byrtu
Jacobs Róðiar / Þodurnum þæg-
ur / þýdur / þa hafi Narmþrungenn
var / Joseph Eifer hía Eðdum / Lands
Nerra giórdur er / I Egypto : aung-
dum Stríðum / eigum mæta / síst Eogdo-
um / hter þo harðt lqðum vier.

Betre miet Bodsþap hera / Bless-
ader Guds Einglar / ad Iesus hæðst-
ur Nerra / Neme til Þagnadar / Þpp-
rifen er frá Daudum / Þpnade Þim-
na Rasi / sýnum Daudvona Saudum /
þvipt hefur hafi ur Daudum / og Daud
ans afmard Basi.

Þeg leita þín Eifanda / Eausnarefi
Jesus miñ / eg veit med Nollde og Aus-
da / Þppreis Mándoomar þíni / Eg
veit þu ert a Eífe / Eg veit þu lifer
nu / og mig ur Þymda Rífe / (þfer
þo Nengdeñ drífe) Eofsens hark leid-
er þu.

Eíf Mætturlegt oss lienar / Eifande
Jesus hter / og hvað sem þar til
þienar / þad líeost oss Ríthing tier : I
E honum

hönunum erum/bærunst/ Í hönunum lifum
vör / Allir í hönunum hrærunst / Allir
fyrir hátt nærundst / öllum hátt Lífed-
lir.

Andlegt Líf oss þu giefur / Afstæ-
re Íesu mátt / hvort siet hvort Christo
ess hefur / hrept fyrir Anda þín / með
Stárnar Helgum Nætte / hálfdauðer
vorum þá / af Guddooms Aðsta-
Nætte / (eingest þegar oss bætte) það
giorde Níalþ þín hær.

Eg veit Líf eilíflega/af þier mæ-
giefest vást / Er eg þá utast Brega /
öllum Nægd í Glede snást. Þu ert Lífed
Lífanda / lifga mig eins og þig / og
þín eilífa Andá / alltíð læt þín mæ-
standa / Til Lífis eilífs leiddu mig.

Lífis þín Daudum þeir leita / sem
liggja í Syndunum / En Christnes
higgjast heita/ hirta ei neitt þar um /
Í daudum Gíordum þó gænge / Guð-
legt Líf er þeim færa / En þín þó
Nærmung stænge / Í Nærrans sig lyf-
ta þænge / Eilíft Líf aller færa.

Lífed

Lífed mitt J Esus lifer / Líf og
 Vpprífast mín / Líf vort ertu / þo þu
 er / oss fálle Daudans Þyn. Lættu
 mig Drottinn lifa / i lifande. Tru sem
 ber / æn vandra Hóllds Vinsvifa / Ei
 lfs Lfs Þon eg skrifa / æ Lfs
 Þook / einum þier / Amen.

IX. Psalmur.

Þm Þtgaungu Peturs og Jóhannis
 til Grafarefnar / og hvað þeir sömu. i
 GRÖSRETT.

Tón / Öf þu þu ánda styrkla.



Maria Magdalena / (mín Drd
 þar hófdu Þid /) Nun Chrí
 sto hugdest þína / þa þu gaf
 ecke fundid / slíðollega þu
 þu foor og fann / H. Errans Þostula
 Þruggva / sem herma eg ædur tann.

Þr Gröfene Næðstur H. Erra /
 þorfeð i þurtu er / Ei vill vort Angur
 þverra / ecke finst þa / þu tær / þafn
 snart Petur og Jóhannes / að Gröf.

enne hlupu og gjættu / gstandvarlegana þess.

Johannes greidd framgeingur / gat hann þvi komed fyr / Petur / þo lide inn leingur / loka kom þar eptir / strax i Grofena stie hann inn / sá þar Einn Duka lagda / loka Sveitla Klutina.

I Grofena hia aftar / epter Petre þa gieck / Sorgande allt það safar / sem adur hegra fieck / Ei skyldu þeir þa Skrifternar / ad hafi Byppissa skyldet / en slætt þeim huled var.

Hyrdu Guds Bærned blýda / bid eg þu merker það / læt ecke leinge loka / so leiter Drottne ad / slættu þier so þu finer hafi / epter Johanni ætla / ad bætta stæhvor Masi.

Petur seirna / sem seiger / samt kom ad Grofenne : Eingan Drænting beige / þo yðran sein framkome / Drott en utbreider allan Igd / Myssunat Fadn sinn milda / móote Syndugum Igd.

Maria Hærrans hædsta / Hærmæ
prungest

Þrungest saknade/hjellst þu þad Mör-
 mung stæðsta / þess er þodade / Þpnud
 Gröf / sem þu saklega / Þpprisu
 Christi æðsta / auglýoost nam þesssa-
 Þpande mænde Augum / in i Gröf-
 ena Flóð / stjst nam af Sioonar Þaug-
 um / sviplast þurt Tæra-Flóð : Af
 Gledes Teikne þa gjorde þu sier / Go-
 rg / Þel og sarran Kvæða / foddan opte-
 lega stier.

Þrygðen þegar þig þíner / þu meina-
 ar Sæl minn stíar / að Nuggum aungva
 fær / og Þrotteðs Næðen stíar / þe
 þier þorfeð i Þeime þier / en þess skalt
 giorla gæta / Gott þodar Krossen þier.

Maria mestan Goða / mig þrygg /
 Jult teiknade / Kross og Þírnungar
 Þjóða / þær sm Gud lætur stíe / Astar-
 Teikn Þrotteðs eru vðst : þer þu þad
 með Blýðu / Þel þitt i Gledes snýst.

Þrygg að / Þormungar strýðar /
 Þerrans Næð leggur að þetta sonu
 vier sýðar / Sorglausar Þrettne þíar :
 Þyrer margfalldegt Moðlæte / of þyr-

jár in ad gænga / I Guds Dyrðara
Ríke.

Þú Petur sem Egnlof liggja / lifa so
Johannes / þar ad Narmþrungnet hygg
ta / hier med gæfande þess / ad Sveita.
Dufren samvafde / sem Christi Nof
ud hulde / þa þu var stur i Eage.

Christur / þa Kross þu þyndi / Klædu n
um ræntur var / almoket öllu fænde /
Bnder og Beniarar / Nafis Bötum
Kreftu Neidner þa / i Neimnenum þau ure
du / epter sem Guds Ord tica.

Eg gære ad þu hyggja / eins sietsstra
D. Rotten min / i Grefene Egnlof ligg
ta / lifa Sveita. Duf þu : Dyrrefta
fookku ei med þier / Naf Klæde þu / so
moota / næde eg þerra hier.

Eg daste Daudans fære / Sveitist
nær þu fangar mig / min Iesu / mildde
fære / mistast vil eg a þig / I Sveita
Duf þu þu þa skal eg / sveipa Nof ud
og Niarta / hier med fara min Beg.

Eg þla þu þu tegge / Laufnare min
um þig / Sam þu / I Neliar Nregge /
þuad

hvað kafi þaðaða mig / Í þeim Lqn^o
 Dufum eg skal hjer / Skila við Veröld
 vonda / Veistu það Drottinn mjer / Amen.

X. Psalmur.

Þú þad / Hverkenning Glanar og
 Rálfur Í Esus Opesiberudust
 Mariu Magdelenu.

Ton / Gæte sem ad reyser hoga Dygd.



Maria ecke fína fíck / Frelfar
 af i Gröfina / Þetur og Jo
 hafi greidt þurk gæck / grætest
 heid þun það Síle / Ein við
 Gröfena / Angre med / Í hana þrætt
 þun lfta ried / Eingla Tvo sæ þar íne.

Gitn til Nofda / En Ánar var / ad
 Christi gotalage / hrelda Mariu hvor
 spyr þar / hvað til Sörgana drage
 N Erran mja / þun so herma ried / hafa
 þeir fræ mjer þurk teked / Þvi seige eg
 Guut mig nage.

Maria grætur Meistarana / Mildeo
 ríkan frá N Erra / af því lft hafa

h'n ecke fañ/ ei kune Sorgen þverra /
 hañ i hurt ſtoleñ hiełt hun þa / 
 Nier ad mñn Sæla ſafnañ gæ / vñſt
 hender þig opt verra.

Maria Ritning riede ſñſt/ ad Røſa
 upp Chriſtur ætte/hañ þvi hurt tekeñ
 hiełt hun vñſt/ N Errans Orda ei giæ
 tte / Nrgdarfull herte Naima ſñn :
 Neyr þad/ og giættu Sæla mñn / ad
 þñnum Gñmdar Nætte.

Du ſyrger ei ſyrer Syndernar / ſem
 DRotteñ fra þier ſkilia/ad miſſa I E
 ſum ei metur þar / mootſtryder þrætt
 hañs Bilia / Og hrekur ſo fræn þier
 N Errañ þiñ/ Neill/ Lioos/ Rieftlæte/
 Sognudiñ/ Sñſt kantu ſoddañ dylta.

Angrud Maria aptur fañ/ Enduro
 laufnarañ blýða / Grætt þñna Synd og
 ſyrg med Sañ/ ſo þarftu ecke ad kęddas/
 Þdran og Trueñ orkæd fær / eirneñ þu
 I Eſu funde nær/ med hañs Nugsvole
 un þýða.

 I høftum Skruda Einglar I vee
 tr/ Dpenðera ſig nædu/ Ninnestka Nęgd
 an

an høfdu þeir / H. Errone Dæd þar
med ft. adu : ➤ A Minnum fadar verd
um vier / I Begfend / Guds Einglum
samlæfer. Gled þig / Sæl mæn / þess
gædu.

Þott þu verder i Heime hier / Nrygd
ar Buningest svarta / a þig taka / sem
opt tilber / er læt þitt skulast Narta.
Einglunum fadar samlæf giord / Sæl a
Lifendra fær þu Jærd / I hvortu Ger
uda ad skarta.

Riettlætes Skruda skærast hier /
Reinker oñ D Rottens Mædde / i Stærn
ene þad ødlunst vier / ef hæf vortum
sem skollde / alltqd hvort flæddu Einglar
ner / off munu vera nælæger / med Nælp
i messia Gylde.

➤ Mædd sier vid snere Maria / Mæst
eirn leit hica sier standa / hugdest Gard
vørdest þun þar sica / hrellt i Sælu og
Anda / Ei þekte þun / ad þad var hæf
þess sem Græfande leita van / Laufnar
est Lifds og Landa.

Nun sagde / Ef þarst hæf þurt med
E 5 þier /

þier / þid eg miter giorer iſka / Ieſus
 elſkulegt Andſvar tier / O hvad grætur
 þu Kvifka? Næro leitar þu med hængg
 re Lund / Nana nefnde a ſamre Stund /
 allt ried þa Angur liſka. 

Gærdværdi hugdiſt ſielfan ſam /
 Gorgande Magdalena / er Ieſus
 var: Eſi off þad mæ / ællum til Eæro
 dooms þiena. Ieſus Gærdværdur ædſt
 ur er / Adams Gærdvæktun bætte haſi
 hier / liet ſo Rænglætid riena.

I Aldengarde var uppbyriud / ædſka
 Guds Sonar Þjæna. I Aldengardenum
 utendud / Ofſoekn þa hlaut ad doſna.
 I Aldengardenum Bypræts haſi / Al
 dingards beſta Vættaraſi / Sell Ie
 ſus vill ſig ſjæna.

I Aldengard mæns Niarfa haſi /
 heilagt Guds Ord iſiræter / af þvi vara
 um Alur þaſi / Avertter Dygda ſæter.
 Eſſka / Tru / og Þolgiæde þjot / þad
 allt þaſs Orded verkar bljot / ſodoan
 Gud ſielfan liæter.

Þiſt er mitt Niarfa Nærra þitt /
 þreinfad

Greinsad Aldengarðs Werke / þo Sur
 Ver hafe þat Sate sitt / So Eric med
 flæmum Werke / Tilgese opt þat iðe
 finst / upp þad ad ræta miet ei vinst /
 nema þæn Ræd þad verke.

Mariu huggar N. Errasi hær / heñ-
 ar Sorgar vel giætte / þad er þæn Ven-
 ia Drottessi dgr / med Densamlegum
 Nætte / Nugsvala þeim sem Nrigðen
 flær : Nress þu JEsu / miñ Drottessi
 tiær / mig i miñnum Banmætte / Amen.

XL. Psalmur.

Þm Samtal Christi var Mariu hian
 Grofene.

Tan/ Gisskurðkaste Grædætt mæ.



DId Grofina sem greint var
 fyr/ Gisskurðkastur Drott-
 issi spyr / Mariu med Lund-
 spaka : Nvad Grætur þu ?
 Nun þeekte hafi þa / þassi vid hana
 riede tica/ es mættu a miet taka / þvi
 eg/ umi Beg/ til Nanna Ranna/ Neme
 for

för Saña / hiedast gjöre / til mñns Føde
urs / sem mier hafi fígre.

Fardu og byrtu Bræðrum mñn /
Blessada JEsu Míldast fñn / sagde
við Kóifiu fíæra : Allt það sem nu
auglástist þier / og þu heyrder af síalf-
um mier / Sogn skalt þeim söddast
færa : Eg fer / en fíer / til Födur mñns /
og yðar eins / a Nímma Næder / Til
Guds mñns og yðar / So nett hafi
ræder. 

Stelast JEsu / Sorgen döln / Sañ-
liga þa eg Orða þñn / gjæte / míf
N. Errann hjære : Þu nefner þína
Bræður bert / Brotlega Mæñ / sem
höfdu gjert / Stígd þier / vor Drotte
en döfre : Allt þñn / Ríært skñn / Næst
Synder þína / þu fyrer þína / þeckir
Bræður / þa sem þín Ande og Nótan
rædur.

Blood-Teingda eg þín Brooder
er / Blood mitt JEsu og Míldast þí-
er / Samteingder þu Sañlega : Erf-
unge með þier / Er eg mñns / Gílf-
Guds

Guds og Fødur þíns / þu nefnest
 Mætturlega/ Guds Son/ Guds Son /
 Nelsur / Blýdur / Sagur / Strýdur /
 þeim Faderesi úfne / en eg þín Brooder
 af Ríttleidsfúfne.

Íesu mín besta Brooder fíar /
 Brooderne goft mér fírt og nær / fínd
 de í Mæftraun mínne / Hafi er mín
 Brooder Neime í / Hafi er mín Brood
 er lípp frá þvi / Brooder þu líff mín
 líffe: Broodur/Goodur/ er hafi Míll
 ur / mér Mæfþíllur í Meinum strýda
 um / Brædrálag víð hafi þu bréðde eg
 fíðum.

Al þvi mín Brooder er hafi víf /
 Eynd mín og Sorg í Gléðe fíff /
 og ríena Ráner allar : Síalfo þíns
 Fødur / þu Fødur mín / Frelfarenn
 Íesu uppríff / og fíaraff mín Gud
 þu fállar : Gladur / Gradur / flá eg
 nu / með ftraufre Tru / Til Nímina
 Næða / Til míns Guds og Føðurs
 þa Meinefí mæða.

D mín Fader þad angtrar mig /
 opt

opt med Gondunum fligge eg þig /
 hvad stundum veit þu valla : Nyrta
 mig þvi sem hentast er / Niartans Fad
 er og linder þier / en of þungt Nrs ei
 laet falla / a Barn þitt / mier mof /
 i Bræde þine / Eftir ei lifir / Faderess
 froome: Vertu min Fader / þitt hæðst
 Eof hlidome.

Þodurlauft Barn i Meime þier / hug
 leidtu það nu frige eg þier / þa Þor
 svar kant ei finna : Þeröldess bæde
 Þólf og Flæ / Flæstollum sem ad
 Raumer þina / síst gíorer þun ad síða :
 Vestur / Vestur / þín Fader Diggur /
 Trur og Triggur / Ból þu þeige / er
 Gud a Dinnum / þvi Efast eige.

Kvinnan / er forre kynf var fræn /
 Christur og forsta liet sig stæn / epter
 Opprifu skiena / Maria hiet / sem
 minst bar Sied / með Auk. Nafne það
 kallast ried / mæta Sprund Magda
 lena / Þor fræn / hafis Na / Mildess
 hafde / Nrygd þa vafde / þenne refed /
 Sio Döfla hana sem hófdu tefed.

Þor ande

Þórande syndug Sæla er / Sæle
 lega fíar mín JEsu þíer / þana ef
 frá þíer þrefur / þana þu gleður þvær
 ía Eld / þeðar þurtneinnur Sörg og
 Stríð / þana mædda meðtekur : Und
 mæn / að þýn / þootunn þrýður / þrel
 sates þlýður / fríðt mun þeðe / með
 Þrumum Þruar eg um þa speðe /
 A M E N.

XII. Psalmur.

Þá Rveðnaða Þtgaungu í Áðad Einn
 til Grafareðar : Og um Þingelesi sem
 þar sœu og þreydu í Gæðe.

Tón / Sagnadar Ræðing Rólum þær.



MÞgræðdar Rvinnur Ánnad
 Einn / utgeingu / so sem Ríð
 ningia / glögglega þeðsa grein
 er fíar / til Grafareðar ef
 komu þær. ➔

ÞEðað sem að er Þeinsæg vðst / Orð
 Guds so herma / þreyteð fíð / fíðo
 fíð

føst er hun a' allast Sast / Ei hana
Dauden jgla kan.

Elstu Kristum med Elstu Sied /
ecke ut Miðe lqda ried / Jesu / þeim
fær han allt eins er / epter Daudan /
sem lifde han hier.

Þær latta ei af að leita hans / liefu
ei þar a' nocturn Stans / Martans
Aast þeirra inelig / ei fúne skilia han
vid sig.

Elsta Jesum Elstuga þin / O
Madur / so sem Riect Christi / stad
fastlega hans Aast þa er / Obrygdan
leg og stadføst þier.

Sterkare en Dauden Elstan er /
Elstan Jesu það sýnde miet / Elst
une slepte han ei til mæn / en þo han
slepte Lúse syn.

Morg Bøtn Kvalana fúnu sst /
Kierleiks Eld Jesu flæða vst /
Angistar Flood þo falle a' mig / Grelf
aren laet mig Elsta þig.

J Normungene eins eg aa / Elst
una þier / min Drottin taa / miet
bregost

Bregðst allðrene Elskast þýn / Elskast
vid þig ei bregðest mýn.

✠ Já i Gröfena geingu beint / grætt
nar Róður med Lindid hreint / Þng-
ast Mæst fíca hica hggare N lid / N rel-
dar þar allmög skelfast vid.

Mottul Skýnande hafde hast /
Noglast a ster og Skodsgdast. ✠ Þær
doom Þagrast hler físt eg vást / fell
hast mýn Sæst ur Mæst sást.

3 Ingismæstis Áspnd Eingelst /
Þpeðberaðest þetta Stí / allðrei eld-
est Guds Eingla. Ner / Þstú. Bloom
þeirra sýfelldt er.

Áf Elle og Þeikseik erum vler / a
Þordu þíaðer Mæstner / Syndasta
Þerkastu er ein / Seddast af Adam
hreptum Meim.

Gledium vss þó / að Guds Eingla-
um / gætunst ísket i Minnum / heila
Þrogdet / unger / Þorsner Þgn / 3 Þreim-
re Þru ef Elfed doqn.

Samall / Þeikar / med luma Lund /
liffe eg Þrotten marga Stund / til
D Minna

Ninna þegar eg hverfa má / Neill /
 Þingur / Styrkur verð eg þá.

Þessu Grof / a hægre Nlid /
 Neilagur Eingell sat. Þar við / gledo
 ur sig Sæl mín Sorgbiti / Safalega
 nu og hvort eitt Sifi.

Sitiande Eingell sjner miter / Sig-
 ur og Nvöld vors Drottens hier / og
 að hans Strýð a Enda sie / unnefi
 Döfull og Helvöte.

Þpter hardt Strýð i Neimenum /
 við Nöld mitt og Blood med Döfleo-
 um / Sigur Nvöld mun eg saka þá /
 sitiande i Glede Nimum a.

En frammar Sæl mín / sínum
 við / að settest hier ei a Vinstre Nlid /
 Neilagur Eingell / Nægra Þeg / hans
 Tign utvalde Dædarleg.

Sjns og vors Nerra Næfign
 hafi / Hier med byrte a rietskafi Safi /
 og Gud við sjna Nægre Nlid / þefde
 Þessu Sess utvalid.

Hafi þodur og að Nerra minn /
 med Ninneskafi Guddooms Mættan
 sinn/

þú / síe mætt alltað við hægri Hænd /
hætt þá æftir þá Meina þú.

Þú þess Hægri Hænde þú / Hætt
ra Jesu ei sleptu mætt / Hætt fadme
mig i Hætt og Þú / Hætt Vinstri síe
og Skilast mætt / Amen.

XIII. Psalmur.

Þú Predikun Eingelsens þú
Kvinnunum.

Ton / Skaparett Starna & Terra / ecc.



Blessadur Eingell eins sem
er / I Ordum Gudspjallens
fúngið þú / Skilnande
þúttast Skrudu þú / Skil-
an Guds Eingla síe eg þú.

Hættlagra Eingla Hættgust Dútt /
þúttast ei verða noog úttútt /
Kættadur einstís þútt þútt / þútt
mætt Galla gættu mætt.

Alltað þúttadur Skrudu þútt / a
þúttum Einglum og Kættast þútt /
þútt þútt ekk þútt þútt med / þúttast þútt
D 2 fa

fa Með æ þa sied.

Þetta sýner mæð Sidsemd þa / sem
Drottens Einglar Nimmum frá /
hafa brúðad i Heimenum / hermun
stætt eftir Einglunum.

Sidseme rietta / Sæl mæn bláð /
set þær ad brúka hvörja Tíð / i Guds
Nuse þó allra mest / þa ættu Drott-
ne ad þjóða best.

Þi kom þu náðin i þá Stað / æ
þær Klæde hafdu þængad / Ríttlætes
Skruða skíraðstafi / skal allar hýlia
Ekkamafi.

Þi Eingelsens fyrsta Orð þad var /
þa urdu hræddar Kvísiurnar / Dífest
þær ei / Eg síe til Saks / Sorgande
leited Þrelsarans.

Hvern ed Krofffestu Heidner Með /
hafi er frá Daudum Þppriðin / Þi
fínst hafi hær með sama Sid / so sem
þær fyr hafi skýldust við.

Annlegur Styrkur minnstur er /
Maksens Mætturur ræðslafi skær /
ei kafi hun standast Eingla Dýrd / oss
eru

eru þar til Dæmæi skild.

En ef þu leitar Lausnarans / læt
mæn Sæla a Hædstu Stans / Hvad
viltu Ottast? Hærræn þin / Med
Himneskuna Þræs er upprisin.

Jesus þin blide Brudgume / hærest
hefr / z sigrade / Döma þina allan Her /
eingæi þeirra fæi Balld a pier.

En þarftu Ottast Andstötan / ei fæi
hæn sakad Christen Mæn / Fordæming
eingæi fiust þeim hæn / Er Frelsatæn
Jesusu trua m.

Lögmaled ecke hædstu hier / Hærræn
Jesus þess Silling er / En kæn þess
Bölvæn ængra þig / af því Christus
foot hana a sig.

En þarftu Daudans ottast Þyn / usk
en er hæn med Brodde sijn / og i Sigur
nu svelgdz er / söddæn oz Jesu þacka ber.

Ottast skaltu þo mæte Mæn / þin
millaða Gud og Skaparaæn / Sonarleg
Hædsla söddæn sie / söið Aft til Guds
þar med fylge.

Med Gudhædstu / sem Bærned best /

Byrtar þier Drottessi Drott mezt / so
reiter hann ei til Reide hier / Ríetti Tru
i þessu foolgesi er.

➔ Bid Kvíðunna Eingelli en nam
tíma / Oppreisn Drottessis seiged frá /
Þóskulum hans / so glediest Gied / grein
ed og þetta Petre með.

Gímed / ad hann mun fara frá / þra
er yður i Galílaam / þar fæ þier hann
þalífað stedsso stí hann yður þetta ríed. 
Eftir sem glögt var gíted um / Guds

Eingelli þádur Kvíðunna / Oppreisn Je
su seigia Gí / sterdeiles Petz nefn' hann.

Jesus þad er þítt Orð og Ans / Gí
þurfa þeiler Læknarans / heildur Gíuf
er og færder þínn / Sár þetta læknar
Míldes þínn.

Petur gírdess stoor Stæpa·Mað /
Guds Son afspor og neita vað / hönn.
Gí Nærrað hár med Gíed / hans
Gyndar eelle mífást ríed.

Stærstu Gyndurum stærsta Mað /
stærsta Nugsvolun verðe tínd / Gínn
Stoor·Gyndare aldreð fínn / ann þess to
ma i Nímma Mað. Þar

Þar sem að Jordei ofþurr er /
Þoppþreftu. Læke fæum vier. Guds
Næðar Bruðrar bregðast síst / Þessynd
ugum / og það er vísst.

Gud hefur svarað so til Sanns /
Syndugs vil eg ei Dauda Manns / Þe-
sur Meinsære skinde sít / Sære ÞKott
eins það gjorde kvítt.

Ég menna vísst að eingest þu / Aft
Guds og Mýskun nælægre / en Þdrande
syndug Sæleñ tvítt / söddast við Þetur
auglýstist.

Síalfur Gud lagde Adam að / Þinn
Klæðnad þa hann náðist fæ / Mætle Ríett
lætes mun hann mætt / mæðla þegar mig
náðist fætt.

Ég treyðte ÞKottinn uppá þig / áld
rei mætt Þessu forlætt mig / Sýn mætt
þa þína Mýskun mætt / mættast þa fætt
du hvar mætt Þrest / Amen.

XIV. Psalmur.

Þú Heimþer Rveðasta þinn Stopp-
eñ / og Christi Þpenberan fyrir þeim.

Ton/ Mitt Glarta hvat til hrlggest þu.



Rískurnar Gladar Scingia
heim / frá Grofenne med
Bodskap þeim / hvorn þar
hugdu að tíma / N. Errans
Postulum hryggvum þa / sem Neilagur
Eingell sagde þeim frá.

Eptir sem þetta er nú skied / i því
Bile þeim mæta ried / N. Erran med
hægast Sid / Neilar / sagde hann / siend
þið / síst varð þa a Gledene Vid.

Nver að hans Footum falla van /
fadmande þa / tilbædu hann / hrædest
ei / N. Erran tier / Brædrum mñnum
byrte þier / Brædlega það sem greine
eg hier.

I Galilæam gange heint / Gooder
Sveinar / med Lynded hreint / Þar skul-
lu þeir mig sína. Þ. Orden þann I. Co-
su stöðug stæ / Stadfast Trausted set
eg þau m.

S Bad kom til þess / mitt N. Erra /
syrst / þa hrellore Mariu þu byrt-
est

ast / hun mætte ei hræra a þier / En
Kvifur sem nu komu hier / Fløppudu
um Sætur þagnar siðhver ?

Magdalena i Trygdum traust /
trude þvi stadt og Esalaust / ad vara
stu Bppriðin / En hinar hördust vid
Brenskleif sið / brædt þæt aumkar
Klarleife þin.

Þvi liestu Nerra hqr i Lund / hier
þau Beiktruud Dygda-Sprund / sæ
ad preifa a þier : Over þeirra og þig
siðlfan sið : Gof Tru gjorde stadfest
ast hier.

Beiktruada med Banmætt sinn /
Bill ei þijn Glæfa / Drotten minn /
fræ sið burt hækia hardt / Myllunar
þinar er þad Art / aungvum Naude
floddum veitest him spart.

Brakadañ Repr ei brifur þu /
Blessade Nerra minn Jesu / Tru
minn þo vgst sið veit / Naal-floten þu
ei klæfer Kveit / Kraptar Maðs þa
fara a Keit.

• Truar Banmætte niqum mest /

Mildest þú þu hjálpe best / Eg
 freyðste á þig Eirn / Ást þú forlæt-
 ur aldrei neirn / Sem að þér leitar
 Drottens míð hreirn.

Lífamlega et líenast mæ / Lausna-
 re míð að þá þig þér / og fadma
 Fætur þú / Eftir Tællaus þú gíðre
 Truenn mæn / til þess mæ eilíf Dýrdest
 þú skæn.

Eins sem Jacob eg alltaf skal /
 eftir þótt þu byggir Himna Sal / míð
 N. Eirra hallda þér / I hreirne Tru
 þá hlótnast mæ. / hvorslíms Blessan /
 Eflaus þú skær.

Mæ þér / so sem Mildest þú /
 mæ lofe að hallda um Fætur þú /
 þá Nöld þitt og Neilagt Blood / I
 Kvöldverð þúnum Gíðskan Good /
 gíðfurdum mæ / so firrist eg Mood.

Eftir einasta eg kafi þá / um þúnar
 Fætur hallded fæ / heildur Ealenn
 mög mædd / Blood af þeim sýgur
 hrellð og hrædd / Nélgre Nædar Svola
 un vel gíædd.

N. Eirans

Ótráns fætur í Hólme hler /
hafs Þienara rielt fólum vler / sem
boda Guðs Orð best / Óf Þórunarklaus
þu að þeim setst / áttum Mátt það
giegner þier vest.

Óg vil þig heidra æ og nu / Óllu
legast milt Íesu / og vnda Þiðna
þgn / Ó Þóttu fæ þu fætur mgn /
Í Þridarens Land þa Þier viltu dofn /
A M E N.

XV. Psalmur.

Þá Þitnisburð Þardhalld's Mátt
aða / af Þppriku Christi.

Ton / Sætt ær fæ Mátt sem þapna fætt.



Didner Stríðs-Mætt / sem
Þistotiaf / hermer til Þard-
halld's setta / Þppriku Chri-
sti allan Gætt / athuga nætur
rietta / Þardstíalftætt / eirnef Þingile-
ef / er í þurt færdi Graf-Steines / allt
lílu þett a þetta.

Þora

Þara þeir því med Felmtre heim /
 Þoringium Presta ad greina/allan Saff
 leit frá Alburd þeim/ei þar af noekru
 leina : Prestarnir þegar heyrdu hjer /
 hörneð þad allt tilgeinged er / Ræd.
 stefnu stefna eina.

Ærna Þeninga gæfu greidt / Gude
 lausum Bardhalld. Mænum/so feinge
 þa til Egge leidt/ og leynde Røfum søft
 um/ad Jesus hefde upprifid/ Tæd/ þa
 Lumer svæfum vid/ hæs Sveinar stæ
 lu honum.

Aller Samþickur urdu þeir/ eingefi
 fiðst hjer a Bæfe / Giallded utgreida :
 gat ei meir / giort hjer þeirra Akæfe.
 Þr. Guds Ristunæ þesser þar/Þioofar/
 sem Sulfre Judas ar/helld eg burt stoled
 hafe. 

Þ. Eggiðar Þodur lærdur hjer/Egge
 ar Kaupmeð vestu / Egge utbreida /
 Eggeð er/med Løstum þeim allra mestu.
 Sa sem liggur er Satans Þioon/Scalo
 ene kaupur eilíft Þioon : Þu Eggeð þad
 Rugfestu.

Cafileikafn

Sauðleikast þá þu seigja allt / sýst
laattu Músi þín fylla / med Músum / smí
þess fýsa flótt / ad framberer Ljge
Jlla / og Múllaus verður i safre Eft /
til foddast Dhræfu fínast Rót / Fiegrind
er / vest sem villa.

Heidner Bardmeti / til Ljge licost /
liefu sig Presta gífa: Aggrndes þeirra
bleekte Bríost / bolverð Stalld a ad
viða: Þppa sig fíalfa eirnefi med / D.
dygd hvör þeirra liuga ríed: Samvít.
fku aungre fíla.

D D Rotteti geim vort Yfervalld /
ei lant þad Satan villa / ad þiggie edur
gíefe Stalld / so gíore ríettendh spilla /
I fíerhvörtu ráke Sauðleikast / Saf.
felle allorei Ríettlaustast / lant þad ei
Gulled gílla.

Yfer Gröf I Gfu erum vler / aller
til Bardhalls setter / hús Gröf Ghu
fíla Híartad er / Hrein Gru Ljndufar
ríetter / I hvörtum vaktu rígun hás /
Et fíelur hönun neirn þadafi / nema
fíalfra vor Synð og Þretter.

Of þier villt Jēsu hallda hia /
 Hiart. Hiara Sæl mæn blýða / sof ande
 ecke siertu þa / so mæter straungum Kvæ
 da: Þa þu-og bið um Niastod hafs /
 Sem hrekur hirt Bardhalld Andskot-
 ans / Æðste Lausnareñ Lýða.

Dpt Syfiar mig / þa ær eg þier /
 Embættis mýns og giæta / til Þorkun-
 ar það virde miet / Þors Jēsu Milla-
 eñ sæta : Nafis blessud Nað mæn hlie
 Brot / Nañ loate ecke verða a þrof / sem
 vater / Svefn mæn bæta / Amen.

XVI. Psalmur.

Um Þtgaungu Læresveinaña til
 Emaus.

Ton / Ap dnypte Grygd ætalla eg þig.



Tæ Þorgeffe med Nrigðar-
 Nag / N. Errans Sveir Svein
 ar gænga / A hafs Þyrsta
 Þppriðu Dag / Eymd Hiart-
 ans bæru strænga / til Emaus ster ætla
 þeir /

þeir/ I Jerusaleu þreidu ei meir/ hvar
aungva Nuggun fænga.

Uff Grundarnar þa geingu þeir /
Grætnir i þetta Síne/uff þad töludu
tvíser Sveir / sem tilbar i Stadnum
íse/ hryggver þo minast Nærra m /
hvorn ei Þpprisest meintu þa / mest
var hafi þeim i Míne. 

Nú Hier þu I Esu funded fæ / Græ
skil þig Veröldisne/ Fræ Dgudlego
um gíor þu gæ/ med Gíede/ Niarta og
Síne/ af Veröld Illt þu ætqd fæ / a
Bord med hette Satan tæ / Neill so hafi
hamle þíne.

Þa Veröldesne sem hgrast hter/ þu
læst þier Fadn síð breida/ So sem
lila Síhud er / med Svikum þig gíorer
veida. Samson híd fyrsta fængesne var/
I Fadme elskudu Noornar. Síð til
þíar Svikum sneida.

Nóldleger Mest med Noldlegum /
hter þo umgangast fæe/ Ríettogset eins
med Kænglatum/ og Kaun su margast
þíare/ fra Negdan Gudlausra hallt þig
famt/

famt/ hvortu ad sviffia/miog er famt:
Guds Otta fierhver gær.

I Afski Stad mæ afhuga / um
þessa Læresveina / a Gerda-Reysu þeir
framhalla / sem fegurstu Skrifter
greina / til Emaus fara hugdu hter:
Halla þad Kaupfun allmarger/nefndt
vera af Batne hrema.

Al þvifsa Stadur styrktur var/med
Stoor-Botnum marga Bega/Flotta
Men gattu geymt sig þar / þo giørdest
Ofsoofn brædlega. Og sig feingu þar
Dhulta/ Jñehallded/ þa Standmaña /
Neipt / þeim hootade Trega.

Staddur ertu þu mæte Mañ/mædd
Begferd þine / hter medan bygger
Heimsens Rañ/og htefst i Berollonñe.
Til Emaus Tieppast attu greidt/ Ei
þad Jardnesska gyllder neitt / hellour
Nimnestt Heimkñe.

Þar er fast Slot / þar Grð-Stad
att / fyrer Doinum þñnum / Dhultur
bua ættd mætt / dungvum mæter þar
Þñnum / Fram af Stool Lambsens
Flotta

flíoota þar/segurstu Vatnsföllu Gled-
eñnar/med Gílfsum Sætleik sínum.

Þrá Ögudlegum untu mér / O
Drottinn þútt að ganga/ látt mig ekk
i Neiðe hjer/Slutskipte med þeim fœn
ga/og þa Þegferð er ute mín/ Eg bíd/
gled mig i Ríke þín/ Þín alla Gílfu
laanga.

I Þridla Laga þad er en/þíer Sæl
mín athugande / Næðer þíer Reisu
mundu Menn / sem mæddust þíer Þeg-
farande. Læresveina vors. Lausnara /
Líðos Guðs Orð bæðaða auglása/hallðna
i Narma Stande.

Ef þu villt Mædur að þu bert/æð-
lest I Gsum að sína/ Læresveirn þáns
med Sæne siert / síst látt þig Neiðen
gíða / Þlessað Orð þáns med blíðre
Lund/ Þreid ut og meðríen alla Stúnd/
Þodum þáns best skallt sína.

Náð umfræm allt þu heðra wítt/há
er Guð þín Lausnare / Ríess þáns Þo-
vyrða allðrei mætt / en þo þáð leing
vare. O I Gsu látt þu alltqð mig/ Glo-
fa/

þa/Þriffsa og Þórfa þig/hier a medall
eg hiare/ Amen.

XVII. Psalmur.

Þú þad hvørneð Christur kom a Veg
enum til þeirra Sveggja Emaus
Reysu Maða / og i hvørre Ráking
hafi byrteft þeim.

Ton/ Þu Gud er off er slápur þíu.



BÞessillefi seigia / N. Erro
aði hár / hafi sem Þegar-
ande / Komed og nálægst
Krapta dár / Fíra Sveina
Reysande/ Þeim þar samlaga sig nam
hafi / so sem hín Þridie Þerda Mað /
þeirra so þverre Bände.

Tafnframt þeim bardum Þesus
gíet / Þesum samt þektu eige / fyr-
er Sioun þeirra Dulda hieft / hun var
a þessum Þeige / hallden / so þeir ei
hugdu þier / N. Erraði være i Þor med
fler / so fræ eg Ritning seige. 

Stm

Sæi hier og skoda Sæl mæn tíar /
 Síne þýns JEsu bláða : Guðo
 hræddum er hañ allstíð nær / eins þa
 við freisting stríða : Veiftruada hañ
 vidrættar : Banfærum Styrk og
 Nuggun líer / Eí þarftu þvi að
 fylgja.

Nvar sem að eru einar Tveir / eða
 Þrjár fæmner samast / J Nærrans
 Nafne / þar þafa þeir / hía sker JEsu
 sum Næðstamast / þeirra a mílle míðst
 hañ er / mæ þeim so eðert granda hio
 er / þa hañ er fyrer framast.

Frá Níord Nættens hiet hofdu
 Tveir / Nærrans Gauder burt flú-
 ed / a Villu Stíg hættum voru þeir /
 var þvi Sælar Tídon bued / Ef upp-
 lestad þa ei hefde hañ / sem Nírdet er
 beste Guð og Mæst / og þeim viltum
 vísnued.

O JEsu / JEsu / opst hef eg / J
 burt frá Níordu þíne / villst a Gló-
 unar vondast Beg / Velserd næt tapst
 að míne : Eñ þu hefur mig uppleiðst

ad/ Æðste Nyrder/ og samlagad/ Saudum þqnum hvort Síne.

Ei byrtist Drottinn öllum Egd /
þa upp var rísen frá Daudum /
Sveinar hafs og so Blóðden frýd /
sem föllust af Sorg og Maudum /
feingu hafi sína / en adrer ep / eingest
kafi þar við seigja Mey: Eñnum hafi
hiargar Saudum.

Earesveinar með liufre Fund / Eof
Drottens Sveir vqðfrægia / þegar
þeir Jesu feingu Fund / frá hvort
Málægd ried bægia / Ktesnemsum og
heidnum Her / Nrecker / Bondska og
Eastaner / Er alldrei liefu sig lægia.

Ef þú villt Barn mitt ødlast hi-
er / ad Jesus þinn Brelfare / Sie æt
Solgd og Rør með þier / og Fødurlega
bevare/ með heilögu Tale hafi avallt /
i Niarta þitt in þú loefa skallt / Bist
hafs so hia þier vare.

Dufurnar hræðast Hrafna Mál/
Blóð Blissens Læmben flýa / Eler
þier ei sialfum Svit og Tæl/ Syndet
med

med Orðum drygja/ Mussofnud vonde
 að varast skalt/ Bit / hafi burt stogga
 er Gud avallt / So færdur ei fylgd
 hafs nýa.

Eg blygdast við að afhuga/ Þppe
 foostur sumra Maña / að Børnum
 þeirra / sem berlega / byrtest og Raun
 vill sanna / fyrir ein þau kúna 32 Dero
 Bor / Foreldra vandra refia Spor /
 Sveria/ Solva og Bafia.

Við eg þessi gjæled goder Men/ Gud
 mun af þúur frefia/ Barnaþia þdar Sæl
 na sefi/er Satan fíeck Snorum vefia/
 Leided þau ung. til Lausnarans / með
 liufum Aða og Ríening hafs : 4. 999
 ed ei hiet við tefia.

Efi frammar siandu. Sæl minn hiet /
 sorgande Læresvetna/ Til Emaus sem
 ætla siet/ að fara. Rensu betna/ 3 aftar
 legre Afynd þa/eitþfur Guds Son lict
 sig sína : Giet eg so Ritning greina.

Eg veit Gudhræddum eru hia / D
 minn 3 Esu Blesade : Nvar þellst sem
 að þu hiti þa/ Nörmung true eg ei ska

de/En skundū þeir ei þekkja glögt/þá
na Afynd so fljótt og snögt/ eins sem
i Willu vade.

I Eftling hresalldre lútt eg þig/ Ean
snare mið hín bláde/ koma til vor og sá
na sig. I Gorgum vorum og Stríde /
Afynd þín I Esu Andleg er / I Orde
og Sacramentum hjer / Leyndardooms
full hía Ege.

Effe fæ eg þa Afynd þín / a afast
Natt ad skoda/ en med Truar Auguna
um mæn/allast so firrest Boda. Enn Af
arlegast ste eg þig/ so þína Eftling ber
þig/ þa Kross þín þu liemur ad boda.

I Krossburdenum Kærleik þín/ Ean
eg ei glögt ad láta/ Banmættur steik
vást er mið/ þa verd eg i Gynndi sáta/
Nugskots Steon mín er hallden þa/ sm
högge eg þig ein Framande sía / Er
Nuggun ei vill bíta.

I eigislegre Afynd þu/eg fæ þig lá
ta flenast/ I Errast mið Kær/ þa Nore
ma Groo/helg Næd þín og Forþienast/
Eftamans Blessan lætur hjer/ og Eftn
þa

þa Andlegu veitast miet / þa giefst a
Raunum Menan.

Í hvorre heilst Afynd Nerra mið/
þier villtu miet þig skna/ Niartanlega i
stierhvort Sið/ Sæl mæn þigs Nælaegd
þina/ Einmana eg þa ecke er/ Eingla
ana veit eg fylgia þier/ allt gledur það
And miðna.

Kom til mæn Í Esu/ kom til mæn/ kom
ei sem einn Framande : Eg bið / Næ
laegdar allðrei þín/ Numur verde eg sakn
ande : Nerra mið kom og hialpa mi
er/ Nælaþræde þitt mig burt leider/ hied
að ur Narma Lande.

Eigeðlega þa Afynd þín / eg fæ
gladur að skoda/ Norfeli frá allre Nry
gd og Þín / hvorsþyns Gyndum og
Voda/ Soolu fegre þar ste eg þig/ Sool
Nietflætesins/ hvar ed mig/ eilqf Dýrd
æ man skoda / Amen.

XVIII. Psalmur.

Þm Samtal Christi við Læresvein
ana a Zeigenum.

Ton/ Glæsku Guða vler þessum.



L Ausnarans Eæresveinar / litu
 Evert Þressarafi / hværugur
 hafi þo meinari / heildur Þego
 ferdar Mafi / hvörn þeir sig
 hugdu síð / Augunum Narnar heildu /
 Niörtuafi / Efa felldu / Nærrafi ei þess
 tu þa. 

Ræðarefi giefur ecke / good Ræd til
 Eæfninga / utafi hafi ædur þess /
 Þrösk Siukdoomafi / Nærrafi eins
 Þrellða spyr / Sveina / hvad Samtal
 halde / sem þeirra Nrygdum valde / vgst
 sem þad vissi ei fyr.

 **E**lephas flökt þar Síne / Chri
 sti Spurn svarade / I Jerusalem ihe /
 ertu so gramande / gtenstast þu þurfer
 ad / þvi / er a þessum Dögum / þar þes
 ur giörst / sem flögum / Nærrafi spyr /
 Hvad er þad ? 

Nærrafi þesur þad Síne / Nörmung
 þa ströðer æ / vill hafi ad aller ihe /
 Afsjeme hafi þar fræ / Med Bæn og
 bliugre

blugre Lund / Gynder sknar auglase /
og honum þær framvæse / a hvortte Nar
ma-Stund.

Allt veitstu Edste Herra / allt a
Nimne og Jörd / allar Drödur hvers
ra / alla Nurn og Siörd / en þu spurð
er þu að / hvad þína Sveina hrellde /
Hvad þu i Sorger fellde? Allt þu
þeckter þu það.

O Jesu / Elskan bláda / Angur
mitt best þu stier / en þu hvad eg má
lga / Audmíkur byrte eg þier / Og
Niartad Nornum þiád / Opna eg
Elsku þíne / Almstaddur morgu Si
se / þu hlotnast Nuggun bræð.

Eleophas en þu iher / um Jesu
sum tolum vier / Oss til hafs allt
míher / adur var med oss þier / Spao
dooms Frægd hafde þu / Mættugur
eins i Ordum / og i Berkaða Siördum /
þu Gude / og hörn vid Mán.

Nast voret Nofud-Þrestar / þier
med Lands Foringiar / þerdu i Kvao
er vestar / Krossfestur so þu var /

Bier meintum munde hafi strax / Isra-
els Ríke ríetta / Reiknast nu um fram-
þetta / þesse Tíð þriddia Dags. ➤

¶ Erðoom Lausnarans Þjóonar / lúte
þíer aller best / að Trygd þeirra Þm
þjóonar / Efi hafi nokurn Brest : Í
Orde og Berkum eins / Máttuger
eiga að vera / Ekert moof Ríenning
giera / Ílls alldrei orka neins

Þeir sem að þgða giera / þæg Ord
Guds Lærdoma / efi læta efi vera /
Íðkaner Berkana / samhliðda Ríen-
ing sín / Ein Mænd þvad upp nam
bæta / Þíur brýtur / so gíeta / þeir
ei að þungre Þín.

Mín Íesu Sýnder mínar / með
Selkap Gyðinga / þig féldu í Kval-
er þýnar / þig gíardu Krossfesta / þær
voru Sef þar til / Drottinn að þu
varst Deyddur / og Dárdar Þegfemd
fneiddur / Eg þess nu yðrast vil.

Efi þín Þgí Endurleyfste / alla
Þíood Þeralldar / af Míarta eg þvi
lýegste / ei gíeta Sýndernar / hamlad

nu Þ. Erra fíer / ad eg Þígaungu
næ / Þ Ráke þitt / og fæe / Þárd med
þier Þ Rotteti fíer.

Þ hvad Gæll eg þa soða / ad þu
frelfader mig / Lúfs a lifande Mafía /
Lande nær sie eg þig / og Næstu Nefð
med þier / lætur mig Þ Erra hlíoota /
og heñar um Gílfð níoota. Þ Gud
þess ungu mier.

➤ Næst þessu náðu off hræða / noel
rar Cleophas tier / Kvíñur / er allt so
ræða / eins og nu seigium vier / ad þær
Nar-Deigis snart / hía Gröfene Græt
nar flundu / Guds helga Gíngla fun-
du / við hán þo vart ei vart.

Þg neðter af off gengu / ut ad
hans Grafar Stad / hán eðle hitta
feingu / hvørneñ sem grenslast ad / en
allt Sorgfuller flá / Læresveinarner
líufer / lútt med off Síkes-Þríufer /
sem Kvíñur sögdu frá. ➤

Þ þu Cleophas fíere / Kvíñurnar
flíelfdu þig / goodañ þo Þedskap
þære / best sem ad gledur mig / ad Þhrí-
sta.

flur uppried stæ / Einglar þæñ Sann
leik sögðu / so og fyrir þær lögðu / að
greina gloot þær frá.

Síma Postular pruder / Þetur og
Johann stæ / so sem þær svíðu Brude
er / samt varstu Eleopha / Lika Lagse
Madur þíñ / Vantruadur sem være /
víst eige Drotteli klære / af Dauda
Upprisfi.

Auk þessa ædur iðte / Endurslauso
narefi klær / Nans þegar Níervist
híte / og Nold silt þræ Nær / þa
samt á þridia Dag / frá Daudum
víst hann vilde / Barna þess eingenn
skulde / rísa / með Nefdar Nag.

Af þessu augvu trudu / Numo
er Earesveimar / Nugsíted Narmar
lundu / Níartad Angistefi stæ / Glæde
þregu síntu stíft. Salmíni þa Kross
þig í lær / þótt noktra Nuggun fæ
er / Nun opt til Nýgdar stíft.

Veik Trua velkest tædum / Blíft
sem í Dildu Sjóo / Stíð fyrir Storo
me sit þdum / steipeft er allíð þo / þvi
Drott. fi

Dröttinn leggur Eid / Hafi ei Keit
broten bráttur / Breiður hafis Níalsþo
ar nýttar / þegar hellst þarf hafi vid.

Eg true Ordum þínum / O Jesu
su / gled þu mig / og Þorkell Beikler
mínum / vil eg fus fresta á þig / miðt
i Mástraunum mínn / Sorgernar þo
mig þíne / og þær staldan afbrene /
Batn þad snýst seinn i Þínn / Amen.

XIX. Psalmur.

Um Predikun Christi / þyrer Lære
sveinunum á Beigenum.

Ton / Rætturáð þú og Edle Maðs.



Nú er greint áð gjördu
Lætr / Gudhrædder Lætr
sveinar / herma Jesu hvað
harma þeir. Nót þa með
þdrum sveinar : Þeir trúdu lást / þvi
sem óar lást / þad Christur risenn væ
re / Dáudanum frá / Grætnar þvi
gæ / glediast vást þo þeim bære.



þa

HA Eleophas med sagðan Saki /
 Særen beggia opnade / Iesus sem
 liufur Læfnis Maki / leingur so pau
 ri skade / I Undernat / Iðhellte snar /
 allra fyrst beyfðu Bæne / og straffa
 ried / Aofstan med / Orð hans frá eg
 þad skæne.

ED þier Neimsker / kvad N. Erran
 hier / I Niarta Treger lifa / öllu ad
 trua er Orð Guds tier / athugum
 Ræðu lifa / og þeim sagðan / seigia ried
 hafi / So hlaut Christus ad lifa / og
 i Dórd sijn / Endadre Þæn / Iðgæ/
 med Begfemd frjða.

HErnstast vilt kalla hostn þann
 mar / sem hafnar Gott ad skunda /
 og Trunad fessler eite æ / Orð Guds
 nie vill þau grunda / En Holldis Skine
 fæmd / heldur med Fremd / Nætkulaust
 filgia bære / um blarkast Dag / med
 Bernsku Lag / Blis sem hafi tendra
 fære.

Neimsker forsmær Nuggendenn /
 Neimsker er Bantruadur / sem Orð
 um

um Guds ei sfiær senn / so hafi þeim
frepste gladur / Dröenting i / opt fell-
ur þvi / eðke vill Drottne trua / og
siet til hafs / fyrer utafi Stans / af
Niarka gladur snua.

Öll þæn Drd eru Ande og Eðf /
D Jesu mfi Gressare / Aðsta Nugg-
um og æðsta Nlyf / Aðst Traust / þo
Gorgefi vare / Efi samt med þeim /
hreevossafi Neim / hentar marg opt
að vðta / Pienurum þæn / fraa þung-
re Þæn / þeir so hafi kunnæ slqta.

Eart þier þvi syndug Sæla mæn /
sýst það forþecknast kunnæ / Guds
Þioon þo straffe Glæpe þæn / giør hõn-
um heildur unnæ / sem leider þig a Eðf-
sens Stig / Evgmæls Drd þo hafi
ræde / og Astar fus / eins sem Jesus /
Bnder hreinsadar græde.

Nærrafi þa vðtad hafde hart /
þier sýna Læresveina / aptur þa hrell-
da huggar snart / hafi næde þakinn
greina : Nlaut Christur ey / hvør fved
ur Ney : Nier lqda Þænu strænga / og
þac

þar epter / sem ædur tier / in i Dhrd
 skna ganga.

Du hlautst minn Nartans Nerra
 fætt / Nier lada Þess og Dauda / Synd
 laus / Neilagur / Nreim og skær / hvora
 skins fannstu til Dauda / so frelster
 Mann / Fortapadañ / Gaderen siggt
 af ræde / ædur en vier / vorum skæpter /
 af Billa þine þad skiede.

Min J Esu eingest þreingde þer /
 þungar Kvaler að lada / nema þin Aft
 sem eilíf er / Og Mannkyns Töpun
 ströda / villugur þvi / þig gaffstu i /
 þræning og stæðstu þinu / Aft
 þin best / Gyndest minn vest / alle Kvala
 ræde þinu.

Mein Skal / þess giættu stærvætt
 Sin / so og þad vel Nuggfestu / Villug
 ur leid Laufræð þin / Læging og Þess
 er destu / fyrer Synd þin : Þessa hæn
 þin / þier læt Þppvæfning giera /
 að villug þu / Þivoner med Tru / þess
 und Trufasta Nerra.

Medlat og villug Christi Kross /
 Kross

Kross-pínd ef skaltu vera / þó þad
er eilíff Ára oss / Eptir JEsu hafi
bera / So líkumst vier / I Neime hier/
Nygðar Mynd vðrs Gressara / Dýrd-
ar Mynd hafið / Spdar til Gafis / So
mun og á oss vara.

Þessra Ljoma Móðflæting mest /
Mier gíorer Dýrd eilíffa : Þessa Ljó
vil eg bera best / Sol mitt og et móð-
líffa. Kom JEsu mitt / med Krossenn
þíñ / Góronu mun mier gíefa / Þan
Máðesi blóð / þa þrístur Strýð : Þetta
skal eg sýst efa.

Æ Rifningar allar ína ríed/cángruð-
um Læresveinum / N. Erran vor JEs-
sus hjórt med Gíed / af hellstu Spar-
dooms Greinum / þær sem um hafi /
herindu med Gafi / Neglafi Mosen
fyrst tíaðe / Gírneñ Spæmefi / alla
í Gafi / Blleggia best hafi naðe. ¶

ÞÍg / mitt JEsu þeðe eg best / þíllis
Orðs af Máðar-Mæðu / þvæt víð
Gaf mýn sig þuggar mest / I Hværskins
Gorg og Mæðu : O Satons Blóm /

Orðen þín froom / Allðengard þótt eg
seige / er gledur mig / þar fítt eg þig /
Það giefst mér vjðar eige.

Sem erft Gull-Óple er JEsus /
i Silfur-Óskál Ritninga / það Gnoss
mín Ande elskar fus / Eins nær mig
Sorger þvínga / Lættu Orð þín /
Und gledia mín / Þó mín Lausnaren
froome / J. Lífe og Deyd / J hvortskins
Reyd / Einkum a iðsta Doome / Am.

XX. Psalmur.

Uþ Bæn Læresveinaña / að Christur
være hin þeim.

Ton/ 22u þétt 22ootten og þylur Dag.



Læresveinarner / Lausnatenn
med/ Loksens nælægiast. Kaup
tuned/ þa var Daguren þrot-
en nær. Þ. Þar af Söleinn
mín Huggun fær.

J. Loksens Vilagrims Gængur mín /
Gættir að þrjóta Eitthvört Eitt /
mín

minn Gómda-Reysa Ending fær / um
 gæðer hica þier Drottinn kær.

I Emaus Minnest eg kienst þa /
 eckert kátt mig þar leingur þica / eingo-
 en Dísfull mig ástríða / I því Heim-
 lyne Blessaða.

Álungver Þiandmenn þar ángra
 mig / Eilíff Dard gíefft miter fyrir
 þig / Þræfare mín / og Hugar-Nagd/
 Minnest Sæla með allskyns Nagd.

✠ I Jesus liet sem hafi lýste þier /
 leingra gænga en Sveinarnir / þa
 Kaupunenu komu að. ✠ Christenn
 Madur Hugleidtu það.

I Jesus optlega sáner sig / sem hafi
 vilte forláta þig / Krossen þegar
 þig þíwer mest / þína Tru so hafi
 reyne best.

O það marger Guds Ástvinir /
 átt hafa slíkt að reyna þier / Sem
 hafe Gud þeim horfed frá / og hyrte
 ei frammar neitt um þa.

Þræsting slíkt ef óð þíafar þier /
 þu Christenn Sæla / gíattu þier / það

til Bræda hellst þu fær / af N. Erro
ans Sveinum þetta lær.

Þeir neyddu frýðan Græfarann /
fræ sner et vöfja gjörde hafi / a Dag
efti lögur meir og meir / Míog tekur
Kvöldu / sögdu þeir.

Þ Bænum vorum vöfst með Gafi /
þier kúnum neyda Lausnarann / Nað
so off ecke hverfe fræ / Nier uppa
Dæmefi fífa má.

Goddafi Maudung af Syndugum /
sem skier i þeirra Bænum / er Drott
ne fíær a allan Gafi / alldrei vid hana
styggest hafi.

Alldrei mislíkar Afsend þú /
þ míni J. E. su / þo Bænesi mín / ney
de þig Níartans N. Erro fíær / Níær
mier vera / og ganga et fíær.

Þúf ei hurt J. E. su mín fræ mier /
mig laattu fær ad halida þier / Nyl
þig ecke i Nörmung mín / Níalpar so
alldrei sakne eg þú.

Þingefi Tunga utskra fafi / all
ra sáft jeg ein fævys Mafi / Ní vad
stöora

flóora Naudsyn hafum vier / Nætte
afi bróia: Bert med oss hier.

Af þvi nu Kvældar æred mig / I
Neimenum a margan Veg / I hvørre
Stiætt þad sýner sig / soddan mæ Tíð
um angra mig.

Andleger vellast Villu i / Væst
fast eingen ad nenta þvi / og þo ad Rísa
ning rædd sie þrem / Raung Bert giora
þo stóorum Mein.

Ríefienien blyndar Buksorg vest /
hólud Agvnd er þar vid fest / Og
Næjnis Tal fyrer Nafdingum / hvær
med er tortýnt Galunum.

Stroffunarleyse um Gonda Sid / sodd
afi Læstu opt festest þid / Noogværd æ
þad ad henta blýð / Neimfens a sýðstu
Kockurs Tíð.

Stætt þíns Embættis Guds Ords
þioen / gior alldrei neimū Sælar Tioon /
Lærdoomur sie og Læferne / sem Lioos
Lendrad i Kvæld-Ræfne.

Níar Þeralldegum vænte eg med / ve
ra adsfýged Kvæld-Ræfne : Ef þu
I 3. Wædur

Madur villt að þvi gæ / Eg verð þar
lgted mífast æ.

Neimsker og marger Nælf. Blunder /
3 helga Balld. Stiett in troda sier /
Dærar sitia i Doomunum / dragast þvi
Lög a Eyrunum.

Mutur z Gialld / þo Mállause fle/
morgu snere frá Riettvöise / Driett leid
opt so Alume þvi / En hiner Rætu gein
gu frg.

Athuged stæf good Þfervöld / Af-
ekar fyrr en ljdur Kvöld / skunded /
Guds Otta geyma best / Good Rietts-
vöise so vidhalddest.

Niustapar Stiettes eiernes er / 3
hvörre Kvöllda virdest mier / Egtæ
Niounaia Elfañ blid / opt vill koolna
um þessa Tgd.

Börnes æn Aga uppalaft / 3lra For-
ellora nema East / Lefe / Þroofnad og
þess hættar / þad so sem eefe hæde þar.

Af Niunum mæ Svikes sica / Sorg
legt er stætu greina frá / Whidne stoo-
ra / Blfbud med / 3llstupur morg og
drambe

drambsamf Sied.

A Kvølldeff Scooleff undergær / O
pu Riectflættis Scooleff klær / Effe Nema-
enum i hvørre Stiect / hæff so siunde ad
gjøra riect.

Kvøld þiñnar Æfe þiemur þier / Chri-
steff Madur þess vænta ber / A Kvøllde
hvørri / og hvørri Egd / þygg þar ad
safnað Sal mæn blid.

Kvøld mæn Effe hlytur koma vass /
það þærre ad vera slyr / I Dag
mæ Effsens auded er / A Morgun það
þie / Eg deya fer.

O I þu / I þu / I eg þið þig / I þu
þu forlattu allðrei mig / I Effe og
Daude Þundu mæn / Oþrygdul hugge
Mælgd þu / A M E N.

XXI. Psalmur.

Þu það hvørneff Læresveinarner þeð
þu Christum i Si:sta Nerbergenu / og
sneru apur til Jernsalem.

Ton / I þu Christe þig þallz eg æ.



Arefveinar sem andur er / vfar
 gieted / Nærrann bædu / hvar
 fier vera / því Num ad fer /
 hvort med ödrum so tændu. Og
 J. Esus liet það eptir þá / i þræa Bæne
 um neiddur / og blýðast berddur / til kaup-
 funsens so komu heimf. Kostur var þar
 til reiddur.

S. Biskande a allan Gafi / Er Drottinn
 vor. Frelfare / Syndugs Máns. Bæn
 þó starar þafi / so true eg laungum fare.
 Gull. Bidur Neidner gírdur fier / Od.
 sön hvar fier ad binda / med Bernskiu
 blýnda / Almátt Drottens i Neime
 hier / hogg þier et so Imynda.

J. Mossunat Ydrum er eg þá / J. n.
 læstur J. Esu goode / Alldrei flepper þu.
 Wndu mín / i noctrum Sorgar. Moode /
 Aft þú forlatur alldrei mig / eg þa gís-
 re þig bidia / mig styrkta og stidia / hvar
 nner Bæn og Tru bindur þig / betur en
 sterk Gull. Bidia.

J. Esus gieck is i opnad Hus / og
 við Bord settest niður / Brauded tok / og
 það

Það blessar fus / Braut eins og hafs
 var Sidur / Lærefreinum það liet i tie/
 Snur med Rærlæis Dædli / þvi þætte
 bæddun / hafi i þvi Auguð opnade / a sijn
 um Þroonum tignum.

Jesus blessade Brauted hier / braut
 það so Lærefreinum. Þ Athuga þetta
 þllum her / i Þordhalldes rættum Grein
 um : Almæsi Mæltið þo þetta var / það
 so Rættningen hreina / giøter ofi greina/
 um Sacramentum ecke þar / er hier tale
 ad / eg meina.

Æt þitt Þyphellde þiggur þu / þess
 glættu Sæl mæn færa / af þæne Ska
 para Af og Tru / alla hafi giøter næ
 ra. Glerp ei sem Nundur giefed Brae
 ud / giøt þæna Fædu blessa / sem Noll
 skal þressa / Mettadur þa þu missir
 Naud / miastu Nud þræsa þessa.

Alomæsi Svænef svelgia brætt / sem
 af Þyfunum detta / ei uppa Træn a
 aungvæn Nætt / Auguð giøra ad rættal
 sa Þpæklæte ærnen er / allt eins vid
 Gud sijnadur / þo þigge glætur / Sa fur

hans / p̄da p̄st ei tier / pad varast
Christen Madur.

Maaltid Socinastia H. Errast hier /
 Hyrde et usm ad piggia / Bood honum
 samt til Bords med pier / Best skalt ad
 Nafu hyggia / Vegar þu sedur svangast
 Mast / sem er haffs Limur riettur / Þ
 Sorger settur / sialfast fæder þu Brest
 arast / Þær Laun þa haff er mettur.

Þegar að Íesus Brauded braut /
bræðlega opnast nærdu / Sveinastu Au-
gu / Angred þraut / aungver Marmar-
meir þíndu / þeirra Niortu fyrst þess-
tu hafi / þa snerest Sorg i Glede / So-
ræða riede / fyr vid þa goodur Gud og
Masi / Slægt nu allt þessa spiede.

Adams og Eva August fyrst / I
 Synd på fallet voru / Opnudet / so þau
 sínu tvíft / sína Blygdan miðg stóru /
 Klæðleypse sitt og Ektefi líof / lítu med
 August stríða / I Kvæl og Kvíða : Aug
 þa siet hugdu Narma-Boof / Norfenn
 þar Guds Mynd fríða .

I Emaus urdu allra fyrst / Augu
Earefvein

Lærefveinastia/opnud/so ad þeir þecktu
 Christ/ þar med fagnande safia/ ad nu
 Upptisen hefde hañ/ Neilagð Nættlað
 es Klæde/ og Blessan bæde / Afrekad /
 So ad aumur Masi/ Andlega ei næst
 stæde.

¶ Fra Sveina Augum N Erram
 hær/ N varf nær hañ þeckta tiedu/ um
 þad þeir ræða Orðen klær / og sijn a
 millum tiedu : Brañ ecke ockar Marta
 Neitt / Nañ þa Ritning utlagde / Og
 Sañleik sagde/ Skriftena so vid skollde
 um greitt / Skjrt ad þvi sama Bra
 gde. ¶

¶ Ins sem af Gude Orð hafis er/ eins
 verkar þad Gudlega / Su Leidare
 Stjarna ljfe/ sem Eioos um dinn
 Rega / af þessum Glde uppkveikest /
 Jisfallt Masiastia Sine / med 31 þar
 iñe / þær Andans Glædur altra best /
 Andlegt borta Heimkyñe.

Mit Marta Drotten miog er kallt/
 Morkur er þar ad fisa / Syndu og
 Sörga/sem mvalt/ Sicon glepia Aug

na miðal/ Berme það Niartans N Fra
 ra miðal/ Neitur þáns Anda Blossa/ þo
 Tær framfossa/ Laat þitt Vrd. mæ til
 Lífins íð/lífa ur öllum Krossi.

¶ J. Emaus Glote aungva Vid/upp
 lyster Soemnar hafa/ J. Esus þegar að
 þa skilst vid/þr gíora strax ann Tafa/
 til Jerusaleem ganga greift/ Guds Son
 ar Læresveinar/ að hitta hreina/ þeirre
 Glede sem var þeim veitt/villdu þa ecke
 legna.

J. Jerusaleem inkommer / Ellesu
 Læresveina/ fundu brædt/ sem að here
 mer hier / hvort þa öðrum greina /
 Upprisú J. Esu allan Sam / og það
 Petre byrtist hafde / hörn Nrygðess
 vafde/ hiner seigia / þeir þektu hann /
 þegar við Borden, lafde.

¶ Jooseo þegar það uppkveikt er / að
 Borden seliast skulde / So að þess
 Eioome líse gíor / Eyð þeim sem Mus
 ed fillde : Upplástur Madur / upplás
 þann / Upplást þors sem þefur / og
 Villan vefur / huggadur hugge hörn
 Allan/

Aðan / hord sem ad Angist kiefur.
 Ein lqfleg Rood ma-riettkallast /
 Riect·christen fierhvor Madur / sem
 SImande Bloom hañ utmølast / adra
 ad gledia hratur / hvonar sem Gud
 miet Nuggun tier / hañ giese miet pad
 Sike / i Mædu mife / ad eg og hugge
 Nriggva hier : Nañs alldrei Dq:den
 lifie / A M & N.

XXII. Psalmur.

Om SIman a hverium Iesus kom
 til Læresveinana þa hañ byrtest þeim
 Syest i Jctusalem.
 Ton/ Saler eru þeim Stælpur Gud.


 Læresveinar sem sagt er fræ /
 sied og peekt Iesum hofdu /
 og um pad tala aller þa / I
 Musenu sem lofdu / pad var
 Kvøld sgd / protek Mæltgd / þa af
 Nædslu vid Juda / var Dorum last /
 Nætrans Dyrd hæst / hiadt styrkte
 Sveina luda. 

Christus

Gættur JEsus a Kvölden fgd /
 kom opt til aunnra Maſſa / þegar
 þa hrellde Notmurg ſtrgd / hvað med
 of Guds Ord ſaſſa / Adam ried haſſ /
 um Kvöld-ſjmaſſ / og Gvu fyrſt
 hugſvala / J Paradiſs / af hvortu rſſ /
 all Neill og Booteſſ Kvala:

Kvifunſar Sæde ſagde haſſ / ſunde
 ur ſkal brioota og troda / Nøggormo
 ſens Naus / ſo hrelldur Maſſ / Nele
 vſtes ferreſt Boda: Það var nu ſkied /
 þvi liſſa ried / þægre a Kvöld-ſtund
 uſſe / JEsus med Gaſſ / er Sælaſſ
 vaſſ / Sigur / i Dppriſuſſe.

O þu Nelviſtſke Nøggormur / Na
 us þiſſ er ſundurmareſſ / þiſſ Styrkur
 allur Alreddur / allur þiſſ Kraptur
 fareſſ : Af Nrenſte þæn / huggaſſ Sæll
 mqu / Neſtra miſſ / laus við Trega /
 Sigureſſ þiſſ / ſo verður miſſ / ſæll JEs
 ſus Giliſſlega.

Duſaſſ utjend af Drænne / uſſi
 Kvöld ried þangad fara / afbroted
 Blad af Dliſſ-ſrie / J ſqnum Muſſie
 ſtæra /

Ricera / Noe þa fäst / Med fullann
Saf / Flooded upp þorna næde / Sagð
nade med / gladde silt Gied / Guds af
mildu Nælspræde.

Ad Kvøllde I Æsus Niarta hær /
hier nælgast Læresveina / yfer hvørn
Nælgur Ande dær / Aftsemdar Dufann
hreina / kom i Skærn hæns / Christur
til Saks / Rærum nu Sveinum færð
de / Oliu-Blad frødt / þa fæck þeim
bætt / Fridar-Bløf sem þa nærde.

Ad Morgne og um Middelged /
misk I Æsus Niarta blødur / sig lioost
Þppriðen sýna ried / So ad Kvøllde
Gied-þædur / Bm allan Dag / med Aft-
ar-Nag / Et Gadmen sli þan breider /
og hvørn eirn þan / sem hillest þan / I
Ninna Dærd iðleider.

Mier finst opt sem ad Scalei mæn/
Sorgfull a morgum Deige / frá Morg
ne til Kvølls þa mæder þan / misk Gud /
fiske þig eige / O hvad þad Stræð / eg
sem þa lød / Wndena sært vill þvænga /
ad sigei þig / hrygger hellst mig / i Drell

ing

ing Meoflættinga.

Gi mæ þig Sæl mæn undra neitt /
um Stund þo Drottens bǫðe/ ad hefta
þína Narma greidt / I þórdú Meof-
gangs Strǫðe/ þráð opt á þig/ þáns
Míldelig / Hroopar Ástfemen besta /
Þroodande þier/ betra þig þier/þrátt/
og þvi ecke fresta.

En þu dvelur með Þdran þæn/Ánd
þerþer I þsu valla/ forgiefins mæ há-
ns Mílden þæn / mǫrgstáum til þæn
falla / frá eirnré Iqd / Elskan þáns
blǫð/ til áðarar gíðer ad bǫða/ En þu
þriootskast / með Þverud fast / þáns
Guds Næðar. Nást hlǫða.

Þvi þef ég forþient það með Satt/
þu mæ þreífaren gode/ad læterdu mig
auman Mæ / I mænú Lára. Þloode/
Hroopa á þig/ad hugga mig/og Híalþ
ma læter bǫða/ allt til Kvøllofins/áð-
ars og hins / Gi skal mæn Sæl þó
þvǫða.

Þu þremur vett þa Kvøllðar mæg /
Kvøllð. Stund þæn er þíð besta / mæ
Þferboot

Yferboot ei skal eg / allt til Kvølls
leingur fressa / Komande þu / fremur með
Tru / Kom Jēsu / Giv ei tefia / þa
Nygð mín hier / sem hordust er / Og
Niðrad mest Sorger vesia.

Kvøll minns Ljfs þegar komd er /
Kom þu mín Jēsu blöð / og hugsvala
þa Numum mír / J hordu Dandans
Stræde / hvört Kvøll til þín / hugar
Sæl mín / hvört Kvøll eg bid og setge /
Vertu hia mír / Min Nerra hier /
Neidur þín þverre aldreie / AMEN.

XXIII. Psalmur.

Þm þad ad Jēsus kom ad luctum
Dyrum til Læresveirastia.

Ton / Dögnaleg Borg er vor Gud / etc.



AS D löstre Nurd kom Lausn
areñ / Linsur með Kräfte
hremum / Og i Mided stöð
i þad Siñ / öllum jafn-nærre
Sveinum / Nerisade þeim N. Ertann /
hier næst so mæla vañ / fyrst sem hafi
feingu

feingu sied / Fridur sie ydur med / minst
skulud mæla Meinum. 

Engeli Hyndrun þier hamla fast /
Herra minn Jesu sæte / Þu leidst
þier inn i læstan Rasi / med Lfama þess
ns Agiate / Engeli opnade Dyr /
Eins giegnum Steinesi fyr / gicckstu
sem lucte Gróf / Giorde hast þier
aungva Tof / Þad true eg Bøl mist
hæte.

Þier þicæst eg med þungbært
Hollo / þad hlgtur Sælen færast aum.
ur um slyder eg verd Molld / Ormar
Kroppeninn tæra / En i Dyprisu
mæn / Dnd og Lff sagurt skæn / eckert
fast ama þa / Silffum Gude him / fæ
eg Forklærun skæra.

Eg þegar velkest Eymdum i / Ango
re og margskins Þænu / allfær lfta
epter þvi / Ei sifia Bøle mænu / sem
Njortun sieu læst / Samaumkan lytel
fast / ødrvolls Herra hær / A Nim
num þu sem hær / Nættad er Niarta
þænu.

Læresvein

Læresveinarner læstu Mus / East
 vard þo Drottinn eige / Niarta þinnu /
 þu huggar fus / hvörn þann sem mædo
 er Trege / aldrei bregst Elfi þinn /
 en hugar þu til min / Þessunnar Dyr-
 nar mter / munt þu ei læsa þier / A
 Drottinn nie a Deige.

Eg kallað vid / ad opt er læst / apt
 ur Niartanu minnu / a það þo klapper /
 eðle fæst / Opne eg það Bode þinnu /
 Sufoe Lausnare min / og leide eg þig
 þar in. Musum og Nörtum med /
 hardlæsa margur tied / þa Lazarus læ-
 t þinnu.

Eg bid mter stidorne Ande þinn / D
 minn þessare blöde / sem Rabal eg ei
 nockurt Sið / neite þurfanda Lydes
 þinn mter ad hafa þann / hvörn eg sið
 Boladan / Niartad og Nöndutuar /
 þeimur sið opnadar / Bost þo a Nöndu-
 um býde.

Nier epter skal eg Nörra minni /
 Niartad opna Bilið þinn / En þess
 vefs Döfull og Nörruminn / höstingur

fær þar iðe : Þu gaffst mier Hiartad
þitt/ þier gief eg lífa mitt / Lífssens
Dyr læt ei mier/ læskar þa hiedan fer/
So nðae eg Minna Heimkyðie.

Þa JEsu sum samu Sozinarnir / sem
fallest læ hafi eige/ heildur stöð/ hvað
nu herma þer / og heilög Ritning seiga
er / Synd vor fyr fellde hafi / frægast
af Gud og Man / J Diup Angistar
Kof/ J Daudan/ lofs i Gróf/ a dífni
um Þýsla-Deige.

Nu er hafi aptur Þoppstaden/ Und
mæn huggast við þetta / eg þó að kufte
eitt hvort Sið / under Kross-Þyrde
þetta/ og (hvað eptlega skier) J Synd
eg falle hiet/ Jeg gledrast íafnan mæ /
JEsus stendur mier hím / hafi mun
mig vðst viðrietta.

Disfull og Némur hiet þó mig /
hæfe Samtök að fella / J Þýsla-Nu
en eilífleg / Eldar hvar skjellt vella /
Þvine þessa eg / aldreiskal hræðast
mieg/ Sæll JEsus Siguren hiet/ sem
að stendur hím mier / Hvað kafi mig
þvi

Þvi ad hrella.

O misk J. Esu mig angar mest / ad
þig. fellde eg i Þínu / med Söndum er
eg ad. hafdest / & moof Lögmaale þínu /
Eg þessa yðrast nu / Eg vil i ríettre
Tru / Þacka og þioona þier / þu misk
Gud hier epter / Af heilu Míarta
mánu.

Eg aumur gled mig alltíð við /
Endurlausnarek. tíære / ad Dísul
og háfis. Jústu Eit / Almáttur þinn
hísi. tíære / Felldu og. Footum trad /
frágu. stoodst epter það / Sígre hros-
ande hier / Meidur og Lofed þier / Naud-
ur og Nímnar fære / Amen.

XXIV. Psalmur.

Þm það. ad J. Esus. stáðnæmdest i
Míded hía sýnum Læresveinum.
Ton / Lín. og Ste Barn / etc.

Errast J. Esus ad hugga
fus / Harmande Læresveina /
um lúftar Dyr / J. Ástun-
fyr / Sem int er fyr / J. Íkom.
G. 1. Wíðare

Fræðarefni Meina.

Og í Midid með Elfu Sid / þllum
 þafn nærre Sveinum / Í þess stóð þa /
 þad Guðspjall tíat / þeir glogt þá síat /
 Í þela Kræstis breinum. 

Þar sá til þá / Sier Eplei mán /
 Sigurvegarefni blíðe / Þu ert í Mid /
 þitt styrker Lid / a hvortu Lid / hverfur
 þa allur Ríðe.

Þf Minnum æ / eg vil þig síat / Med
 þu Med þantu verða / Mid Þersoonat /
 Ertu með Sati / Ertu Gud og Mað / Í
 Guddoome þalesta.

Þar ertu mið / mæi hvort eitt Sil /
 Medalgangarefni beste / Í Guðs Ríga
 sya / Arnane þá / sem allðrei degn /
 afpláner mæna Leste.

A Midre Nooft / þá þæding flíð
 oft / Sær þyrdum þyrtast næðe / Mid
 nættes Brest / þa þættir best / same
 Þof mæi vest / Og Þol / er Þartad
 þíade.

Þngur í Mid / með Sooma Sid /
 þatstu þia Meisturum / fræðande þa /
 þad.

þad Guds Ord tinn/ þæn Witstast þæ/
þektest med Forundrunum.

Eins ertu en/ Aftgiastaren/ I Kyrk-
in. Muse þænu/ og fræder hier/ þast off
framþær/ Did þæn/ og ver/ eilæfre Bæt-
es Þænu.

I Mid varstu/ Millde I Esu/ mill-
um Tveggia Reifara / Klædlaus med
Spte/ I Kvølene / A Krossens Tæte /
Reyrdur af vondum Skara.

Þu Brot min þa/ Eins Stoor og
Smæ / Endurlausnaren besta / bætter
þu fræ : Frelsunen nã / freest mæ af
þoi / fólnum i Sond og Leste.

Þu varstu hier / sem Texten tier /
Tvistra a mille Sveinas/ augum of-
fiær/ Eins hvortum nær/ Elstast þæn
stær/ Eitustæ tier þar leyna.

Þætur med Sæn/ Syndga mæit væn/
en tier þær af Þofstulunum/ þa þig af-
soor/ þæn Millden stoor/ ad þæu ei for/
þu stoodst eins nærræ hønnum.

Eins ertu mæit / min I Esu hier /
mest þu eg syndga hæst / Dælagur

væst / nær sem eg sást / Næð þá nula
brást / á því er einget. Vafe.

Nær sem mæ nær / Nærað mæ
fær / þefurdu Nærað þána / sie þad i
Mæ / a hægge Nærað Binstre vid /
vætur frá giorvoli Þána.

Bera kafi. Eð / þa Næra Næð /
hæfest yfer. Sam mæna / Ei sie mæ
hæa / Eri sem vill þa / Aftseme tæ /
eda Næra næra. sæna.

Samt eru þa / mæ. Næraðam hæa /
Næra mæ. Næra blæde / Næra og
þá / með. Aftseme þá / sem. allde
dæ / allur so. hægge. Næra.

Bertu i Mæ / mæ. Eð / eg. bid /
mæna i fræmdu Næra / Næra. Næra
þad / þær lute ad / þær hæ. Næra / þa
skal um nætt ei. Næra.

O Næra skær / Nærað fæ / Aft
hæa i Næra. Næra / Eð. Eð
mæ / Eðseme. þá / sem. lioof aft skær /
Eðne oð midt i. Næra / A M E N.

XXV. Psalmur.

205

Þá Fridar Bodan Jesu Christi /
fyrir Læresveinum.

Ton/ Gætt sem að reysir hoga Bygd.



Gætt vor Jesus hugga-
ried / Narmande Læresveina /
eins sem eg hefe andur tied /
Alt hafs hier kúfi ei lenna /
Þúdur Med þúdur sagde hafi sie / Þ
feddafi Ríðleiks Avarpe / Þyrtest
Guds Gíastafi hreina. 

Þer Lioos i Myrkum hafa kveitt /
hellið eg Lioffens Skapara : Þrigð-
gáa Myrkreni höfdu veitt / hafs Grei-
na blinda Skara / Þ myrkum Stod/
um myrkva Noott / meintu þeir Df-
sooku koma flóott : Þörn höfdu ei til
Bara.

Al myrkre Natt þeir fludu frin /
Þrelfara sánum bláda / i Sörga Matka-
rum eptera / æptu med Narma strig-
da / Þrid Samviltstúkar fundu sátt /
Þridarþod var þeim eckert látt / þeir

sattu i sœrum Kvæda.

Vid Gud Dættu vissu sig / vond
þad Samvitssatt tænde / Eft Jesu
Asten iænelig / Ei þetta straffa næde /
FXidlausum FXid nu færer hætt /
FXidar Næfðingen Gud og Mætt /
þess opt eg glædur gæde.

Minnest og Jærdnest Forsæld
fæst / fyrer þig Jesu blæde / FXidar
Bod þitt hier hliðomar hæðst / hvæst
fnerter alla Eydæ / sturlud Samvitssatt
huggast hier / Nætra FXideft off
fængiorer / I sœru Sorgar Stræde.

þa Sturlan frætt og FXidurinn /
fara i Næglu eina / þeirra Næona
Sæng sama Sift / Sættæ Glæde fær
regna / Jesu Bloods Arian bæssar
þaug / Blood Jesu er þeim heitnæm
Laug : Blood Jesu Bættæ Meina.

Mæn Sæt vid vorum hældenn
hætt / hœfðum ei FXid nie Glæde : Eing
en Mættæ fættæ Mein þad bætt / Mætt
giord Adams þvi riæde / FXidæ off
alla færdæ hætt hier / FXidlausæ
Mætt

Men þa urdum vier / hvor var sem
Tidsfemd liede.

FXDarens Konque Christus
fær / kom til vor FXD ad boda / af
hans Gillingu feingum vær / FXD /
Nad / og Lausn af Boda / Bid fødo
ur si off FXidpægte / FXidar. Nøfdo
ingen bleffade / off kaff pad æ ad stoda.

FXidlaus vart Guds Son fyrer
off / I FXide so vier nædum / ødlest
FXidarens eiløft Noss / med øllum
FXidar. Glædum / FXid vid vorn Gud /
sem FXidnum ried / FXid Samvite
flunnar ihta med / Nier og a Nunnas
Nædum.

Gi kafftu Gud nu uppkveikta f
Guds. Loga Grindar þinnar / og mier
an Fridar forfara / Fyrer Stard
Bondska minnar: Med Blode og Bate
ne Blessa þan / Barned þitt Iesus
floekva vass / Br Sarte Sqou siar.

Þu Christen Madur þenklu æ /
þad er vøst Dnissande : Of þu villt
sqdar FXDæn fær / I FXDær tie
194

Hegar JESUS KRISTINN
færde/ Fridþurfsande Svein-
unum/ Og þeim Kierleiks
Kvediu færde / Kviða þæru
i Huganum / Otta hofdu / Martad
vofdu/ N. þrimungar i Sorgunum.

Þeir hieldu med þræddu Giede /
ad þesdu Anda noekurn sied : Truar
Beikess voff þvi riede / vissu þo / hañ
hafde tied/ ad hañ villde / voff og skyll-
de/ Bera þeim Þpprifess med. 

Dpt miñ JESU / Oltes skangar /
Dpt vill Truett veiklast mñn / Dpt
fæ eg med Græte ad ganga / Gledess
þræstur / Nrygd ei dvñn / Wndu tviffa /
og Næd-þprista / epter Nuggun lóang-
ar þñn.

Þu komst hier/ miñ N. Grætt hñre /
Nendur / Sædu og Fæturnar / sagder
skylldu Sveinar skýrer / fíca og skoda
opnadar. Under þñnar / Under mñn-
ar / allra best fæ læfnadar.

Gæra Dr þñn Son Guds goode /
sem giørdur Þýflar Beikfæren / sender
þu

þu nu svíptur Moode / i Sigræ Frægg
um Dyrssu / Nendur / Fætur / min
Gud mætur / mæ gírer þu sanna en.

Þa horfe eg a Nendur minnar / hær
med Fætur alfarðar / Samvitsskilar
Sut ei dýgnar / Sættu bænverð
eg þar / er Syndu gírer. Þu er verð
de / Þundfær mæ til Nægningar.

Þa horfe eg a Nendur þýnar / hær
med Fætur JEsu fæ / Samvitsskilar
at Suteu dýgnar / færbær Dr þitt
læknad fær / a Sæl minne / J hvort
Sine / Dælande Sær fræbær.

J Anda og Truæ æ eg skoda / D
min JEsu Nendur þýn / þær mæ
alltíð Blessan boda / og besta Styrk
þa Kræftur dýgn / þær mig stýdia / þa
skal Þu / þær til Dýrðar Nendenn
mæ.

Fætur þýnar lýt eg lýtka / Lífssens
Þaut mæ vísu þær / ef þýn Níalþ
en Eissu rýtka / E mig leider JEsu
fæ / munde eg gænga / Leid of læn-
ga / sem liggur Nínnarhæ fæ.

Du þu sýner þu Guds Son goode /
giörla þýnar Hændurnar / a Woludum
er mæta Woode / og meiga ei abla Eggs
Stargar / Eg vil sýna / Alunfan mig
na / a þeim / sem þu værer þar.

Hændur / Sætur minnar mæda / marg
ra Handa Þeifendæ / Hæðen þissa
Guddocms Siæda / giöre styrkia
Breyfkleið min / þýn Hænd leiðe / þess
eg heide / þiæðan mig i Hæmenis.

Medann mig i hættum Heime /
Hærra lætur dvelia hier / Hægre
Hænd þýn good mig geyme / giöre þin
Vinstre þýla mæ / A Efstæ Deige /
eg þa seiðe / Hæðstæ Lofoð stælfum þi
er / A M E N.

XXVII. Psalmur.

Þin Samtal Jesu við Læresvein
ana / og hvorne þin Hætt
Hættar med þeim.

Ton / Sæder vor sem a Signum etc.



þegar

Regar N. Erroff sem hefe eg med/
 Hendur / Fatur og Sagdu med /
 Sndt hafde hræddum Sveino
 um fgn / Sut peitra mest og N. rigdo
 eft drgn / Fingeli þó trua Eflausf
 Eafi / Af fognude það koma vafi.

Þa sagde J. Jesus optur eft / Þa
 so burt tafeft Bantru feli / med hoog-
 vært Gied og Hugar-Spekt / Nafed
 þier nockud Matarlegt ? Af fleikt-
 um Fiske Stycke þa / Strag logdu
 Sveinar Bordereda.

Nier med og lifa Nunangs-Seim /
 hrad hafi toot casiaande þeim / og
 at / Þu þo þess ei þyrte hier / þvi
 forklarader Eflamer / þurfa ei nockrar
 fædu ad faa / Fognudur N. inna metto
 ar þa.

S. Aklarleg Naufn þo þetta var / þvi
 him eitt Sakleiks Witne bar / ad
 Christur være Upprisen / Upprisa
 þesse Boffurefi / sakiur hlaut þvi ad
 vera vift / Þar Guds Bmstoon i þvi
 bevgft.

Natturo

Natturleg ecke Nautn er það /
Nattverð. Drottens þá seldunsi ad /
og Nerrans efum Nollid hjer / hafs
Bleod forskarad dreckum vier : Saff
arleg Nautn er þetta þo / það oss vor
J Esus so til bið.

Uf Nautn þessare æ eg fíð / Þppo
ri'u Krápt þín J Esu hín / J mer
stálfum / og i þeim Styrk / Eg feta
þo ad Brant sie myrk / um Gyðemör
ku Gyndaða / allt til Ninnestra fíall
Þygða.

☞ Tæðesveinarner þæða fæ / Þressar
anum sem grent er frá / Fíð og Nun
ang med þremum Sid / Nað loof
Blessadur þessu við / og med Nautn
sít vitna vað / Þære frá Þaudum
ríseð hað. ☞

☞ Eð hef / mín J Esu / rekert hjer / ad
Þardlegum eg blóðde þier : Fíð bak
aðað við Gynda. Þíð / Eg i Kross
þolgræde þíð / Það. Rost frá þer
eg fyrer þig / forsmæcke hað / edur
ing.

Nunangs Seim lǫten hese eg til /
 haſi og fører þig bera vil / Veit Tru
 fører haſi merktast ma / mitt Trauſt
 ſet eg þar ſafnaſi æ / Bræðadann
 Reyr ei broted fær / BLESSUD Gíafst
 aſi þín JESU líer.

¶ Þa NERRAſi JESUS hafde snæ-
 dt / hardlega ſiect vid Sveina rædt /
 Bantru / og Nartans Nardud haſi /
 hía þeim allra meſt ſtraffa vaſi / ad
 hefdu ſem Truar tæper Meſi / treyſt
 ei þeim ſæu haſi Oppriſeſi.

¶ Bantru og Nardud veit eg: Tvær /
 þeſtu Systur / alþeektar nær / Veit
 Tru æ eðert vid þær ſkylldt / þo ver-
 de opt af Breyſtleik ſkylldt / hana æ
 lgtur NERRAſi hǫr / hana umfadm-
 ar Næd Guds dǫr.

¶ En ſagde JESUS Sveinum ſín /
 ſiá / þetta eru Orðeſi mín / ardur ſem
 gjorde eg ad tíma / þdur nu medaſi var
 eg hía / allt hvað ſem ritad af mier
 ſeſt / er ſkrifad / ſo þad fullkomneſt.

J Moysi Lögum er um mig / all-
 vga

veða Skrifteñ merkeleg / og i Spar-
maða Boddum bert / Bodan þeirra
fær eingefi fært / Psalmarnir lifa
seigia af mæ / Sierhvors Oppfyll-
ing koma ber. ➤

Þú þungur Orð fín að um þig skem-
m mæi Jesu / og seigia frá / Þýna
þíne og döprum Deyð / draga burt
mína Martans Meyð / En þú fagn-
ar mest Vinden mína / af Öpprisu og
Sigre þínu.

Þú uppfyllir mín Nerra hjart / hvað
um þig mælti Ríðning skær / z fullkom-
nader allt það eirn / af þíni hvað sagð-
est ÖRotten hreirn / ecke vantar nú a
það neitt / Er þvi fullkomneð Lærin
mæ veitt.

Þegar þú færdar þessu sta / Þýn-
um Doffulum: Næð þín hær / Öpnade
Skilning þeirra þar / þeir so að þelgar
Ríðningar / understoodu / og efest syst-
aust þessa fíeðstu lífðu líst.

Ed hafa Christo sáð þýr / Sel-
last i Þýl og Daudans Bad / og þáit
Þýr

Þridia Dag eftir m / Þpp ad Rísa
þeim Daudu frá / og boda löta allstað-
ar / 3 sínu Mafne Ríðingar.

3 Eftus auglýser en framár / ad þv
þygge hafi Þienatar / Predikast eige
ollum Egd / Ydran og Synða Kvittun
blgd / 3 Jonasi Breidra Bygda St-
ad / Borg Minive fyr gjarde það.

GA Guds Ríðemastí satt eg tel / síne
Predikun hagar vel / 3 3 Eftu
Mafne þa Ydrun hafi / og Synða-
Kvittun boda vafi / Sallum Masti-
aða / Sem hafi er / Settur þfer ad
stioorna hter.

3 Eogmarls Ríðing síner senn /
sakra Guds Orda Þienarefi / suenn
Samvitsku Særefi vef / so ad Masti-
eskíafi uppvæfíest / með Ydran ad leita
Læfningar / Efkíar blidia og Mýskun-
unar.

Þndafi þa geingefi Ydran er / Þind-
er Samvitsku læfna ber / Med Þnda-
Salv / Orðsens Þioon / ei so ad líðe
Sælefí Þioon / Synða Kvittun er
Salv

Salve þad / Sær Niartans græder
ell i Stad.

Løgmaled Synða Særess mæn /
sýner mæ opt og verkar Þýn. O miff
Jesu / aumkædu þad / Adste Læfner i
Silead / æ þinne Tungu er Balsam
hest / Blessud Huggunar Ord þýn flest /
A M E N.

XXVIII. Psalmur.

Þm Insetning þess N. Predikunar
Embættis.

Ton / Geidrum yler Gud / etc.



D E A J K J Dærens i Afsad
Sifi / Streka gjorde Jesu
miff / Bid Læressveina liufa
sæn / (hentest Glede en Sorg
en doæn /) og so Kiehemans Embætt
ed / Insette Drotten vor þar med.
Þm þad hær epter er so tied:

Læka sem Fader mildur miff / mig
þefur sendt / Evad Læynartæ / so ydur

alla sende eg / sannað ad byrta Eðssens.
 Beg.  Ad kenna voru þeir kallad-
 ir / Af Christo. Jesu. ogdur fyr. / Ef
 þess ordnet Overduger.

Per hefdu frýðað. Frelstarast. / Fore-
 lated / þegar þændest þa / og yfere-
 gæfðu þa / en Jesu þar ei-
 mintest að / Opprekkar Brest þeim ap-
 ur hier. / Adstut Drottens nu meddeit-
 er : Það æ mæn Narkans Nuggun er.

Æ hoð opt flude eg þier fræ. / D-
 wist Jesu / þa hlóop eg að / Gælaus.
 þa hætta Slæpa-Stig / sem gjorde.
 Salan ad leida mig : En eg hugga-
 mig apfur vid. / ad þu munet mæst s-
 na Gid. / So sem Postulum. lagdet.
 Tid.

Alhuga / Gæst mæn / Eingla-Ner /
 Ei sette Gud ad kenna þier. / Nælaed.
 þeirra / þa sialfur sem / Syndarenn-
 munde ei stadeset sem / J. Bodan Ords.
 og Aflausnar / af Slæpa Mægd þa.
 Nædflu þar / Mæstlegt Narkta. / sem
 Þen til var.

Synduga

Synduga Meñ þvi setter þu /
 Sætaste Drottinn minn J Esu/og Full-
 magt þína þu gafst þeim / þitt Ord
 kenna um viddan Heim: So sem Fader-
 enn sende þig / Sender þa Nád þín
 mildelígr / að fræða og hugga á minni
 mig.

Þig sende Hiartans N Erri minn /
 hængað / Gífur Fader þinn / að lúða
 hjer fyrir Misgjörð minn / Meistu Kval-
 er og Daudans Þín / og Endurlýsa
 alla þá / á hverjum Föðmingestíla /
 So þeir Nefogte frelsast frá.

A þessari Nætt þu sender sást / Svei-
 na þína / og það er vást / Þu hlautist
 Kvalaþna Kallit eitt / Kvæti að drecta
 J Esu hreitt / og Guds Þín þrugu
 Einsamalt / að troða fyrir Syndarott /
 So Pestula / sem stírhvörn Mátt.

All Eogmæls Bólvan á þessum tíla /
 All Guds Reide þig gjorde slæ / þu hafst
 Heims Synder allar eitt / ei so að skýlde
 tapast neitt / Andskote og Dauda einast
 þig / msofste J Esu fyrir mig / bætt so

Aft þān iſſelig.

Allt þetta boda þiſſonar þān / þar
til verða þeir eñ til mǫn / Sender /
Drottē / af ſiæfūm þier / Sæltiga
Kieſting þeirra er / D Eufe JQ ſu / Eſſ
ſo Ord þitt / ſem Eſſgar Þaudvona
Hartad mitt / So um Eilqfd er Qnd
mǫn kvitt.

Er Drottē hafde Aſſſend med /
utgiefd Soetnum Kalls. Brefed / Gitt
Jāſſgle þar ſette vid / ſo talande. Med
takid þid / Neilagañ Andā / og æ þā /
under tins blies hañs Eigneñ hæ. Ad
þot mǫn Sæl / eñ frammar gæ.

J Bpphafe þa Adam var / af Þor.
du Skaptur / Ritningar / ſeigia Gud hafe
utaf Bid / eñ i Mañſens Naſer bla ſið /
Guleñ Nollde þa ſamteingdiſt / ſm Eſſ
ed allorei gietur miſt / So fræk Adam
Eſſ allra fyrſt.

A Poſtuiana N Errañ hier / hvoria
i ſiā Stad utſender / Blies / ſo þeir sð
leſt Andlegt Eſſ / Andañs Gæfur /
hañs Bernd og Nlqf / Andans Eyrk
leſt

leik i Andlegu/ Embætti rættu skipu
udu/ Andleger. Væsi þeir þa urðu.

XXI. Dærens Bodar. Ble. adet / af
Blessudum Gude utsender / af Borna
um Nemisens erud þrætt/ Þorðier hiet
a margan Naatt. Bered þolgoðer Þioo
nar hæn's/ A þessu öllu verðit Slans/
þa þier hefiest ti' Ginnu Ræss.

Ande þiñ Jesu Gylfe / Gble /
Storke og Baroreite/ Andlegat Stieft
ar alla Mæn/ af hvarium bodast Svitt
væn/ Sonda vorra / og Plessen Bløð /
Blessud Hugsvölun þyrt og Sgd / D.
Gud hialpá þeim allan Tjo / Amen.

XXIX. Psalmur.

Þm þad. Rieñemañlega Eyfla Balld.

Ton / Aller Guds Þioonar áthuged.



Med Fridarens Nefsan Þressu
arist/ frætt / þinum Læresveini
um / Ginnest Eyfla Balld
N. Erran min/ N. þorum laka
sem

sem Einum/ sem i Stad dærra Sveina
 hofis / Settest um Vigder Betalldar
 Kassis/ ad varna Andar·Meinum.

Nærum þier giored sterhvort Sia/
 Syndernar fyrergiefa / Sagde Bor
 Brægur Frelsaris/ Fortætnar skulu ann
 Efa/ þær allar þeim/ um Næmna þier /
 a Næmnum lifa eins þad skier : Slætt
 Ean Sorg magna sefa.

Dg hvarium Synder eirneð þier i
 apturhalded / þær verda / apturhalda
 nar þeim/ Nærra tier. Hvar Ean
 slætt Balld ad skierda ? Drottin vor
 Iesu dgr þad gaf/ Drottin Næmna
 þus þad taka ei af/ hvarfu sem Balld
 sgu herda.

E E Eiem fram sekur opt og tæde/ ei fæ
 mier neitt til Bots/ i Narta og Sæ
 lu halldes lutt/ Nærrans Þiocnum til
 Foota/ þeirra Epla·Balld lenser mig/
 Lausnaren Iesu / fyrer þig/ fæ eg so
 Nædar niota.

Þegar mig mæder þungur Kroff /
 þegar mig Sorger þina / Iesu bless
 adir

adur Benia Foss / blæder a Sölu mjo
na/ fráni af Múne Nyrðara háfis : A
Niartans Sorg þa verður Stans / og
öll gíorer Angist dögna.

Syndest þa bindur Sölu mæn / og
færa Glæpa Nlecker/ flý eg/ mið Gud/
til Þjóða þín/ þeirra Magt eingunn
þnecker / Blugur framlegg eg fyrir
þa/ þrefts Bodan þeir gíora mætt tíma
þeirra Lausn efa eg ecke.

Laungietner Synet ei fæi Arf/ epter
Þoreldora sýna/ Stílgietnū brygla þene
þarf / að þeirra Erfd skule dögna.
Epter Þostula erud þier/ til Embætte
sins Stílgietner/ Þjóðnar Guds : Það
mæ sýna.

Þrekara sýns þa fíto Spor / fara
þeir villt allðreit/ i háns Kíesting/ með
Þref og Þor / þa sem a raungum Þer
ge/ gaanga/ i Lærdoom Leidrietta/ með
Lífs Braude þa forserga/ Sannlega eg
það seige.

Dýrd þot allðreit aumar Móm /
Rísta Guds Gendehoda / hver þa fæi
smæg

smær/ forsmær hafi/ fætt fætt slætt
ad stoda: Hærrætt bioona sijn hefner
ört/ sem honum skalfum það være gje-
rt: Barastu soddast Boda.

Andar og Eysins Rieking flær /
Christnesse bjóðst Daglega / af Bioon-
um Guds/ það stöðugt flær/ stiller hun
Andar Trega / allra þeirra sem þiást
i Þán. Þíns Ords Kræptur er Nugg-
un mín / O Jesu Efsalega.

Bidiande Fólksins Bænar. Kaust/
bera þeir til Ninnasta/ það sijn var bund-
ed / læta laust / sem Lausnarans Ord
hjer sanna / þeir græða söllesti Syndar-
Gætt/ so ad Glæpana vondslegt fær /
Ei deyde Under Masta.

Þier Guds Ords Bioon / er það og
sagt/ þitt Eykla. Balld ad bruka / ekte
med neirre Ofur Magt/ því ættu Reik-
ning ad loka. Ydrande Sæler afleys-
pu / Eft þverbrotnum med Noogværd
snu / sja Þriofska/ sær ei Siuka.

O Jesu sæte Afkvin mín/ O Jesu
fu Lausnaren þigde/ Þr Syndar Þioto-
rum

rum Fænga þín / fílltafi af Sorg og
Stræde / Leys þu mín Gud / og líetta
Þín / Lausn mínns Kíemans er sem
þín / Eof síe þíer Frelsarefi fræde / Am.

XXX. Psalmur.

Um Fall Thomæ Postula.

Ton / Jæsus Christur a Krofse var.



Egar Mærafi vor Mínum
fræ / Neilagf Eyfla. Balld gíero
de fæ / líufustu Læresveinum /
Thomaseirn var þín eðke hía /
Und hafi þvi fílltest Meinum.

Þa fyrst til þeirra heim kom hafi /
hönun þeir greindu líettafi Gafi /
Glædet í Gæf og Gífi / sögðu / víer hof
um síed Mærafi / sem var híer með
öf líer.

Til þeirra sagde Thomæ þa / trúð
aðdrei eg þessu mæ / nema eg í hafi
Möndum / fyrst meige Nagla. Förem
Gíu / er fíeð hafi a Drínum þöndum.

Dg

Du ad ſtandande eg þar in / Gefa þu
 Læte þingur mið / og hendur i þáns
 Eldu / leggja nær i sama Gifi / Gist
 Trúe eg Þode þúdu. 

Gíra og athuga Gail mín fær / Sta
 Thomas var bútt og fær / þa þe
 fus sig Sveinum fände / Truar. Miſſe
 er þvi meſtað fær / Et mædde þáns
 Gied og þfände.

Gíra Guds Barna Gofnud gief þig
 þíft / af Guds Orde Trúen fveikest vðft /
 Gude Ord heite vidheldur / i Kyrkiuſie
 fær Eros þad þíft / Ego þeim i Blind-
 ne er felldur.

I Kyrkiuſie Guds Ord kient og
 rædt / Kyrkiu Gafnadar Niartad mædt /
 þreſſer / huggar og nærer / Andar. Sær
 en þad þll fær grædt / og nqa Gleda
 færer.

Thomas var eitt Gifi eðle vid / þa
 Gendurlausnareſi bodar Frid / og þyrteſe
 ſþnum Sveinum / af þvi mætte þáns ut
 að Bid / Andar Skada og Mennum.

Þvad meinar þu ad hende þa / þina
 ſem

Sem yduglega smá / Kyrtur og Kíen-
ing gooda ? Þó þeir hrellest / ei Nugg-
un fæ / af Næðsum Frelsara Þjóða.

I Söfnudenum Son Guds er /
Sönduge Wadur / víst hía þier / Ef
hafs Orðum vilt sína / Nuggun /
Blessan og Nícalp þar tier / Nafi má
þar alltíð sína.

Andlegur Nímin heita má / Nætt-
ans Söfnudur Jorden / Sool Níett-
læfins sata / lætur þar Geysla sjna
sína / sem Níortun skurlud kíæta.

Ef þu vilt Wadur eðle þvi / þeim
yftu Wyrkeum Evellast i / lættu þier
I Gsum lása / med Orde sjnu / um
Ettíð frí / Audnast þier hafi þa
þíssa.

Wantraust þó stundum veike mig /
veittu I Gsu að fyrir þig / Lioos Tru-
ar lifne mítt / alltíð gief þu þun æse
sig / I Þóðun Gudræknítt.

Fader Lioosana lættu miet / lása
alltíð i Beröld þier / Lioos þísa Líf-
sins Orða. Eg befala mig einum
þíer/

pier / I Are Bantru mter forða / Amen.

XXXI. Psalmur.

Um Bidrietting St. Thomæ / af
Skodan Særa Draña J E E D.

Con? Ripande Gud þu lgt þar æ.

R E E D Dögum / sem Orð
Guds lita / eptir það N E R R
af bláde / Lærefveimana lief
sig lita / Evna af Narmas
Stigde : Kom J E S U S en til þeirra
þar / Þegar Thomas og með þeim
var / So þan sæ og stigde.

J E S U S sem Næsse Nyrder er / þan
leikar típnar Sæda / a Nerdum sijn
þa heim færir / Þr Næssa alssins
Næda. Enginn fær Niord þans un-
ed Mein / Er ferst þans Sædar
Skiepna nein / Þan vinn þiælpar fra
Næda.

¶ Til Þossulana N E R R af hier / I
Niarta og Nidum bládur / Kom / þa
Nurdin læst aptur er / Endurlausnar

en þgður : Ofkar þeim Fridar nu á
 Mg/ Af Nöndar Avarpe gladdest þot /
 Eðres veinaða Eddur.

I Gsus til Thomam talar þa / að
 trua siertu hrædur / með gýngre taktn
 Drum á / I Nöndum minnum glæd-
 ur / Bristetu Nönd og eitru þýn /
 Inlegg hana i Eydu mín / Þat eðe
 Bantruadur.

Strafi Itrifar Ordið hiet / öll þau
 sem Thomas hafde / lættd heyrð
 af siaksum siert / Gæll hafi þa Gfist
 þafot/um Bppriku Drottens Daude
 um fraa / Er dýggver Postular giördu
 tica / En hafi að trua tafde.

A minnar Synder mintu mig / min
 I Gsu hiet i Ege / So minnest Nefnd
 þýn hrædelig / I hördu Doomsins Rá-
 fe/ eðe þeirra: Glegm Glegum mín /
 giöte þa hýla Gætti þýn / sem anet
 Syndugum hlæfe.

Alfæarna Drottins Auguð siat /
 öll Þerf og þanka Mána / höst
 þeirra Ord hafi heyrer á / Nems um
 I gistralla

giðrvalla Ránna / þegar þu Syndgar /
 sier hafi það / Syrg þvi / og Græf
 þitt Misverknað / og gíðr Þferboof
 sanna.

Thomas hjer sðlast Nugar Nægd /
 og Niartans Glede naðe / þa hafi i
 Truar fagre Frægd / Frelsarans Ben
 ta gæde / Bantruar Glæpur hvarf
 hurt hafis / a Nørmum øllum giðrdest
 Stans / fyrer Nrygd / Føgnud þæde.

Eg fæ D J Esu eirneñ sica / Dr
 þiffa Nanda og Foota / Truar Nønd
 mæn þeimi tekur a / tel eg mier slækt
 til Boota: Nanda Særiñ sem þiædu
 þig / I þýnar Nendur skrifa mig /
 þvi fæ eg Nædar niøfta.

Þa mænar Fætur þreyfast hjer /
 og þiæst a Krossens Beige / Set eg
 strax fyrer Stooner mier / so að eg
 styrkiast meige / Foota Drefi og Bnd
 er þýn: øllum lina þau Naudum mæn /
 D J Esu Elskuleige.

Synder þa hrella Niartad mitt /
 og heliar Þýnu boda / Niarta og Sætu.
 Sæted

Særed þitt / Sæte JEsu eg skoda /
Lioomande af þvi Elskan þín / Er
bætte fyrir Glæpe mín/og öllum var-
na Boda.

J þína Södu Þundiñ mín / O
mín JEsu / Skal flýja / Seinast þá
Hollðsens Þiervist dögn/ þana veit eg
þar fríða/ Eingen helle þar ama kafi /
Eingen Nasse nei Lögmaðls Bafi /
Eingen Angist að líða.

Öpt fle eg Sönda Dresiñ mín/ Þf
ast/ Svöda og Blæda / ef eg veit JEsu
Þnder þín / öll þaug mæla og
græða / þvi skal eg leggja Sær við
Sær / Særafa mín skadlegt Sær /
í þst kafi þá Hug mín hræða.

A forklæruðu Hólde þier / N Erro-
ans vors Mílldeð skíra / Særa Dre-
iñ þín blessud ber / Þriost mitt þaug
Þndurnæra/ Nafi mun síð Þodur Ním-
num að til Níalpar mier en þaug larta
flær/ og með þeim þrid mier færa.

J-Níma Sælu Dr þín þier / O
JEsu mín Þrelfare / Þinglaða þíða
helg

helgur Her / Hier med Btvalldra
 Skare / Sem Sigur Leikn þæn um
 ellaf Ar / þu fegre en Soles klær.
 þæn alltid Besfemd vare / Amen.

XXXII. Psalmur.

Om Truarættning Thomæ

Postula.

Con/ Jhesus Guds Son Ringesta / etc.



Hegar Lausnarakk Ljda / Ljfs ve-
 ra Thomas sa / Bantruar vond
 Afræda / veit strax i burtu þa / I
 fognude Markans hrum / þropar med
 Orðum skrum / hvortum nu herme eg
 fra.

Til Jhesum Thomas sagde / Tru-
 goodur þetta Gifi / Dreigefi fra dæpru
 Bragde. **ORÐ** Tæfi Mæi og Gud
 Mæi. Þ Orð þesse eg vil grunda / I
 þeim/nær glögt þaug stunda / Lærdoom
 eg fagrafi fæi.

Hæf sie eg Thomas hafa / Mærafi
 vorn Gud og Mæi / þatad vera æn
 Bafa /

Wasa / (Wist það ei efast fari.) Nafn
er sá Næðste Nerra/hafis Balld fari
alldreit þverra / a Ninne og Neims um
Nafn.

Wist Drottinn / jeg þig sata / Jesu
su Lausnarenn fíar. Und mín skal et
afslata / eftir sem orðad fær / þier ad
þioona og hlæda / þín Kross bera og lú
da / og hyltast þig Nerra fíar.

Pu ert med öllum Sönnu / aller þess
þýllou gæ/Nerra/sem hvörjum Mæ
se/hæfer Lofning ad tíð. Pu virst mig
þRE þín fella/ þessa Neims Beg
femd alla/ Ginnis þar agta eg þíar.

Pu / allan þig / miter giefur / þier
gief eg optur mig/ mín Sönn þig ein um
vefur/ Ginn skal þun gynnast þig/ Ginn
fist Nerra þig hallda/ Níðne þier Ginn
um gíallda/ Mín Elsta milddeilig.

Wist Gud eg þig meðkennu / Wist
Jesu hvörja Tíð. Normung þu Tíar
lad speku/ huggar mig Næð þín hlýð.
Pu ert Gud Stæðstu goðdur/ Gud Tru
ur/ Gud Þolismogdur / Gud sem þinn

ler ster Egd.

Pu ert Gud/ það eg Jóna/ þín Mætt
ur alltýð skær/ þær ber i allan Mætt/
Æra og Birthing skær/ Dúkan/ Bæn/
Lofning Edda/ Eofað ste Mætt þitt blá
da/ mín Gud um eilíf Ar.

Þ Bid Thomam Son Guds sagde /
Sattlega Truder þu/ og þessi Drd til-
lagde / Af þvi mig Gættu nu / En eg
þa Sæla seige/ er Sattkúna mig eige/
Mofa þo þreina Tru. 

M Ed Noldosens Augum ecke / Eg
fæ J Esu ad Sæ / hvad aungre
Belferd hnecker / þan fyrst eg Efta
ma / med Truar Augum mænum /
i Mædu og hværskins Þænum: Godd
all mæ Sælu træn.

Eg mun þig eilíflega / Þ Sæte
J Esu Christ / lited fæ / laus vid Tre
ga / i Lufre Ninnu Bist / med Eft-
amans Sioon Loomande / i Eftsens
Sælu Stande / sem allðrei umbreitist.

Þ Morg Teikn nam Guds Son
gtera/ sem greiner Jóhannes/ ecke upp-
teiknud

Leifnud vera: Eft mæn Sæl / giættu
þess / að hafi lief allt það rita / er Masi
estian þarf að vita / So hljóte a
Nimnum Gess.

Og að Jhesus Masi-skjære / Eirn
sie med fullan Gafi / Christur Guds
Sonur kjære / komei i Neimfins Rafi /
að þeir sem a hafi trua / aller / og til
hans snua / hafi Eft fyrir hafi. 

Jeg True Jhesu goode / Jeg True
a Mafned þitt / Sæl mæn þvi svipte
est Moode / af Syndum öllum kvitt.
Eg skal þvi aldreifesa / Eirn muntu
Eft mæ giesfa / Efted þu lifir mitt /
A M E N.

XXXIII. Psalmur.

Þm Opimberan Christi vid Siocæn
Tiberias.

Ton! Christus er Roma pyrer Syndum.



Sid Tiberias Sioc Sjdu / Sig
þvite Jhesus hær / Opprifist
afi med Blödu / Jær so Ristning

Re / Earesveinar Gis samast / soott
 hafou Giffedrott / Petur var fyrir
 framast / feingu ekkert þa Ratt.

Ad Morgne i Storu / Endurlause
 nareff stood / af þvi þo klart er kunnek
 Rieffast haffs Rsynd ríood / Morgun
 Skuggeff þeim meinar / ad mættu þecka
 ta haff / þo liufex Earesveinar / Eile
 þar standa Maff. 

Es er i Angist skaddur / opt sem a
 diupum Stoo / af seltum Tærum
 faddur / Synden mier stætt til bloo.
 Nuggunar Abla eige / ufi Neott þo
 seite eg tætt / Mæddum a Mootgange
 Beige / mier vilt þad gænga lætt.

Dg þo med altre Blíðu / Endurlause
 nareff klær / vid Sorga mista Stoo Skæ
 du / fle / og stænde et flær / eg haff þo et
 glægt þeite / Angistar Skuggeff þvi /
 velldur sem Blyndast blecker / Dolenu
 þungu i.

Eg þa af Gynnda Nafes Istiemst
 i Sælu Nofn / er þar a eingest Nafes
 en þo hiet væte Drosn / Iesus i Aft
 ufi

um Ríptur/ eg síe þá gláður háfi/ Síoe
votum Buning sripter / Síerhvörn
Ríett-truadafi.

Ad Morgne utaf Randa / Ísrael
leidde Gud / með heill um Nafed Rave
da / í heitaf Lands Bognud: ad Morg
ne a Efsta Deige / ur Nofs-Roud
Beralldar / eg fíemst/ þvad efa eige/ Í
Nafn Vatadysar.

Þar mun Frelsarefi frágur / í Stór
ufte skanda nær/ur Brim-Garde Daud
ans bládur / burt taka Ráddar Ríer /
þetta mitt Nollu hrörnada / hler með
Soul Dr-prefta: Þar fæ eg Nuggun
þrada/ Í Noop Guds Btralldra.

Í Nafe þier N Errafi sagde / Níar-
ta Börn fædu ei / svörudu brætt ad
Bragde/ Brædur þar skadder/nep. E
D hoad opt áumer klaga / ei hafe
Morgun Verð/ og um all-matga De-
ga/ Atvístafi gíoreft Ríerd.

GD hefur Saff-Gudhrædda / skalks
Drottens Forþoon bláð / reinf/ eg
stort opt ímæg Rædda / á megnre
Í S Unguís

Nungurs Tgd. Abram/Isaac goode /
og Jacob reindu slætt / David þeim
mætte Moode / mæ oss og henda lætt.

Alldrei Dþolefmoodur / yfer þvi
flaga skalt / þo Gud þín Gíæfðu good-
ur / gíefe þíer ei það allt / hvað heillst
til Nollóssins Muna/hentast læst síalf-
um þíer / þu ætt þvi alltíð una / að
hafi best fyrir þíer.

Nuxadu a hvorum Deige / hvað
Naudsynlegast er / að Sál þín sedíast
meige/af fætre Guds Næð þíer: Otte
hafið abla þessa / ork að með Ríeltu
fær/hafið fæð best Níartad hressa/Nun-
gurs Tgd þo þe nær.

Forsooma eirnesi eðle / að skunda
Kállan þín / Nyrðulaus Lete hnecker /
N. Errans um Sorg: so dýgn/hia þíer
hafið Blessan bláða. Bæntæfne gðfa
tíðt / so mun Guds Þeled þýða / þíer
híalpa Bærned mitt.

O mitt Gud / eg skal láða/ allt það
sem villtu þíer / láttu mig Þeled bý-
ða / sem Blessudum lýkar þíer. A lífo
ande

ande Maða Lande / Liffens Brand
sedur mig / I Liffe þvi Líf ande / Iofa eg
alltíð þig / A M E N.

XXXIV. Psalmur.

Þm sialst Kraptaverked / Er Iesus
giorde vid Sidon Tiberias.
Ton / Dagur i Austre ellu / etc.

Distular svíker svára / Sem
hermt er ædur fyr / skum líu
fa Lausnara / I Lunde Noogo
vættir : Þíft nockurn feingum
eige / fer Skiped Toomt til Lands :
Sialfur Iesus þa seiger / sem hlíoc
da Orðes háns :

Ræstet ut / Þörn mæn bládu / Brandt
nockud fífted þier / Rete vid sialfs
Skips Sýdu / sem Nægrameigenn er ,
Þeir giordu sem hafi sagde / sýft gælu
dreiged þa / Þífta Mergd flíott ad
Bragde / Er feingu Skiped m

Drosins Þienara alla / Andlega Þíft
ara / klárlega mæn eg kalla / af Rítt
ing

ing Ritninga: Greidt Net til goodra
 Betda/ Gudspjalla Lærdoomur er/ hvør
 þeir ufi Neimeli breida/ þooft
 hætt sie Fiske-Ver.

Narma Nooft hafa lqum/ Nier
 Drottens veide-Mess/ hia Bond-
 um Beralldar lqum/ þvi vettest ei
 Abatesi: Þeir vid Vinstre Hænd ver-
 da/ vqst a þaß efsta Dag/ næst eis þvi
 Njortun herda/ med Næktiafullt Sia-
 islag.

Þioonar Guds þo ei meiga/ þreit-
 ast/ nær veidest lqft/ æn Forsoomur ek
 ga/ Ordsens Net leggja lqft. Þa þeir
 til hægre Hændar/ hafa þvi utkastad/ /
 og hver eirn Berf sitt vandar/ veidur
 noelud Fiskead.

Þvalder veidast aller/ aller Riect-
 Truader/ þa i Minnestar Næll/ ur
 Narma Goo Gud færer/ i þvorum
 hier a Jorðu/ hafs Orded verfa ried/ /
 og þvi med Niarfa hærðu/ hofou ei
 mpoftstæded.

Þid hægre Hænd Son Guds set-
 ur/

ur / sþdasta Deige a / Seing það / og
mífels mefur / miög vel er þíðad þá /
Beidemeñ verða glæder / veidt er goft
þíðað Ryn / falletiger þírustader / hvor
þyrer er þeirra Þin.

¶ Af þurdu þíðedraette / er feingur
Postular / af þvi med aungoum Hæto
te ættu þaðs vænta þar / Læresveitn
liufur sagde / sem Laufnareñ elska
væn / þá til Þefurs / hvor þagde / þad
er sialfur Hættast.

¶ So hrædt sem Þefur heyrde / ad
Hættast være þar / Elskurþur et eyr-
de / Þtþyrdis siet kastar / Klæðfær og
þom ad Lande / Krapstaderk seigist
mæ / a Sionum greidt Gangande /
giørde ei sœkva þa.

¶ Sær Klæddur fer eg tþdum / a þund
þíð þíð þíð þíð / Hælgunar þatnad
þrædum / flektur / og Alset nær / æt
þu mig aptur Klæder / i Alst / Klæðlæte
þýn / Sær þegar Sorgen mæder / So
þylst þu Blygdan mýn.

¶ Postular adret þræder / Þefre þo.

ma sýðar / med Skip / af Mæde luter /
 mig længi ei þetta var / Tvo Hund-
 und Alner eige / en nær þoi Ríðning
 fíer / og hermer hafe dreiged / Napp sitt
 og Net med fíer.

Og er þeir a Land stígu / aller sefi
 lifu þa / med Gíede Gledelígu / Glædo-
 ur og Braud þar a / eirnefi Þíff yfer
 lagðan / en J Esus við þa fíer : Sæf-
 ed af Þíff þeim / sagde hann / sem nu
 strax feingud þíer.

Þod J Esu blessað ræfer / bræðf
 epter Bilia hans / Simon Peturs / og
 sæfer / sitt Net / og droo til Lands / stoor-
 er Þíffar það fólku / Janst. Talañ ecke
 rgr / N Erra sñs Skípun híllu / Hund
 rad Þímfíu og Þrgr. 

Þo Þíffar sem þíer seiger / So marg-
 er fólku Net / En samt rífnar það
 eige / undrast það sñst eg gíet / Almættis
 Mønd þgn / N Erra / hefur en verkad
 flýkt / þífi Mættur en fani þverra /
 þítt Balld er Krapta ríkt.

En Læresveinarni sagde / Sonur
 Guðs

Guds efi/og tier/ Med klartu Ríðerleifs
 Bragde/ Komed og snæded þier/ Braud
 og Þíff gaf þeim Goddur & Gled þig
 mæn Scala hier : JEsus þín blýdur
 Broodur/ Bórdhald efi veiter þier.

Þíllu fyr Eeresveinar / Lausnarafi
 hófdu fædt/ a steiktum Þíff/ Fædur
 hreinar/ þa fíeff hafi þia þeim snædt/
 Sigurvegarefi fætur/ Sadning þa þor-
 gar nu : Oláunad eekert lætur/ Aft þíns
 og Mílden þru.

Komed JEsus efi kallat/ Komed hæn-
 gad til mæn/ Mafíeffiur mæddar allar/
 Míðolf kaupet og so Þínn/ Komed/ fyrer
 alls eeket/ ydur eg sedia vil/ þeir þyrstu
 þar med drecke/ þvi Gvolum noog er til.

Þruudum øllum gíefur / Andíegf
 Braud JEsus kíær/ hvøria hafi kallad
 þefur/ Níeffing þa Sælu fæf/ Efkam-
 afi lqfa sedur / Efknar Nønden hafi
 blýd / Þíorg Nøldsens beftu medur /
 Bíessud a hvørre Egd.

Mig og Þívallda alla/ a þafi Sad-
 øfta Þag/ míf JEsu muntu kalla/ J
 meftafi

mestast Dýrdar-Nag/ Br föllu Sorg-
ar Stóðe/ Síðo-votast mættar þá/ við
Bord þitt Guds Son godde/ 3 Gleder
Þist Ninnum m.

Þa mun eg þurfa eðle / þar noðru
þýrta að/ Guds Son eg gladdur þeðle/
við Guds Bord i þeim Stað / Mjns
Guds Síðon mig þa sedur / mer er su
Nuggun vðs/ Bvöldum öllum meður/
3 í ælre Paræðs/ Amen.

XXXV. Psalmur.

Um Samtal Christi við Petur.

En 7 Einn Gerra eg þest ætæ/ etc.

Þostular N. Errans hqer / þa
þofdu þædu neytt / Skriftest
en framat þeqer / skulum þess
mæst greidt/ Til Peturs Son
Guds seiger/ Simon Elskar þu mig /
mer en þesset? Nín þneiger hler til
Sost andmættlig.

Ad eg þig elska giore/ Ef þau Nerra
veitstu/ um aðra fætt eg mig Eðre/ að
þessu

Þessu Síste nu/ Þrisvar Já þar til tíð
de/ þ J Esu Elskade/ en löfsens ang-
rast náðe / af Spurn so tígð heyrðe.

Med þrustu Spurn þrelfareð blá-
ut/ fyr nefndum Þostula/ Eiusur i Eyh-
de þádur / Eðmb sijn skule hañ ala / og
fæða sñna Gaude/ St. Þetre skípar/ a
besta Elfsens Braude / Baud J Esu
so Þrisvar. 

Þneita Þrisvar ædur/ Annleaga Þeto
ur ríed/ sñnum Þerra/ Samrædur/
Satans Billo/ Þræðstu med / þrestað i
Eal og Síste/ Son Guds spyr þrisvar
nu/ um Elsku þans so íne / Openbert
sñna Tru.

Þier med so hañ tñsetar/ J Neilagð
Eðmbætte/ aptur/ og en þess gíetur /
að hañ fyr þrasade : Þa eg Sönd mjo-
na sýrge / sñst verður þeñar minst /
Blood J Esu þana þyrger/ Brot þvitt/
þíð Gude en fñst.

Þvöru villt Eal mñn soara/ siero
tu nu spurð þar að / hvört þín Þíarð
tans Lausnara/ hafer þu ríell elskad e

Þú munt ei þora að saka/ það og lík-
legast er/ þriðj t margan Mæta/ má-
fina Brest hía þier.

Þú þu Elfa bláa / af Níarta
vil eg þig/ Elfa/ og allt það líða/ er
þu villt leggja á mig / Elfa af Níar-
ta hreinu / af hreinum Stöðugleik /
eðle með Orðe einu / en það fer tíðt á
Reik.

Eg veit allmargar kúna / að elfa
þu heitt/ þeim vil eg þess vel úna/
það er mjer síðsum leitt/ að eg allðrei
sem bæra/ allðrei sem skýldugt er/ hei-
ta Ást honum færa / hafi það forláte
mier.

Hvæð má skýldara heita / En ha-
fa þan Ástíðara/ Gott allt sem gíð-
er veita/ gífa vill/ og það kafi / og er
sá Adste Goode ? Elfa þvi þu
sum Christ / So muntu svíptast Mo-
ode/ Sál mín í Nítna Bist.

Oss fyrre Elfað hefur / Enduro
lausnarið dír / af Elfa oss umvefur/
en nu hafið Willdein stígr / oss hafið elfa

ar

er til Gnda / Elskum þvi fuser þan /
fræ Elsku þans allðrei vanda / ættu /
þu Þhriskið Mað.

Uf Ust til aumra Maðia / Elskug-
er vor 3 Efus / Fræ Nædum Nænna
Kafia / hængað a Jorðu fus / kom og
Nolldenu flæðdest / Kvaler / Þorsman
og Depd / þier þa þan þia off mædda-
est / af Þiartans Elsku leid.

Ef þu þan eðle aptur / Elskar
mæn Sæl af Tru / Eins so sem er
þið Kraptur / Eflausit tilþyrger þu /
þans Astar-Þruti eilífa / Elsku þans
færðu fíft / af þvi þan giærer þfa /
Elskulepsed þitt vðft.

Ef þu vel að þvi þýggur / og villit
þess riætt giæta / Eirneð þier a þvi
liggur / að elska þið Næunga / þan er
Simur lifande / Lausnarans / Sæla
mæn : Nvæð opt i Nænna Stænde /
þan láfa Auguð þæn.

Nvæð sem sem elskar rige / af Þið-
ta Næungað / a riættum Elsku Þei-
ge / eðle framgeingur þan / aingva Ust

hefur heildur / haſi til ſins Frelsara /
frá Jſu Kierleik felldur / ſinnur
Skadſemd bræda.

Holds Gynder alldrei maktu / El-
ſka þu / Chriſteſi Maſi / nie vonda
Neimſens Mættu / ſem hryggja þinn
Lauſnarañ. Ef að þu alla Vaga / um
flgð ſiðt Sál mæn Kier / Aft Jſu
eiliqſlega / og hter i Mæd þu fær.

Lömb og Sauda-Miðr ſjóna / Si-
moni Jſus bauð / aðfæda. Ei kaſi
döfna / Elſkañ haſis : Egſſens Bra-
ud / Nungrudum hoſrium giefur /
Nyrder ſæ beſte er / Lömb ſjón veit að
ſter vefur / Banſæra Saude ber.

Ei lætur af að kalla / Aſteñ haſis
Milde ha / fyrri eñ til Ninnna-Malla /
haſi fær leiðda þa / Kauf haſis ſem
hegra og hlqda / Ninnneſt Fæda giefst
þar. Veſi giore eg gladur hqda / Gud
allrar Moſkunar.

Nyrðarar aller heita / N. Errans
Jſu biddnar / petr eiga eins að bren-
ta / og Petre boded var / að fæda N. Err-
ans

ons Niordu / en hana reyta sást / med
hollre Dngd hter a Jordu / a Nimmum
er Kauped vást.

Eg er sem aumur Saudur / O Jesu
su Nyrder min / Beiskur / Nrumur /
Halsdaundur / Njalpe mier Kraptur
pifi / Bitofu mier villtum greida /
Beg pifi / so gange eg fus / Og um
sæder Juleida / J eilæst Sauda Nuss
A M E N.

XXXVI. Psalmur.

Om Bodan St. Peturs Pisslorvætt
og Bafalning Jesu ad Petur
skule sere. Excerptis.

Ton/ Guds Son kallar komed til min.

Jesu Peturs Son Guds sagde
en / So hermer oss pad Rit-
ningesi / Sanlega eg pier sei-
ge/andur pig sicalfur uppgro-
ter/og giefst hvort sem ad lynte pier / a
unga Alldors Deige.

En þa þu elldest ei þo skier/ Eflausk
þad fyrir seige eg þier/ Þi muntu Áre-
ma breida/ Áfiar þig gyrdi/ og þæng-
ad/ Ei sem þu villt/ so JEsus kvad/
Hafi mun þig hrumafi leida.

Þetta Simoni sagde hafi/ Og somu-
Þrudum teikna vafi/ voff þu Þetur ei vill
de/ nið. hvorum Þeyd/ þa Þiervist
hafi/ hefde og fallvatt Egef. Stans/
Þ Rottan hafi dgefa skyllde.

Þetur Áttædur vel þa var/ vid hafi
frankomu Þæsternar/ sem JEsus
fyrir sagde/ Med niðurþeingdu Nofde
hafi/ Þiervistæn þegar dæna vafi/ Kross
festur Egef aflagde.

Scalaus i Þngdoms Siakse/ gyrd-
te eg mig mærgu Kænglæte/ og vordum
Þerkü vafde/ og framgiect þrætt þafi
illa Þegseins sfi þad siakfur villde jeg/
og hvors Nolds Þyrndan krafde.

Álls þessa vil eg ydrast nu/ Þfæra
boof giöra i riectre Þru/ og med þædu
þæklæte/ Miðast allþad a Þræstun
þæn/ Mið Gud sem ei i Þæliar Þæn/
þrættst

hrattst mætur Heimsens Ríates.

O goode J Esu uffgyrd mig / and-
minuflega þess þeide eg þig/ Eynda þáno
um liomande/ Ríettlætes Veltte þitt fle
það/ þvi mætur Rænglatum vefdu að/ J
færu Eynda Stande.

Og leid mig þængad þu sem vilt /
þitt Ræd skal jafnað af mætur þítt/ J
Hæsta hvørskens Ræda/ Lættu og
D Rottan lofsens mig/ leiddast þíðast/ so
fæne eg þig/ Dyrkæd med mýnni Ræda.

¶ Hærran Petre þa hafde tied/ hæs
þæslarvætt / seigia ríed / Til hæs so
en talande: Þylg þu Mætur Gæter/ íntæ.
hæs. ¶ Althuge Ræd það Chrístæ
Mætur/ Gæterhvær í fænu Stande.

G D D D D D D Begvæsser Dætt er/ epter
að fylgia / hæs færer / Oþ neirn a
væltum Þeige: J Esu eg æungvæn jafna
að fín / J Esus er bestæ Leiddogin/ A
dymre Rætt sem Þeige.

Orðsens Þienarar eiga fyrst/ med all-
te Dygd og Hærtans Eyst/ fylgia fæno
um Þrelfarast þæirne Ríettíng hværæ

Þú/ hugarde þar úti fyr og síð/ Þú
vondun augnum spara.

Þeir sem ad Guds Ord heyra hier/
af Nærrans Þienurum / íafnasti ber /
Kappkosta/ Kieðinguhæ/ folgia epter:
Þeir folgia þa / Þreifaranum / Sem
Styrk munlita / a Leid þo lqast kúne.

Í Elfenenu lqka þu/ Elfernes Ferel
þíns Íesu / feta Guds Barn fusa
lega/ Noogværd/ Trul/ Elfu/ Nreine
lqfe/ Ntargroona Mýskun/ Niettoqse/
þðkadu alla Þega.

Nlqðne/ Þolgiæde/ Neilagleit/ Nica
þier lættu ei fara a Keit/luft stunda
Eltelæte/ Í öllu þessu ulasti Þleck/ unde
að þier sialfur Íesus gteck/ Í hæðsta
Nimna Sæte.

Althuga Sant mæn eirnefi hier/ And
skotea lqka skípar þier / Þolg þu mærl
se hañ seiger. Það skaltu varast/ þvi
að hañ/ þeim öllum sem hñ ræda kañ/
Í Þordæmingu fleiger.

Þerölden lqka vielar þig / vill að
þu skuler stunda sig/ og folgia Ferel þín

um : D. minn Sæl fordast alltíð það /
einum J. E. su þig halltu að / a Begum
ollum þínum.

J. gegnum Sorg og siðfasi Dend /
Saklega er Guðs Barna Lest / sem
J. E. su sinni N. E. tra/septefolgia a alla
Lund / Elfu þús rafia hvora Stund /
Sorg þeirra seint vill þerra.

Filgdu þó J. E. su / hvort sem hafi /
hier vill þig leida / Christen. Mað / ef til
Lífs eða Dauda : Mað er Begunni vís
astur / villest þa honum frá hverfur / a
Braut eilífta Dauda.

Hvort s. þu gengur greiddi Stig /
eða gírest Færðin Torvellig / a þínum
um Eymda Reige / a meðan J. E. sus er
þer hær / ekkert kafi þig að skada þa /
þafis Filgd er Gallvölt eige.

Efi þó að leide ekk mig / a Noofuna
um um Líffens Stig / Frelsarans Fjóra
sioon hlada / heildur um þraungvafi þer
ne. Beg / það allt þat giarnast lqda eg /
honum folgia og hlada.

Dg ef honum so skast mig / fie eg i .

Silgd til Golgotha/pad skal eg Giarn-
 af gietu/og Kross hafs taka uppa mig/
 Alfus so rekia hafs Blood. Stig/ sem
 vil hafi loka vera.

Eingefi Normung/og eingefi Pñn/
 æ medaf vater hier. Dift mñn/eige Lff/
 Daude/eige / skal oðkar Hjörtu skilia
 ad/ Skæraste JEsu veit mier pad/og
 leid mig a Lffsens Beige/A M E N.

XXXVII. Psalmur.

Vñ Forvitne St. Peturs ad epter-
 grenslast uñi Forløg Possulans Johannis.

Ton/ rætturaf all og Rode Mafis etc.



Segar Petre sem aður er /
 unngieted / JEsus sagde +
 Silg þu mier epter / og hafi
 fier / ad þessu sama Bragde /
 Lærefoein þin / sem Lausnarin / liufa
 ur heit elska riede / hvor ed og la /
 hafs Bríooste a/ Nalg Kvöldmaltgd
 þa skiede.

Naf

Nafi sem og spyrja N. Erraþi vafi /
 Hvor er þa þig mun svakia & Lioost
 sem Þetur nu lqfur þafi / langt ecke
 þertu vakia : Hoad skal nu þa / þesse
 sem hia / þier geingur & Þetur seiger /
 til J. Esum þar / sem þot gaf Svar /
 og þakni Orð sijn hneiger :

Ef ad eg vil / hafi eirn fyrir sig /
 allt til þess eg kiem / blqfe / hoad kiem
 ur Þetur það vid þig : Þitt Marta sig
 ei lfe / Silg þu mjer framt / fus epter
 samt / fast um Johanes eige / þol
 gicde med / þitt styrktu Gied / þannum
 a Laffins Beige. ➔

Johanes Gelaþ seigia ma / sem ad
 þa J. Esum Þiooste / um Kvöld. Þer
 de Ljmaþ eirn þar la / aungvum svo
 matte Þiooste : N. Erraþi vor hafi /
 heitt elska vafi / þonum unte Gootte
 Daudum / N. Mldrudum / J. Nemma
 um / Nollsens leyfast frai Daudum.

Þig þetur Galmqn lqfa lagt /
 Laufnareþ J. Esum blqde / a sitt Þio
 oost / það vrd Gane sagt / sarnu i
 morgu

morgu Strjðde/ þa Nuggun hafis/ haf-
de ei Stans / Niarta þínu ad svala /
sem Niartad sitt / vid Niartad þitt /
hafi lagde med Aft fasa.

Þi siffe tíaru Kvøldmøstqd / Tieme
ur mifi. Jesu goode / til mæn / hvor
Aft hafis einka blqd / øllum mig svipfo
er Moode / þar a sitt Brioest / mig
leggur liost / Lffgiðfare mifi scete /
þaðan Sæl mæn/ seggur til sñn/ Svale
un / Nød og Riettlæte.

Petur Forvitefi fregna vafi / Frelsf-
ara vorn þiñ blqda/ um Johanes/hvø-
rt ei sem hafi / ætte Krossfesting lqda.
Þesse hvad skal? Þad var hafis Sal /
þeinkia (mæ skie) so tieðe / ad sig mest
eirn / Nærafi vor hreirn / af heitu
elstade Giede.

En Nøtten segde einum ster / ad
hafi Krossfestast skulde / af því um
Johans Btfarer / Of. Nijsefi Petur
villde / Forvitnast bratt / a hvada
Natt/hafi munde Lff sitt enda: Godde
afi Freisting/ sem mig er frhug/ Sani
Gudhrædda.

Gudhrædda nam henda.

Ungvafi Neilagafi utafi Brest /
 Neimendum máa fíña / ei hefur noetur
 Syndlaus fíest / sýst fíafi það Ból að
 líña : Guds Afkvíner / sem Orð hafi
 tier / Umlega falled hafa / Nollas
 Beikleikí / við hvörn Etrístí / hefur
 so breitt / en Bafa.

Náfe þeir Stoolpar hætt skolfed /
 hvors skal þá vænta meiga / riufande
 Norz Keir-Stræd / med rasande Kráp
 ka deiga : Þier vora því / Ofra Guds i /
 eigum Sáluhjálp verka / efi ráma frá /
 sem orka má / Athugaleysed sterka.

Forvitne Peturs Frelsaríki / og Gísi
 hler straffa náde / varastu Mædur þier
 hvört Síti / síalfs Guds þíns eptir
 Ræde / Grenslast / því þier / of-hætt
 það er / Dransakande Beiger / eru vást
 hafi / Hugskote Máns / hafi Doomat
 Furdanleiger.

Liofsenu of-nær ef þu fer / eilífrar
 Drottens Speke / að þig breiðer / et þu
 hætt er / og hafi þig búttu hreke : þu
 er

ert Leyrið / þad við Smid síð / þrættu
mæ en/ nie seige/ þvi gjörðer þu / mig
þakkið nu ? Þier kafi slíkt leyfast eige.

Þvad sem Gud lætur hlöfnast þier/
þygg ad þvi Gæð mæn hlöða / siðlfur
allra best sið fyrer/ So sem Barn skall-
tu hlöða / misuð ei þeim / sem þier i
Þeim/ hafi giefur Epterlæte/ læt þier
þaðs Ræð/ nægrast og Ræð / Ræmi
þo þier vristest Ræte.

Þeim fagra Jósephs Kyrtle kafi /
hlæðast þvör Rædur eige/ En aller fró-
mer ems og hafi/ a þeim Sjððasta Deio-
ge / Guds Gætu næ / giefst Þegsemð
þa/ Gud eirn þar Mægt til þefur/ þier
við síð Læð/ a þvörre Læð/ hændla/ sem
Þello þaðs Ræfur.

Medal Bræðrasia Þrð þad en/ ut-
giefst/ og þvör eirn seiger : Þesse Læreo-
sværn. svriptur seð/ Soott og Þæn/ deyr
allðoreie/ Og JEsus vað/ Gæle um þið/
Þrðum þessum ad tala / Læresveinar /
þo gjörðe þar / þvilgt med sið ad
þiala.

Þvad

Svad vpt giøter Orðen þín/ End
urlausnarefi beste/ afbaka epter Ill
skú skín/ Omilldra floekur veste/ Villu
dærdoom/ med vondum Room/ vektia og
þrætt utbreida / Einfalda þiood / a
Heljar blood/ Afvega þakki leida.

Tilkomu Dagur Drottens er/ Dau
da. Eft Riect. Christina/ i Jesu deya
Btvalder / allar Sorger þa lifia/ Biet
sofnum sett/ Sælen er liect/ I sielfs
hæfis Gædme blýdum / I giegnu Deyd /
þa liggur Leid / Til Lifs/ frá Neimo
Astrýdum/ A M E N.

XXXVIII. Psalmur.

Þm Opnberan Christi / a Giallenu i
Galilea/ z hæfis Sticfan/ ad Postulato
ret ut þære um allan helmen.

Ton/ Gud vor Sæder vler þætum þær.



Læfveinarner Lausnarans /
lioost sem ad Skriften grein
er / Epter Bode og Orðum
hæfis / Eftu Lyndes hrein
er /

er / I Galtlæam a eitt Fiall / ufgem-
gu so ei snerte Gall / Þar voru þó ei
einer. 

I þm Hundrud Bradra fylgdu með /
I Gressarætti strax tilbædu / Er þeir
höfdu hafið aller fied / Af Fagnud gledo
tast naðu / en nöckrer giordu efa það /
Ei hafde slætt þó lamgafi Stad / ad
I Jesu grandt þa gæddu.

Þppriðin læta sig ad fíca / Sonur
Guds lofa riede / Griæstu fús i Galt-
læa / Siarla nú þetta fiede : Alloreie
bregdast Heites hafið / hafið er Dætte
en Gud Galtlæam / hier af æ giesst
míer Gledu.

Malærdra Mafia Meining er / muni
de Fialled Neilaga / A hværiu býrtest
I Gressarætti hier / hvar til viss Røf þeir
draga / a því Forklæranfænde fæn /
Sonur Guds fært en leid hier Þæn /
Dg allan vorn bætte Baga.

Borg sem ad Fialle býgd er æ / blesst
ud Guds Christne heiter / þar fær þu
I Jesu Sal min fíca / sem alla Gledu
veiter /

Deiter/ Nafi þig hresser/ Nafi þig lif-
gar/ Nollo háks og Blood þig nærer
þar/ þá Syndarþungi þreyter.

Af þessu Gialle eg mun fæ / rþler
Esfed að fara / A Gions Giall upp-
fæga þá / og mið sæta Lausnara / med
Stovldum þar vllum síð / I Borg
Guds/ síalsfurn Drottne hta / og skre-
um Gíngla Skara.

Af Gíngla Gíngla Ísrael / utgíefa
Drottne náðe / Eogmæled / sem að
Nrygd og Nel / hvortum sem einum
spæde / af því það kuste eingefi Mafi /
uppfylla / me þess flpa Bafi / De þess
so alla píaðe.

✠ Af Tabor Gialle Gíngla / Flok
helgra Þostulanna / Btsenda gíorde
um Neimífi / Eoangelíum satta / að
boda og fíetia allre Þíood / I sem Ego-
mælsens Bafie stood / Og fíetia kvílt-
un Gíngla.

Allt Ballo er gíefed einum mter /
Eíndurlausnarið tíaðe / A Nínnum/
sem að alldrei þver / Eírnefi a Jorðare

Ende.  Ad seddast ríett afhugudu /
epter Mandoomsens Mættura / þess
Magt. Jesu þáde.

Ad þvi Jesu gafst Gilgft Balli
Aðskæra Broodur mínum / fyrer m.
allt þá greider Gialld / Guð og Þódu.
sýnum / þast mig Boladast framfærir /
fyrst þast er so. Mæ. skyldur mæ / Og
svipter þllum Þýnum.

Eg et Ríett. dæmdur uppa þá / Rítt
vælar kast eg seigia / Noll af þáns Noll.
de: su med Gasi / Gosi Skollfeme mun
hneigia / Nartad þáns til að hímþa m.
er / þáns. Balld lætur ei slíta af sér /
Þnd mæn / þa eg skal deya.

Af Jesu Ballde utsender / urdu
þáns Læresveinar / Styrkter / Gladder
og Nughrenster / hvors vegna eingist
fveinar / fuser þáns Skipun fylgdu um
Þeim / fangst ei Tregdan hía noðrum
þeim / þo være ei Brauter þeinar.

Ad kenna og skýra alla Þíood / End.
urlausnarist bládur / um þa vódu Þer.
alldar Glóod / af Ballde og Mýskun
þgout /

Edur / Helgum Dostulum Neims um
 Rafi / Hier af et loofast vilte hafi / ad
 tapast eingesi Edur.

I minne Stjörn eg orden er / Dstær
 Barn Guds Eifanda / Arfur Minneftur
 Hlotnast miet / er huggar nu best mitt
 Anda / Steder / Fridur / Barsællid z Dyrð /
 sem fæst ei af nockrum hier utstærd.
 Erfd su skal eilæf standa.

Eg em med þou / en so tier / Endur
 lausnatið sæte / allt til Veralldar Enda
 hier : D þa fagnadar Ræte / sem
 hier nu ødlast Gæleð mæn / sætt I Jesu
 min af Rællægd þæn / D Minnefti Ept
 erlæte.

Eg vil Loforded þetta þitt / þindaste
 Jesu vesta / med Læuar Nond um
 Hiartad mitt / Nærmung so alla kætia.
 Þu ert min Styrkar / Næalp og Nlæf /
 Nuggun / Frelz : I Eilæft Læf / hiedast
 munta mig hestæ.

D min sæte Emanuel / D. Jesu
 Gud og Madur / vertu hia miet / so veg
 nar vel / Eg verd þa Syrgiande Glad.

ur/Mia mier vertu i hvørre Deyd/hia
 mier vertu i Egge og Deyd / N. Erran
 mia Nættlofadur/ A M E N.

XXXIX. Psalmur.

Vm Underbønning Jesu Christi
 til hans Vppstigningar.

Ton/ Salte oss Gud vid þitt heilna Ord.



Efter sagna Vpprisu hiet/Di
 sem Ritningesi þad seiger / I
 Stiorutgu Daga dæ / Dvalde
 ver Jesu Willde sekr.

A þeim Dögum vor Drotteti ried/
 Dæfendum og Riefingum med/sqnum
 Postulum safna i Eitt/sem vid Njord
 fær ein Hyrder breytt. 

Dro sæta Jesu Sveinamer/Gorgar
 Stunder Stiorutger/epfer hañ hof/
 du Andadasi/I Græfse þa liggia vafi.

I Stiorutger Daga dæ/Drotteti vor
 Jesu Siæstu hær/aptur nam gledia
 alla þa/a hvörin tydt þr feingu hñ þia

Efter Gorgena giefur Gud/ Gled/
 Hugsvölun

Nuggvöslun og Þegnud/epfer vort stund
 legi Erfide/-eilífa Nvöld og Xooseme.
 ¶ Br Jerusaleu utleidde/allra fjdast
 vor Lausnare / Læresveina. fem. Eetress
 tíar / Eiufur allt til Bethania. ¶
 ¶ Bethania sem auglitoost er / Angist at
 Neimeyrie þæder / þar nærre lár nu
 Lausnarans/Leid/er hafi stíe til Nimna
 Káns.

Mjnn Saut þgn alltqd liggur Leid /
 Eilífsens meðan þu hleyprur Skid / um
 Sorgar Begu allmarga/ upp i Dyrde
 at Sal Ninnasta.

A Dlíu Gíalled Elíu fus / Bpp
 seggur Drotteti vor. I. Esus/ af hvor
 iu hafi til Nimna fer. Nuggun bestu
 þad giefur mier.

A þessu Gíalle hafde hafi / halded
 sterkasta Bardagast / vid Daudast fyr
 og Diefuls. Magt / og dansamlega þa
 underlagt.

Oss þvad hafi fíeck þa afreðad / I
 þessum nu hafi býrter Stad / sem er
 Nimna. For Neime fíar / hvortum er

Hafn hafi's trua m.

A Gialle þessu Grelforið / Þyr hafð
de Tðum Nættstæð síð / og fænum
Bænum utheitt þar / ædur en leidd hafi.
Þætternar.

Hefur fæflega Nærran þa / Ninnu
Þor fæna minst þar a / og þvi fufare
upphæriad / allar Þætler i þessum Stæð.

Af þvi Þætlegur upp nu stæ /
Endurlausnarið Blesfæð / med. Sige-
ur. Nærofan i Ninnu Þæt / hvort all-
rei verða fæð utstæð.

Andleg Ninnu. Þor Efslæst er / ad
bidia Gud a Þorðu hiet / þvi þa er
Nærtæð Ninnu a / Nærranum J. E.
fu fæfsum hæt.

Sa það giorer / væt hefur hæt / Ninnu
næfke a allan Sæt / I fænu Nærtæð
hvort ed fuf / Nærbæge fætur fæf Jæfuf.

Bænið hefur i Ninnu / Nærtæð /
fæm fædmæf Þætten fæt / i hafi's Stæð
ut fæt fæflegur þar / æðlæst so fæf
hafi's Mæfæunar.

G Þyr en Nærran til Ninnu fæf /
hafi's

hæns nam en byrtast Elfskæ stoor /
vid Þostulana / hværia hæ / med Niars
fæns Afsfemd kœdia væn.

Med lyptum Nøndum Nimmum ad /
Nærræ vor Iesus giorde þod / og
Blessade þa alla selt / Elqfur Dyrda
ar Kongurek. ➔

U I Iesu Nøndum Blessan best / bæt
est og jafnæ utdeilest / øllum Tru
udum : Eirn þeim hæ / Abrahams
Blessan veita kæn.

U Blessudum Særum Nanda hæ
æ / hængad a Jord til Synugs Ma
æ / þeim Elfsens Bruum fram floto
ta / Segurstu Straumar Blessana.

I Læfe og Dauda eru þier / O I E
su þgnar Nendur mier / Blessan / Nugg
un og Nialpræde / a Nimmum hæ eg
gladur sic.

I Læfe og Dauda eg bid þig / I þñ
um Nøndum geyndu mig / þa eg dey
Nærræ / Nøndæ þñ / I Nimmæ Dist
Læfe Sælu mgu / A M E N.

XL. Psalmur.

Om Gjalpa Bppstigninguna / og
 Gess Jesu / til Guds Nægre Mandat.

Med Symne Lag.



Pter pad JESUS hafde
 bradt / Neilaga Earesvema.
 Kvadt / vid þa Kilde / og var
 pad Sifi / med Begsend hæde
 stu uppnumist.

Þeim Afraendum eist Skv hafi /
 fra Augum þeirra taka vafi / I Nime
 mesi so upp þa foor / Endurlausnora
 en Jesus vor.

IJ hægri Mandar Ninnum a/hæd
 sta Guds situr. Begsend þa / of
 Adam komest eingest Masi / andur nje
 sgdan hlioða vafi.

Athuga / Sm mæn ættu hier / End
 urlausnarest stægest er / upp til Ninn
 afa af Jorðu / Epter Mandoomfins
 Mætturu.

Epter Guddoomfens Edle hafi /
 Bpphefð.

Þopphefd. neina ei hlioota vað / haði
var Gud Næðstur Nimmum a / Næð
fyrir aungva meire far.

Þ hvoð. gledur mig Numasi það /
ad i Nimmestani Þarðar Stad / Nollu
mitt i Christo hafed er / hvørs eg mæ
lfta vænta mæ.

Nofud mitt JESUS / Næð
mitt / I Nimmu Þarð er Þoppstigum /
mæ hafis Linn eirneð hlotnast a / Nofu
de mænu þar vera hia.

Þpp ad Nimmenum i Skye / Auga
lloflega vor ÞKottefi stie / Walld og
Þarð JESU vottast hier / Þagn hafis
til Nimmens Skyed er.

Eg þegar lyppe Augum mæn / I
Skyen / ÞKottefi mitt til þæn / þafur
að gæte eg ad þeinka þa / þig mæne
eg gladur lfta fæ.

Þptur koma a 6fta Dag / I Skye
num med Þarðar Nag / þafande Þird
ing Þollduga / og Þeglega Samfulgð
Þinglaða.

Ad eg verðe þa Þidbuið / veite mæ

er helgur Ande þísi / og með þíer síalfe-
um Sigre ad nœ/sætaste JEsu Nímo-
num a.

Rídur af Nínumum hængad kom /
NErra JEsus í Sætæfdoom / og í
Þíoons Mýnd híer umgíetst hafi / a
Jorðu meðan dvelia vafi.

En til Nímins hafi Dppstígur /
aptur sem NErra Dýrdlegur. Góð-
ast Býte víð Børn sá híer / Blessað-
ur Drotteti en gíorer.

At Þíoonum gíorer NErra hafi /
af Nýgdarfullum / Gladvætan / af
Kross Þíokudum Gynda frá / At hafi
fís og Næd so skíckar því.

J Skapadafi Nímin ecke er / a hvoro-
tum líoomar Stiarna Ner / Enduro-
lausnareti uppstíggeti / Dst sem líooft
líetier Ríknjngi.

J Gílfafi Nímin / Gíggst Nus /
Jágíet Þrelfareti vor JEsus / J þa
Gíallóbud / hvor eige er / af Nændum
þýgd / sem Skrísteti tier.

Þesse Nímin er Nefd og Dýrd / hvor
alldrek

alldrei verdur noog utstærd / Btvalld,
 ra Stadur Eilqfur / Eilqf Glede og
 Sognudur.

Adam lokade aptur fyrst / Numlega
 þa hafi Snydgadist / Nimmenum fyrer
 øllum oss : Eilqst so mistum Dærdar
 Nnoss.

Sa Afkar Adam af Nimne / I sisse
 Dærd nær þangad stæ / upplauk Nimm-
 nenum øllum oss : Eilqst so hreptum
 Dærdar Nnoss.

I þa Sælufar Sælu Bist / Sesi
 leid mig Nærra Iesu Christ / I
 Bonefie eg er hia þier / A Nimmum /
 medaþ þad ei stier.

Þar lifa aller Btvalder / Eingla-
 um Neilogum samstæ / I Dærdenne
 sem alldrei døgn / Eingest snerter þa
 Nægd nie þæn.

Ei þefur nockurt Auga stæd / Et
 nockurs Niarta fullstæd / þvad sioor-
 ra Glede Nimmum a / hia Gude Bt-
 vallder þar fæ.

Es staltu Sæl minn atþuga / uff
 Iesu

Jesum Christ þið Frelsara / ad tit
Guds hægre Nandar hæfi / a Nimmum
situr / þo sem Mañ.

Gud er einn Ande og tit Gafis / Ef
hefur Nolla nie Eime Mañs / Almætte
is Stioorn hæfs eilæf er / Nosta Guds
Nond / sem Skriftin tier.

J þeirre Stioorn ad Gilsuf / epter
Mañlegre Mætturu / Rædur Jesus /
hvors aungum afi / Allstadar Næro
verande Mañ.

J Nimmis og Jardar hvorum Sta
ad / og Nelvæte eins gæter þad / epter
Mañdoomsins Magt / sem er / Med
deilld honum / þar ei af ber.

Gled þig nu / Sæl mañ / Gled þig
þier / Guds Sonur sem þið Broodir
er / a Nimmis og Jorðu hæfi stioornar /
hæfi er og med þier Allstadar.

Detelrande Guds Engla Ner /
Efalaust hefur fylgst med þier / Þeg
ar þig hoofst i Nimmis / med Næðste
te Nægsemd / Jesu miñ.

Nær eg hæld mañna Nimmisferd / hied
afi

fi þa burt kalladur verð/ æðstur míns
 Jesu Eingla Her / ei mun þa verða
 angst frá mieri.

Mína Dnd þeir meðtaka þa /
 Mæðst sem að hefur Jorðu að / 3 A.
 rahams Skaut þeir bera bláðt / hv
 ar hued er Gælu Platsed frýðt.

D Gæte Jesu/ inleid mig/ um þad
 af Niarta beide eg þig / þa Endast
 Standleg Gynðesi mín / 3 ævaran
 de Dgrd til þgn.

Heidur/ Speke/ Balld/ Þegsemd /
 Dgrd / Bittka/ Styrkur og Eofgiðrd
 skgrd/ Sie þier D Jesu ENR 3ste/
 Flær / Kongur Dgrdar/ um eilíft Ar /
 A M E R.



Registur yfer þessa

Þypprisu Psalma.

A.

Arla sem eg nãm greina /	21
Angrædar Kvinnur aðrad Sín /	47
Adur er greint að gjördu Evert /	77
Ad læstre Nard kom Eausnaren /	97
Alta Dögum / sem Ord Guds tína /	128

B.

Blessadur Eingell / eins sem er /	51
-----------------------------------	----

C.

Eg vil minn Jesu Aðrad Sín /	6
Epter sanna Þypprisu hier /	164
Epter það Jesu hafde þrætt /	170

F.

Fra Þorgeir med Nýggdar Nag /	62
-------------------------------	----

G.

Gudsþjállef seigla / N Errofi hár /	66
-------------------------------------	----

H.

Heidner Ströðmen / sem Hífforlafi /	59
H Errofi Jesu að hugga fus /	101
H Errofi vor Jesu hugga ried /	105

I.

I Bpprisú I Efu eg vqst fífi / 19
K.

Kviðurnar komu brætt / 26

Kviðurnar grætnar geingu / 30

Kviðurnar gláðar geingu þeim / 56

L.

Lausnarans Læresveinar / lítu 72

Læresveinarner / Lausnareñ med / 85

Læresveinar sem ædur er / 88

Læresveinar sem sagt er fra / 93

Læresveinarner Lausnarans / líooft / 159

M.

Maria Magdarlenas / mín Drið / 35

Maria eðle fíña fíeð / 39

Med Fridarens Heiðan Frelstarið / 128

N.

Nú Fridarens i Aðad Sífi / 117

P.

Postular þvifir svata / 139

Postular N. Errans hýter / 144

S.

Sil Peturs Son Guds sagde eñ / 149

T.

Tppriðs mín Smil / þvð Bpprisífi / 1

Wteir

Utgengnar af Borgifne /	15
Bid Gröfena sem greint var fyr/	43
Bid Liberias Sioo Södu/	135
p.	
pa J Esus Bppreis / Dfañstie /	23
Pegar J Esus Bridesi færde /	119
Pegar N Errafi sem hefe eg tied/	112
Pegar N Errafi vor Nimum fram/	125
Pegar Lausnarafi Sjda/ Esus vera/	132
Pegar Petre sem aður er /	154

Til Lesarans.

U Eft þad/ad i þessare Bpprisu
 Psalmanna Edition, Er Texti
 fra Btleggingunne soleides að
 greindur / að þar sem Texti birtast/
 stendur þetta Merke. ¶ Og þar sem
 hafi endast / þetta. ¶ Og Bpphafs
 Stafurefi a þvi Verse þar epter/ sem
 Btleggingen tiltekur / Er stærre en
 þiner aðrer.



